

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE

COMPETENTE FORO VIOLANTIUM PRIVILEGIUM CÆSAREUM DE NON APPELLANDO

QVAM
DIVINA ANNUENTE GRATIA
ET CONSENTIENTE ILLUSTRIS ICTORUM ORDINE
IN ALMA AD VARNUM ACADEMIA
PRÆSIDE

CASPARO MATH. Neußern

SERENISSIMI DUCIS MECKLENBURGICI REGENTIS
CONSILIARIO CANCELLARIE, PROFESSORE DUCALI PUBLICO
ORDINARIO ET FACULTATIS JURIDICÆ
H. T. PRO-DECANO

PRO CONSEQUENDIS SUMMIS IN UTROQUE JURE
HONORIBUS

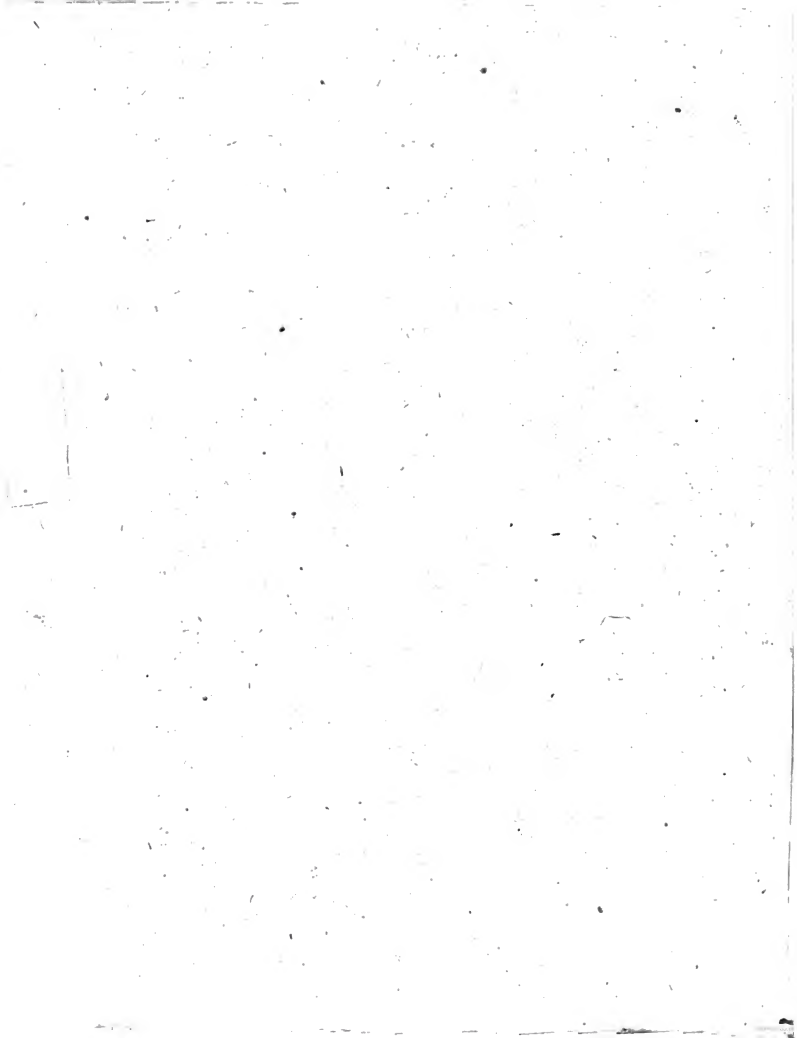
PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI AD D. I. MART.
SUBMITTET

**JOHANNES PETRUS Srafft/
GUSTROV.**

DICASTERII PROVINC. ADVOCATUS ORDIN.

ROSTOCH, TYPIS JOH WEPPLINGI, SERENISS. PRINC.
ET UNIVERSIT. TYPOGR.

SECTIO I. TRACTANS GENERALIA

Q. D. B. V:

SECTIO I.

CONTINENS ETYMOLOGIAM, HOMONYMI-
AM, SYNONYMIAM ET DEFINITIONEM.

§. I.

Rdum, & ut cum JUSTINIANO
§. 2. *Proæm Instit.* loquar, quasi
per medium profundum eundum
esse mihi videtur, materiam
de competente foro Violantium
privilegium Cæsareum de non
appellando tractandam fuscipi-
enti, non solum ob ejus Excellen-
tiam, sed etiam ob privilegiorum

diversitatem, sed cum animo ingenuo nil tam difficile,
quod non possit indefesso studio superari, & mihi non
immerito pro virili tentandum, quantum circa hanc
materiam valeam.

§. 2. Antequam vero hanc ipsam aggrediar materiam,
non iniquè, ne illotis, ut CAJUS in *L. facturus 1 ff. de
rig. Jur.* inquit, manibus ad hunc laborem accedam, de
erivatione & significatione vocum, tanta tamen bre-
vitate, quantum possibile, quædam præmittenda esse
duco, ex vocibus enim & nominibus quodammodo etiam
oparet, quemadmodum res intelligenda, per *L. 6. ff.
bon. damnat.*

§. 3. Occurrit itaque primo, vox *Competens*, quæ
stante FABRO in *thesauro sub voce*: peto, alias à Vo-
peto oritur, & composita est à dicto verbo, peto & præ-
positione

positione, cum, quasi, *simul peto*, ita competitores conjugii, wann zwey nach eine Junffer streben/ nobis vox *Competens*, notat, qvod germanice effertur, gebührend, ut sensus sit, da einer gebührend belanget wird. Forū autem dictum à *sando*, vid. Disput. *DN. D. HEINSII, De Foro Legati delinqu.* sub Præsidio *Pro Decani mei* habita, add: Disput. *DN. de RAUCHB.* jam Consiliarii Aulici, *de Foro Legati contrahentis* sub *EjusDEM* Præsidio habita, ut jam non dicam, qvod locum etiam rerū venaliū Rauffplatz/ Markt notet, sumitur qvoq; quia Romæ in forō Judicia exercebantur, pro actū Causarum & administratione negotiorum Civilium, quæ ad Jus pertinebant, FABER. *sub voce forum*, in super notat quoque locum judicii, unde *Isidorus* judicium definit, quod sit, *exercendarum litium locus. C. 10. X. De V. S.* Et cum hæc posterior significatio ad præsentem materiam quadret, & unum vocabulum absq; altero commode atqve utiliter explicari non possit, non ignorari debet, quod in sensu Juridico forum competens dicatur locus, ad quem aliquis ab eo vocatur, qui de causa controversâ cognoscendi potestatem habet. confer. LAUTERB. *ad Tit. ff. De judic.* Germanice secundum venerandam antiquitatem dicitur, *Handstuhl / eine bequembliche ordentliche Gerichté*, statt. teste CALVIN. in *Lexic. Jurid.* Synonyma hujus toto die in Judiciis tam superioribus, quam inferioribus usitatæ voces sunt Judicium, nec non Tribunal competens, per *L. sed & ha 35. §. 2. ff. de Procurat. & defensor.*

§. 4. Sequens vox *violare*, transfertur ad varia & sic non tantum pro corrumpere, profanare, vitiare &c. (de quibus sub voce Viola, à qua originem trahit, videri potest FABER. in *thesauro*) accipitur, sed & juri Legationis, Sacris, muris, foederibus, Legi & Privilegiis

gis commodè applicari potest, præsertim cum in *L. i. de petit. bonor. sublat.* ex hac ratione, peccans contra Legem, Violata Legis reus dicatur, quæ posterior acceptio nobis placet, cum de violante privilegium sermo noster præsentī sit.

§. 5. Privilegium à quo dicatur, nostrum propositum non est, ut sollicite disquiramus, cum alii eam vocem adjectivo *privus, a, um*, qua Veteres teste GELL. *lib. c. 20. & REINKING. lib. 2. Cl. 3. c. 8. n. 46.* pro *singulis*, utebantur, quo in sensu privilegium dicitur Lex, quæ unum hominibus datur. CIC: *pro domo sua.* alii, à *privando*, id est, privat legem generalem, vel, *corrigendo*, deriunt, de quibus fusius videre licet BACHOV. *ad §. 6. Tit. de Jur. natur. gent. & Civil. verb. plane ex his adam &c.* Sed unicuique suam opinionem relinquentium videamus, quot modis accipitur. Summi itaque (1) pro prærogativa aliqua non ex jure singuli, sed communi descendente, uti probat BACHOV. *in pign. & hypothec. lib. 4. cap. 1. & 8.* Sic ex jure communi quando plures concurrunt hypothecarii prioritas tribuit privilegium, juxta vulgatum: qui prior tempore potior jure. *4. ff. Qui potior: in pign.* (2) pro quovis beneficio à Principe emanante, ROSENTHAL. *de feud. Cap. i. Concl. 7. lit. D.* (3) pro eo quod de uno, vel in unum, non vero in totum ordinem conceptum est, atq; sic in *L. XII. tabb.* accipiuntur CUJAC. *in Observat. Lib. 15. Cap. 8.* RITERS. *JS. ad L. XII. tabb. cl. 2. c. 2.* (4). pro Constitutione communi derogante, sive in unum, sive in totum, sive in unum, veluti militum, studiosorum, Nobilium &c. sit accepta ARUM. *Vol. 3. Discept. 26. th. 28.* Hac ratione pro privilegium iterum sumitur pro eo, quod vel in odium, vel in favorem alicujus concipitur, per §. 6. *f. de Jur. Gent. & Civ.* quamvis enim quidam hanc divisionem

nem privilegii in odiosum, & favorabile, ideo impugnent, quod omne privilegium sit favorabile intuitu privilegiati, odiosum verò, respectu ejus, contra quem ille privilegio suo utitur, ita privilegium mulieris, quod ex fidejussione sua non teneatur, est ei favorabile, odiosum verò illi, contra quem eo utitur, nihilominus tamen & si causam impulsivam respexeris, tolerari hæc distinctio potest, ut *favorabile* dicatur, cujus causa impulsiva est *favor* personæ, ut in SCto Vellejano, & *odiosum*, cujus causa impulsiva est odium, ut in SCto Macedoniano. *L. 40. pr. ff. De Condition: indebit.* In priori significato reperitur apud CICER. *pro dom. sua*, in posteriori passim in jure nostro occurrit. vid. BACHOV. *ad §. 6. Inst. de J. N. G. & C. & ad tit. ff. de Constit. Princ. n. 6.* Et hæc posterior significatio ut notissima, ita & nobis in præsentī maxime arridet. Alio vocabulo & quidem antiquo, privilegium vocatur quasi privata Lex, it. Jus singulare *L. 16. ff. de L. L. beneficium L. 23. §. 1. C. de Nups: L. pen. ff. de Constit. Princip.* nec non Constitutio personalis *§. 6. sed & quod Principi & C. Inst. de J. N. G. & C. L. 1. ff. de Constit. Princ.* Prærogativa, indultum, jureq; Pontificio, ut taceam reliqua, dispensatio, de quib; vid: DAN. OTTO *de jur. publ. cap. 12.*

§. 6. Succedit nunc sequens in Rubr: vocabulum nempe: *Cæsareum*, in cujus tamen evolutione, ut in prioribus, brevissimus ero, cum unicuique constet, hoc vocabulum a *Cæsare* derivari, quod cognomentum fuit in gente Juliâ. Post C. Julium factum est hereditarium Imperatorum; procedente tempore eodem nomine appellati sunt, qui vivò Imperatore designati erant Augustæ Majestatis heredes, quos hodie vocamus Reges Romanorum vid. *L. 7. C. de Malef. & Mathem.* hodie plerumque Imperatori tribuitur, unde in antiquis numismatibus ad indolem

olem græcæ lingvæ, ubi dicitur *καίσαρ*, scribitur, Caifar, quod erat, nomen Imperatorum Romanorum, ita Germanice effertur *Kaiserlich* / Et hinc sæpius scriptum leimus, domus Cæsarea, numen Cæsareum, Cæsarea Maestas, *Kaiserliche Majestat* &c. de quo, cum per se claudum, nil amplius proposituri ad significationem ultimæ vocis nos vertamus.

§. 7. Est itaque quæ restat, vox: *appellare*, quæ ita dicitur à præpositione *ad* & *pello*, *pellare*, antiquo & inutato vocabulo, quod est, *voce citare*, ut quis adsit & prope nos veniat. MARTIN: in *Lexic. Philolog. voce pello*, vel *landius sollicitare*. MERCK. in *Castell. Latin. Sermon. voc. pello*, id: etiam PEROTTUS in *cornu copia col. 851. v. 21. Litera* D. autem in præpositione Euphoniæ causa mutatur in P. ut fiat appellare, FUCHT: de *Solemn: appell: cap: 1 n. 2.* accipitur hoc verbum variè (1) enim significat nominare, vocare, ut *L. 1. pr. ff. de J. & J. Pr. 1. Instit. de testam. ordinand. §. 1. J. de J. interd:* (2) auxilii gratia aliquem implorare, it: orare: (3) alloqui, Cicer. ad Trebon: lib. 15. *epistol:* (4) attentare blanda voce pudicitiam Virginis, *Ulpian: in L. Item apud Labonem 15. §. 15. & 10. ff. de vijur.* (5) Interpellare, vel debiti admonere. VALER: MAXIM: *Lib. 4. cap. 8 §. 3. p. m. 197.* JULIAN: *L. 16. §. fin: ff. de fidejuss:* In sensu Juridico (6) ut reliqua non attingamus, enotat appellationem interponere *L. 3. C. de appellat: h. e. b. inferiore Judice ad Superiorem ob gravamen ab inferiore judice illatum provocare, & ut illud à Superiore corrigatur, petere, quod vulgo dicunt appellirer, L. 1. ff. de appellat: & 101. tit. Cod. eod: quæ posterior acceptio est ejus loci, dum sæpiissime & quotidie videmus etiam in hac provincia, causas per appellationem ab inferiore judice ad judicia SERENISSIMI NOSTRI DUCIS RE-*

GENTIS, & hinc positis ponendis, ad Cameram Imperialem, vel iudicium Aulicum devolvi.

§. 8. Competentis fori violentium privilegium de non appellando definitio patet ex generali definitione Iudicis competentis, & cum hic definiatur, quod sit Iudex, apud quem Jus est de aliqua re cognoscendi *L. 35. ff. de Procurat. & Defensor.* vel quod sit Iudex congruus ad quem cognitio rei pertinet, per *L. penult. ff. de Jurisdic. it.* per *L. 2. ff. si quis in Jus voc. non iver*: & à quo pars cogi potest *tot. tit. X. de for. compet.* hujus definitio & ad illud applicari potest, quod sc. sit Judicium congruum, ad quod cognitio super violatione privilegii de non appellando spectat, & quo violans cogi potest. vid. supra §. 3.

§. 9. Pertractatis ita, quæ ad evolutionem verborum pertinent, nolumus circa ea ulterius hære, ne promissis prolixiores simus, sed ad pleniorē Thematis principalis deductionem pedem movebimus, impossibilem vero eam existimamus, nisi prius de Beneficio appellationis quædam præmittantur, hinc condonabit B. L. quod in pertractandâ hâc materiâ sequentem simus servaturi ordinem, ut (1.) de beneficio appellationis in genere, (2.) de privilegiis de non appellando, & illis quibus hæc data, (3.) de Violatoribus eorumque pœna, & (4.) de eo, qui de commissa actionem, & ubi, instituere possit, agamus.

SECTIO II.

DE

BENEFICIO APPELLATIONIS IN GENERE.

§. I.

Appellationis beneficium origine vetustissimum & omni jure approbatum est. De Jure Divino vide textū *Act. 25. v. 11, & 12.* hic enim Paulus, cum à Sacerdote

dote magno & primoribus Judæorum accusaretur, à Præfide Provinciæ Fefto, ad Cæfarem appellavit. De Jure naturæ res certa est, cum absqve dubio defensio sit Juris naturæ, appellatio verò est species defensionis, quâ, qui è gravatum sentit, superioris petit auxilium, & sententiæ gravantis reformationem, & utut negari neqveat, talia remedia suspensiva hodie sæpissimè à temere litigantibus in abusum trahi, abusus tamen usum non tollit, nec defunt pænæ, hóc, & aliis remediis abutentibus præfinitæ; conf. TREUTL. *Vol. 2. Diss. 33. th. 1. lit. a.* COTHMAN. *Vol. 2. Resp. 96. n. 70.* de jure autem civili appellationem esse permissam, qui in dubium vocaverit, cum plane hospitem in eò jure, esse oportet, vid. *tot. Lib. ff. De Appellat.* consentit jus Canonicum, vid. *t. 1. X. De Appellat.* De Jure Camerali videre licet GAIL. *Lib. 1. Observ. 119, 120, 123. & 130. n. 10.* MYNSINGER. *Cens. 5. Observ. sing. 90.* ORDINAT. CAMERAL. *P. 2. tit. 28.* RECESS. IMPER. *de anno 1654. §. In appellatione. Sachen &c.* cui & ad stipulatur Jus nostrum Mecklenburgense, *Affecuat. Revers de anno 1571. verbis: Zum fünfften soll mánningichen freysichen &c.* it: *de anno 1621. §. 5. & 49.* ORDINAT. PROVINCIAL. *P. 2. tit. 37.* ORDINAT. CANCELL. GUSTROV. *P. 2. tit. 38. de Appellationibus.* RESOLUT. *1. ad gravam. Jud. le anno 1701.*

§. 2. Hinc constat, quod nec Statuto vel consuetudine hoc beneficium tolli possit, nec Status Imperii jurejurando subditos suos adstringere possint, ne sententiis in Curiis illorum dictis provocent, *Recess. Imper. de anno 1532. Ratisbonn. Tit. 2. §. 26.* Nachdem auch *Stände &c.* ORDINAT. CAMER. *P. 2. Tit. 28. §. 1.* Ind *derweil bißhero &c.* MEV: *P. 1. D. 222.* GAIL. *1. Obs. 35. n. 12. §q.* quia appellatio est species defensionis, quæ ut jam

jara dictum, nemini gravato deneganda COTHMANN. Vol. 4 R. 4. n. 13 COVARRUV. *practic. quest. Cap. 21. §. 6. vs. non negamus &c.* accedit, quod postquam publicâ auctoritate, & imperii Lege Camera Imperialis constituta, nullius constitutione effici possit, ne ad eam in causis aliâs appellabilibus, nam in quibusdam, ut in Criminalibus, Camera non recipit appellationem, vid. MEV. P. 1. Dec. 52. n. 4. appelletur, BACHOV. *ad Treutl d. l. & hinc talia statuta, quæ appellationem omnino excludunt, tendunt in præjudicium superioritatis, cujus jus præ cæteris eminens est extrema provocatio.* MEV. P. 1. D. 222 n. 6 Statuta tamen appellationem limitare atq; restringere, illiq; formam & modum præscribere bene possunt, GAIL. 1. Obs. 124. n. 1. sqq. TREUTLER: Vol. 2. Disp. 33. th. 1. lit. A. MYNSING. cent. 1. Observ. 56. quorsum, ut taceamus reliqua, spectat, quod non appellandum, nisi juramento de non temere appellando, vel cautione præstita.

§. 3. Appellare omnibus, non tantum illis, qui gravati vel condemnati sunt, ipsis, sed & illis quorum interest L. 4. §. 2. L. 5. §. 1. ff. De Appellat. L. 2. §. 2. ff. Quand. appell. GAIL. L. 1. Obs. 22. n. 5. TREUTLER. Vol. 2. Disp. 33. th. 2. permittitur, à cujusque judicis pronuntiato gravatoriali. CARPZ: *process. lit. 18. artis. 1.* Exceptis tamen excipiendis, de quibus mox pluribus, hoc tamen ordine, ut ab inferiore gradatim ad proximè vel immediate superiore, nullo intermedio omisso, provocetur. GAIL. 1. Observ. 119. n. 2. MYNSING: Cent. 1. Observ. 67. in princ. STRYCK: in *Introd. ad Prax. cap. 23. §. 4.* THOENNICK: *Advocat. prud. in appellat. instant. Sect. 3. n. 1. & 35. vid. MEV: p. 1. Dec. 129.* BRUNNEM: in *Proc. Civ. c. 18. n. 30. & seqq.* & talia tam interponendæ, quam introducendæ, & justificandæ appellationis, de quibus inter alios STRYCK. *cit. hcc.* fusè agit, rite observentur. §. 4. Ser

§. 4. Servatis his, appellatio nemini, siue sit interposita viva voce, siue in scriptis, à Superioribus Judiciis deneganda, *L. 1. pr. ff. L. 20. & 10. Cod. de appellat.* præsertim cum quorundam Judicum Inferiorum, de quorū origine videre est *Disput. Juridic. de Jurisdictione superiori siue altâ, & inferiori siue bassa secundum mores Germanorum Sub Præsidi, Dn. ENGELBRECHT: Helmstad. habita Sect. 1. §. 9. sq.* Iniquitas & Imperitia interdum hodierno Seculo tam magna, ut superjustitiâ vel injustitiâ appellationis, seu relevantia gravaminum, & an appellationi à sententiis & Decretis secundum Jurisprudentiam illorum cerebrinam sæpiissime conceptis interpositæ defendendum sit; cognitionem, quæ tamen Judicibus superioribus, ad quos appellatum, solummodo competit, COTHMANN. 3 R. 40. n. 75, sibi arrogare velint, & ita parti gravatæ jura sua ulterius in secundâ instantia proponendi & non deducta deducendi facultatem, jure tamen concessam, adimere conentur.

§. 5. Appellari autem hodie potest tam ab Interlocutoria, quod jure civili secus, ubi ab interlocutoria appellare non licebat, *L. 2. ff. de Appell. recip. L. 7. C. Quor. Appellat. non recip.* quam à definitiva, WESENBECK. in Comment. ad ff. de Appellat. n. 8. à sententiâ vitio nullitatis laborante, RAPHAEL. CUMAN. Conf. 44. n. 5. JAC. HEINRICHMAN: Conf. 31. n. 11. tom. 3. licet & querela nullitatis parti competat, quæ cum beneficio appellationis alternativè interponi potest. LYNCKER: Conf. 163 n. 20. & 21. à Decreto, ID. Conf. 65. n. 140; ab omiſſa condemnatione in expensas, præsertim quando petitæ, MYNSING. Cent. 2. obs. 22, à relaxatione juramenti, LYNCKER: Conf. 139. n. 9.

In Criminalibus, si tractentur processu ordinario, etiam admittitur appellatio, non tamen ad Cameram, vid. *supra* § 4. ut & in matrimonialibus, CARPZ: *in Processu*. 18. *Art. 2. n. 3.* nec non in aliis causis, utpote injuriarum, si scilicet Civiliter agitur, denegata transmissionis actuum, impositionis collectarum &c. quas hic recensere temporis angustia non permittit.

§. 6. A Citationē nuda regulariter appellari non posse extra Controversiam est positum, sed a Citationē gravamen aliquod in se continente, ut, si quis citetur, non communicato libello, ut ad Articulos ad Protocolum formet interrogatoria, cum nec causæ controversæ, nec Articulorum specificam habeat notitiam, recte admitti appellationem, cuilibet nota doctrina est, vid. MEV: *P. 4. Dec. 89.* add. STRYK: *Introd. ad Prax: cap. 4. §. 17.* Pariter ab Executione minus recte appellatur. *L. 5. pr. Cod. quor. appell. non recipiunt.* CARPZ: *dict. artic. 21. n. 17.* nisi excessus in exequendo commissus, ut si exceptiones, quæ aliās in executione admittuntur, rejiciantur, tunc enim, etiam si res judicata sit, appellationi deferendum. MEV: *P. 3. D. 181. & Decis. 108.* vel irreparabile damnum exinde proveniat. *ID. Part. 3. Dec. 107.* A statutis & Constitutionibus politicis ipsis, & contra illas, per *Rec. Imper. de anno 1654.* § *Wie nun solches von denen* &c. non datur appellatio, datur tamen si per Magistratum inique applicentur. LINCK. *Cons. 135. n. 37.*

§. 7. An in possessorii appellationi locus sit? valde disputatur, sed si distinguatur inter possessorium ordinarium, & summarium vel momentaneum, res omni difficultate caret. In possessorio enim ordinario ex
fori

riusu in Germania appellationes recipiuntur. GAIL.
 .1. *Obs.* 7. it: *Obs.* 47. n. 9. CARPZ. *Part. 1. Cons.* 19.
 24. In momentaneo vero Jure Civili, secus Jure
 canonico *Cap.* 10, 15. X. de *Restit. Spoliat.* *Cap.* 89. de *appellat.*
 ITTERSHUS. de *differ. Jur. Civ. & Can. lib.* 5. *Cap.* 21.
 non admittuntur, per *L. unic. Cod. si de momentanea possess.*
 d. GAIL. cit. *Obs.* 7. n. 7. quoad effectum suspensivum,
 ne quoad devolutivum: BRUNNEM. ad d. *L. un. n. 3.*
 in Jure Canonico utrumq; effectum sortiatur appellatio,
 EV. p. 1. *Dec.* 15. n. 10. vid. *Disput. Dn. STRYK: De*
pell. non suspens. in Possessor. Summariiss. sed quod dictum;
 appellationem in Possessorio jure civili effectum tantum
 volutivum habere, suas patitur limitationes, quippe
 possessorio, in quo excessus à Judice commissus, hoc
 non statuendum, in hoc enim & quoad suspensivum
 appellari potest. COEPOLL. *caus.* 198. add. d. *Dis-*
putat. Excell. Dn. STRYKII, §. 16, pariter ac in illo,
 si sententia fertur ex dolo, vel lata culpa Judicis, vel
 propter inimicitias, MARANT. in *spec. aur.* P. 6.
 F. 2. de *appellat.* n. 304. nec non si de magno, & in peti-
 rio irreparabili præjudicio agatur, MEV. *Part.* 7. *Dec.*
 MYNSING. *Cent.* 6. *Obs.* 13. n. 5. add. MARANTA d. l.
 198. 299. & 301. De possessorio mixto, quando sum-
 marium cumulat cum petitorio, & super hoc pronun-
 tatum, si appellatur, appellationi tam quoad effectum
 volutivum, quam suspensivum deferendum esse docet
 ENOCH *recuper. possess. reme d.* 9. n. 310. it. LYNCK.
ins. 152. n. 11. quia sic non super possessorio sed petitorio
 dicatum: vid. STRYK. *scpius citat. Disputat.* §. 1.

§. 8 In causa Spolii interdum appellatio admit-
 tur v.g. si sententia notoriè injusta, si processus inor-
 natu, si sententiæ latæ in possessorio difficilis sit repa-

ratio in petitorio arg. *L. unic. Cod. si de moment. possess.* MEV. *P. 1. D. 25. n. 9.* A Decreto Provisionali appellatio non datur. LYNCKER. *Conf. 136. n. 12.* excepto tamen casu, ubi tale Decretum limites provisionalis excesserit, nam sic non provisionalis prolocutio, sed definitiva erit, ideoq; appellatio admittitur. MEV. *P. 3. Dec. 376. n. 6.* A mandato etiam sine clausula, in casibus, quando decerni non debet, cum ab Executione non inchoandus processus. *L. fin. de Execut. rei judic.* iusta ad superius Judicium est appellatio MEV. *Part 1. Dec. 26.* In causis Fisci appellare regulariter non est licitum. *L. 4. Cod. quor. appell. non recip.* appellatur tamen certis in casibus, ut si circa debitum Fisci non improbabilis dubitandi ratio est, an debeatur, & quando Fiscus ex jure privati agit. MEV. *Part. 1. D. 107.* In Inquisitione ordinarie appellationi non datur locus LYNCKER. *Conf. 55. n. 12. & 15.* Ab inquisitione vero in qua reo defensio petita abscinditur & prohibetur, appellationem denegari non posse demonstrat COTHMANN. *1. Resp. 7. n. 111.*

§. 9. Ut denique paucis multa dicamus, ab omni gravamine etiam ob incidentia, in causis alias per se non appellabilibus, hodie ad ductum Juris Canonici tam in negotiis majoribus, quam minimis, cum quælibet provocatio præsumatur iusta, GAIL: *lib. 1. Obs. 81. n. 11.* WESENBEC: *Part. 1. Conf. 43. n. 60. & 72.* admittenda appellatio *L. 10. Cod. de Appellat.* BESOLD: *de Appellat. c. 7. §. 2. p. 371. sq.* add. CARPZ, *Part. 1. Conf. 12. Def. 10. n. 5.* it *P. 1. Conf. 19. def. 29. n. 1* MEV. *2. 1. Dec. 23. n. 4.* præsertim, si circa rem minimā eveniat præjudicium, ut, si cui multa minima dictata in ipsā multæ dictione se gravatum sentiat, ne hoc, vel illud contra jura fecisse præsumatur. BRUNNEM.

EM. *ad L. 11. ff. de Jurisdic. n. 2.* vel famam, quæ ne non est parvi pretii, sed vitæ æquiparatur, juxta vulgatum, fama, & vita pari passu ambulant, conf. *9. ff. De manum. vindic. rei concernat.* MEV. *Part. 1. sec. 235.* modo actio famosa sit instituta, ut furti, unde de porcô restituendo *rei vindicatione* conventus, condemnatus fuerit, non admittitur appellatio, quia hæc actio non est famosa, MEV. *d. l.* quod si tamen rei vindicatione in tali casu conventus a judice quasi ex officio ad pœnam famosam v. g. ad humellas condemnatus sit, non denegatur appellatio. Nec putent Judices à quo, ibi exinde injuriam fieri, BRUNNEM. *ad L. 20. C. de Appell.* si ab eorum Decretis & pronuntiatis, licet interdum res sit parvi pretii provocetur ad superiora Judicialia, cum eo ipso quod appellationi, cujus gravaminum cognitionem per jam tradita, non habent, deferre recusant & pronunciata defendere intendunt, Superiori injuriam non levem inferant. cit. BRUNNEM. *ad L. 20. Cod. De Appellat.*

§. 10. Hinc Judices inferiores, si officio suo satisfacere velint, appellationi rite interpositæ in honorem Superioris deferre, COTHM. 5. *Resp. 38. n. 4.* & à causa, cum per appellationem fiant incompetentes, jurisdictionisq; illorum extinguatur, *L. 1. § ult. ff. ad SCtum Turpil. L. 2. Cod. Sentent. rescind. non posse*, abstinere debent. Si vero Judex non attenta appellatione in præjudicium partis de facto procedat, non solum de facto illi ceu incompetenti & attentanti resisti, COTHMANN. 3. *Resp. 19. n. 52.* sed & is insuper à Superiori propter attentata multari potest. ID. 4. *Resp. 12. n. 64.*

§. 11. Sicuti nunc, ut §. 9. dictum, à quolibet gravamine

vamine ab inferioribus ad immediate Superiores v. g. à Judicio inferiore ad Senatum, BRUNNEM. *ad L. 1. ff. quæ & à quo appell.* n. 6. à Senatu ad Cancellarias, à Cancellariis ad Dicafteria &c. (quæ posteriora Status vi Superioritatis territorialis, cum secundum triū illud axioma, tantum in suis territoriis posse dicantur, quantum potest Imperator in Imperio, MAGER: *de advocatia.* c. 6. n. 24. p. 204. erigere, LYNCKER. *in dissert. de superior. territor. pag. 25. add. Deputat. Recess. de dato Speier anno 1600. verb. Dietwil &c.* illisq; Jurisdictionem Civilem & Criminalem nec non potestatem appellationem recipiendi, tanquam extremam in provincia, provocationem tribuere possunt Id: LYNCKER. *dict. loc.*) appellare licitum, ita olim à Dicafteriis Statuum aliisque illorum supremis Judiciis ad Judicium Aulicum Cæsareum, vel Camerale, quorum hoc antiquius est, illud enim originem juxta communioem Doctorum opinionem debet FERDINANDO I. Imperatori qui id anno 1594. ordinasse dicitur; RHETIUS *in Instit. Jur. Publ. L. 4. Tit. 4. §. 1* hoc vero anno 1495. in Comitibus Wormatiensibus Consilio Statuum communi à MAXIMILIANO I. tanquam universale totius Imperii Romano Germanici Judicium, commune Civium perfugium atque extremum Juris asylum *FORMALITER*, testante enim LIMNÆO *L. 9. de Jure Publ. Cap. 4. n. 36.* longe ante ejus ævum sub nomine *des Cammergerichts* existit, institutum est, Recess. Imper. de dato *Augsburg. anno 1530. §. Dietwil nun unser &c.* unicuique in omni causa, uti ex privilegiis de non appellando intellectu facile est, permissum erat.

§. 12. Ast cum hoc modo lites interdum minimi
mo-

amenti in detrimentū partiū in infinitū protraherent, sæpissimeq; justam causam habentes, litem propter agnitudinem expensarum deferere cogentur, ut huic viam iri possit, nonnullis Statuum Imperii & cum tractu temporis fere omnibus privilegium de non appellando ab Imperatoribus concessum, de quo privilegia Cærea ipsa optime testari possunt, sed cum de his *sect 3.* pendum sit, de iis plura hoc loco afferre superfedemus. d. BLUM. *proc. Camer. tit. 44. n. 8.*

§. 13. In terris Mecklenburgicis datur in causis re communi & Statutario ab appellatione non excisis, testante praxi, appellatio per saltum, omisso enim iudice intermedio appellare licitum est ad Superiorem. & ab illis, quibus res pupillares commissæ, vulgo in *Wäysen Gericht* / præterito Senatu ad Dicasterium Provinciæ, quod summum in his terris appellationis iudicium, & à quo nisi in summa & causa appellabili ad iudicium Aulicum vel Cameram Imperialem, appellari non potest, *ORDIN. PROV. P. 2. Tit. 37.* Unde diuvel fast *sqq.* pariter ac à quovis iudice inferiore, (excepta Civitate Rostochiensis & Parchimensis, in quibus à iudiciis primæ instantiæ vom *Gericht* d. *Geweste* ad Senatum expresse appellari debet) iussu Senatu ad hoc Dicasterium statim appellari potest, hoc tamen iterum observatō, si à Senatu Rostochiensis appellatur ad Dicasterium, plus solennitatis requiri, quam si ab alio Senatu id aliquando fiat, tunc enim more des *anderweitigen Erb-Vertrags* inter RENISSIMUM & Civitatem Rostochiensem *de dato Prov. ultimo Februar. 1584 §. 19.* ut reliqua taceam, ita pecuniæ summa sc. 5. thalerorum, quæ germanicè dicitur

dicitur *Rege-Geid* / ab appellante non solum exsolvenda, sed & Juramentum appellationis coram illo præstandum, quæ si non præstiterit appellans, appellatio deserta est, & potest Senatus executive procedere.

§. 14. Præter has solennitates Senatus Rostochiensis præ aliis Civitatibus alio fruitur beneficio, sc. quod in causis summam 70 florenorum (qui in sortem tamen solummodo imputari, nec ad usuras & expensas extendi debent) haud superantibus, aliisque certis casibus, qui in *citat. Erb Vertrag*. §. 57 secundum ordinem recensentur, ab illo plane appellari nequeat.

§. 15. Non desunt quidem, qui ad palliandam sæpissime injustitiam, hoc privilegium, quod Civitati *ROSTOCHIENSI* de non appellando nisi ad summam usque 70. florenorum concessum, ad Judicia inferiora indistincte trahere, & insuper aliqua Constitutione JOHANNIS ALBERTI de anno 1629. in qua *num 2* constitutum, quod non possit appellari nisi summa 70. florenos excedat, assertum suum colorare audent, sed cum privilegia sint strictè interpretanda, MEV. *Part. 3, Dec 336. n. 4.* illud, quod Civitati Rostochiensi datum. non potest extendi ad reliquas, præsertim cum Constitutio illa JOHANNIS ALBERTI piæ memoriæ, nunquam publicata, & si publicata, quod tamen asserenti probandum, nunquam in Judiciis Superioribus, licet à nonnullis Causarum Patronis certis in casibus, de quo facillimo negotio in Regestis Judicialibus præjudicata inveniri possunt, opposita, est observata, sed illa non, attenda, appellationi locus datus. Credendum itaque potius, hanc constitutionem. posito quod facta sit publici Juris, de quo valde dubitatur, tangere solum Ci-
vita-

atem Rostochiensensem, non aliam, eamque ad illu-
 andum §. 57. cit. *Urb. Vertrags de anno 1584.* in quo
 e omnes casus, qui in constitutione positi, enume-
 ntur, editam esse, & hoc eo magis, quia nusquam
 alis Constitutionibus hac de re fit mentio, si enim
 ummodo *ORDINATIONEM CANCELLARIÆ GUSTRO*
anno 1669, quæ junior, sæpe allegata Constitutione est,
 tueamur *Part. 2. tit. 3. §. 3. & tit. 38. §. 1.* videre est, quod
 nibus à quavis gravatoriali Sententia à Judicibus in-
 ioribus lata indistincte appellare licitum sit, quod
 n factum, si citata Constitutio cœteras Civitates in se
 mprehenderet, & hoc praxis huc usque bene obser-
 vit, dum toto die ab omni causa, licet sit infra 70. flo-
 nos, etiam in minima, appellationes à Judiciis infe-
 rioribus non solum ob nullitates commissas, injustosque
 odos procedendi, cum ab Executione aliquando pro-
 ssus contra *L. 1. Cod. de Execut. rei Judic. & L. 58. ff. de re*
judic. inchoentur, sed & ob alia vitia & iniquitates, quod,
 operæ pretium esset, innumerabilibus præjudicatis
 ustrari posset, sunt receptæ.

§. 16. Non abs re est, alio remedio juris parti-
 is gravatis ad instar Cancelliarum consuli posse,
 , remedio restitutionis in integrum, ast cum coram
 idice à quô non speranda sententia reformatoria, sed
 idex semel gravans in posterum non præsumatur me-
 or, *GAIL: lib. 1. Observ. 131. n. 2. & sportulæ in Judiciis*
inferioribus hodie sic accreverint, ut illis in Superiori-
is non sint impares, satius ducimus, si pars ad superio-
ri, ni in transmissionem sumtus vertere velit, provo-
et. præprimis cum per ORDINAT: PROVINCIAL: Part. 2.
c. 36. §. 1. Unde steht einem jeden &c. & ORDINAT. CANCELL.

GÜSTROV. Part. 2. tit. 37. §. 4. electo Restitutionis remedio ad appellationem devenire non liceat, sed partibus acquiescendum. Hic tamen notes, si in Judiciis Inferioribus hoc remedio uti velis, juramento malitiæ, quod in Cancellariis, per *citat. ordin. Cancellar. Güstrov. Part. 2. tit. 37. §. 3* præstandum, regulariter haud opus, sed brevi manu restitutionem tempore Legibus præscripto, impetrandam esse.

§. 17. Quod si privilegium de non appellando infra summam 70. florenorum Rostochiensibus datum, ad alias Civitates extendendum, hæc ad ductum Civitatis Rostock & Parchim illud quoque beneficium, quod necessario à Judicio inferiore ad Senatum sit appellandum, sibi vindicare possent, uti & attentatum à Civitate Güstrovia in Comitibus anno 1685. ubi Judice inferiore appellationibus ad Senatum deferre nolente, gravaminis loco hoc proposuit, sed sub dato *Güstrov. anno 1685. trigésimo Martii SERENISSIMI* Resolutionem accepit quam hic inserere placet: *Ihro Fürstl. Durchl. gesehen zwar Burgermeister und Rath wegen der appellation quæstionis keine fundirte possession vel quasi, wollen aber doch ad Interim zugeben / daß damit / wie ein Zeittlang geschehen / Verfahren und in der Parthenen Wilden / ob Sie vorher und ehe ad Cancellariam appelliret wird/die Sache ad Senatum bringen wollen/gelassen werde/bis dieses Puncts halber mehrere Untersuchung geschehen &c.* Ex hac resolutione patet, quod non sit necesse, à Judicio inferiori ad Senatum Güstroviensem appellare, cum solum arbitrio partium hoc relictum, nec obligatorium sit. Civitas Malchinum, quæ ex cæteris inter primarias refertur, eodem fruitur beneficio,

o, sed quo jure quoque titulo illud habeat, non at-
gamus. Reliquæ Civitates minores hoc plane sunt desti-
tutæ, forte ex defectu Jurisdictionis non quidem totali
sed tamen partiali, quod & ratio potest esse, cur de
appellationibus in Civitate Güstroviensi quæstio mota,
ræque enim Civitates & in illis collegia Senatoria
ident tertia parte Jurisdictionis, Judexque binis
partibus, hinc inconveniens dicunt & contra jura esse, ap-
pellationem devolvi ab eo, qui binas partes tenet, ad
tandem partem habentem; sed hac de re sub Judice ad-
versus est, ideo cuilibet sua jura intacta relinquentes,
ræ resolutioni, donec à SERENISSIMO NOSTRO
INCIPIE hæc res decisa, standum putamus, ita ut à
illis inferioribus Civitatis Güstroviensis & Mal-
menensis, licet haud sine contradictione posterioris lo-
cutionis id fiat, ad Senatoria Collegia pro lubitu parti-
cipare, si non velint ad Cancellarias provocare, appellari
possint, quod & fieri praxi quotidie observatur.

§. 18. Habent & Nobiles in suis prædiis ex feu-
dali & investitura Jus primæ instantiæ & cognitio-
nis in delictis, nec non præfecti in suis Præfecturis,
in quibus contra Jus & æquitatem gravatis ad Cancel-
lariam, vel Dicasterium appellare licitum est, pro ut
ius ex actis, quæ in regestis Dicasterii Judicialibus in
Missa Martin Sermanns, appellantis, contra Capitain

Vierecken appellati reperiuntur, licet in illis ab ex-
tremo Jurisdictionis in puncto Stupri appellatum, in-
tellectu facile est. Posterioris in memoratis re-
gistis, multa reperiuntur Exempla, sic enim acta, ut no-
tissimis utamur præjudicatis, in causa Jochim
enke nachgebliebener übrigen Kinder und Erben ap-
pel-

pellanten contra *Hans Riensen* appellaten à præfectura *Swan*, pariter & in causa *Johann Domsen* appellantis contra *Catharina und Judith Geschwister Domsen* appellatinnen à præfectura *Erstbisch ad Dicafterium* hoc Provinciale appellatum esse testantur. Gaudent & Præfecti aliquando secundâ instantiâ sive beneficio appellationis, nam in Civitatibus inferioribus, quæ sub illorum præfecturis sunt, Judicibus jus cognoscendi de causis competit, sed gravatis à tali Judice patet via ad Præfectum appellandi, quod solummodo exemplo Præfecturæ & Urbis *GOLDBERG*, ubi Præfectus sedem habet, illustrabimus, ibi enim vi §. 24. *des anno 1570. Wegen dieser Stadt* publicirten *Abtheides & d. 4. Jun. 1691. infecutæ SERENISSIMI PRINCIPIS* confirmationis, illi præfecturæ subiacentibus, si se gravatos à Judice putent, appellandi facultas ad Præfectum est concessa, coram quo si aliqua pars prægravetur, appellationis beneficium ad superiora Judicia gravato competit, ad jura sua ulterius prosequenda.

§. 19. Ante hac in causis fiscalibus appellatio ad Dicafterium erat licita, sed jam hæ causæ inter eas, quæ jure provinciali exceptæ, referri debent, vid. *Resolut. ad gravam Judic. 1. de anno 1701.* ubi appellatio in causis fiscalibus quidem denegatur, sed loco illius remedium supplicationis surragatur, hoc additamento, ut partibus, quæ se gravatas esse putant, actorum ad Extraneos Jure Consultos transmissionem petere integrum sit. Huc etiam spectat Rescriptum *SERENISSIMI* ad Dicafterii hujus Remonstrationes de *die 9. Aug. 1709.* vigore cujus Dicafterio in causis fiscalibus pecuniariis in secundâ instantia cognoscere interdictum est.

§. 20. A Consistorio & hodie ad Dicafterium Provinciale, quod & quondam in matrimonialibus in prima instantia Jurisdictionem, quæ vi §. *anteced. allegati* Rescripti illi est ademta, habuit, indubitate bene appellatur, §. 5. *Recess. Provincial. de anno 1572.* ibi: *juni sünften soll in dantglichen frey stehen / der sich an unserm Consistorio oder Kirchen-Gericht beschweret zu seyn vermenhet / davon ordentlich der Weyse an unser Hoff-Gericht zu appelliren &c.* §. 5. *Reversal. de anno 1621. Resol. ad gravam: Ecclesiast. 3. de anno 1701.* nec non à Cancellariis seu von denen Justice-Canzellereyen ad hoc Dicafterium *cit.* §. 5. *Reversalium de anno 1621.* quod & confirmat *Resolut. ad grav. Judic. 1.* non tamen acta eduntur ex illis, nisi præstitis prius solemnibus, quod posterius testatur COTHMANN: *Vol. 1. Resp. 14. n. 40.* A Cancellaria DUCIS CAROLI LEOPOLDI, quæ Doberani est, ad Dicafterium nostrum provinciale appellari, praxi edoctus sum, vid: Acta, **Zembcken** appellanten contra **cinige Sternbergische Creditores** appellaten it: **Andreas Ratichs** appellanten contra **Jürgen Hartwig Sternbergen** appellaten, quæ in regestis Dicafterii asservantur.

§. 21. Formalia appellationis in his terris videri possunt in *ORDINAT. PROVINCIALI Part. 2. tit. 37. it. IN ORDINAT. CANCELLAR. GUSTROV. Part. 2. tit. 33.* posteriorique annexis Constitutionibus de anno 1654. & 1656. circa quæ nil monendum ducimus, præterquam quod paucis ad §. *Und soll der Appellant. cit. tit. ORDINAT. PROVINC. & §. 4. cit. Tit. ORDINAT. CANCELL. GUSTROV* notemus, si pars intra præstitutas sex septimanas appellationem introducere ex legali causa impedita fuerit, eam prorogationem fatalium introducendæ impetrare

inferior in decernendâ Executione & aliis, præjudicium appellanti inferentibus, ex appellationis ignorantia admodum facilis fit, melius facere duco appellantem, si interpositam appellationem Judici à quo notam faciat, licet alias non sit necessarium, sed sufficiat qualis qualis notitia, MEV. *Part. 3. Dec. 112.* quæ tamen ab allegante probanda MEV. *P. 3. Dec. 110.* unde adhuc consultius existimaverim, Intimationem appellationis fieri, quia hæc per insinuationem à Notario factam & desuper confectum instrumentum melius probari, & inde facilius attentatorum revocatio peti ac impetrari potest.

§. 23. Quod attinet causas Fiscales loco appellationis introductum remedium Supplicationis, quod præcisè intra decendium interponendum & gravamina deducenda, si tamen in posteriori impedimentum parti obtingat, solum intimandum remedium ne decendium prolatur, & dilatio 3 vel 4. septimanarum ad deducenda gravamina petenda, quibus deductis juramentum malitiæ à Supplicante præstari, & insuper ad sententiam usq; transmissione salvâ, procedi debet.

§. 24. Olim & ab hoc Dicasterio aliisque summis hujus terræ Judiciis per § *und weil fast* &c. *lit. 7. Part. 2. Ordin. provinc.* appellare ad Imperatorem in omnibus causis licebat, sed hodie per privilegium de non appellando, quod Ducibus nostris Serenissimis concessum, hæc licentia valde est limitata, à Dicasterio enim Provinciali aliisque supremis Judiciis hujus terræ ad alia judicia, nisi in Summa appellabili ad Judicium Cæsareum Aulicum vel Cameram Imperialem appellatio non datur, de quo privilegio, summa appellabili, quo-

quomodo à Dicasterio &c. ad Judicia memorata procedendum, ne quid negligatur circa fatalia, & quale remedium in causis summâ appellabili inferioribus gravato competat Sect. sequi: pluribus.

SECTIO III.

DE

PRIVILEGIIS DE NON APPELLANDO
ET ILLIS, QVIBUS HÆC DATA.

§. I.

INter reservata Imperatoris inter alia Jus ultimæ cognitionis & extremæ provocationis esse, nemini nisi illis, qui à cognitione Juris publici plane alieni sunt, ignotum est. vid: BECKER: *Synops. Jur. Publ. lib. 2. cap. 4. n. 7. p. m. 70.* Ast Imperatorem quoque, privilegia circa hoc pro potestate qua pollet, quorum effectus se diffundit per Imperium. CARPZOV. *de Leg. Reg. c. 12. n. 8.* REINCKING *de Regim. Secul. & Eccles. lib. 1. Cl. 1. c. 12. Capitul. FERDINAND: III. & LEOPOLD: I. art. 45.* concedere posse, nemo inficias ibit. vid. *L. 1. §. 4. ff. à quib. appell. non lic.* Quemadmodum enim Leges à Principe hoc habent, ut imperent universis, vetent, puniant, permittant, *L. 7. ff. de L. L.* quidni ergo valeret Princeps jure singulari pro placito sigillatim quid jubere, vetare, punire & permittere, vid. BORT: *de Majestat. cap. 3. Concl. 17.* & consequenter juri communi eo ipso derogare. BODIN: *1. de Republ. cap. ult.* Hujus generis privilegia de non appellando, quæ ab Imperatoribus tractu temporis Statibus data esse, videre facile licet, cum contra juris communis tenorem sint concessa, nam
hoc

hoc à quolibet superiorem recognoscere, per consequens à Statibus ad Imperatorem, cum alium Superiorem non recognoscant, in omnibus causis appellari, per supra Sect. 1. §. 11. adducta, poterat, add. RODING: *Pand. Cameral. Lib. 1. tit. 24.* CARPZOV: *tit. 18. art. 1. §. 4. L. 19. & 19. Cod. de appellat. L. 1. ff. Quis, à quo appell.* quæ tamen potestas per hanc concessionem, quæ inter alias rationes, ideo facta, ne (1) appellationes in tanto numero ad Cameram devolvantur, (2) ut frivolis appellationibus occurratur &c. de quib. videri potest BLUM. in *process. Camer. tit. 46. §. 25.* uti mox apparebit, valde est restricta RBC; IMP. de anno 1654. §. **Wie aber zu verhalten.** &c. 108.

§. 2. Quamvis autem ab Imperatore quibusdam Imperii Statibus hoc privilegium de non appellando sc. ab eorum sententiis ad Imperatorem vel Cameram Imperii sit impertitum, non tamen dicendum, quod per hanc concessionem Imperatori hoc Regale sit ademptum, cum sit & maneat, hoc non attento, jus extremæ provocationis certo modo Imperatoris reservatum, nam illi sc. Status, eo jure, Jus citra provocationem subditis dicendi, ex concessio ab Imperatore privilegio, ejusque auctoritate utuntur, salva manente, Imperatori hoc indulgenti superioritate, in casu de negatæ Justitiæ sese exserente, vid. SWEDERI *Introd. in Jus Publ. part. Spec. Sect. 1. c. 11. §. 1.* ibique alleg. THOM. MICH. de *jurisd. Concl. 16.* indistincte quippe tunc super nullitate principaliter deducendâ in Camera agi potest, non obstante ullo privilegio de non appellando. GAIL: 1. *Observ. 135. n. 1. & seqq.* RUMEL. ad *Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 13. 14. & 15.*

D

§. 3.

§. 3. De Divisione Privilegiorum, quâ distinguuntur in odiosa & favorabilia, in generalia & specialia, in ea, quæ motu proprio, & quæ ad preces conceduntur, in personalia, realia & mixta, nec non de quæstione an utile sit Imperio concedere privilegia de non appellando, multa differere, cum ali de iis præsertim de posteriori MYLER: ad RUMEL: *ad Aur. Bull. P. 2. Dissert. 2. sh. 1. lit. E.* ambigüe tractaverint, supervacuum ducimus, nisi quod quoad ultimum existimemus, talia privilegia utique utilia esse, ne lites fiant immortales, cum unicum in imperio summum Tribunal ob multitudinem causarum cuivis in tempore iustitiam administrare non possit, pruritus autem litigantium eò aliquando excreseat, ut quidvis potius pati, quàm cedere malint, vid. MYLER: ad RUMELIN: *d. 1.* sed ad materiam privilegiorum de non appellando propius accedentes, ea distinguimus, cum *Id. add. REC. IMPER. de anno 1654. §. Drittens sollen &c. 11.* in illimitata, & limitata, quorum illa sunt, quæ appellationem in totum prohibent, hæc verò, quæ aut ad certas causas restricta, vel ad certam summam constricta, indeque & modificata dici possunt. SWEDER: *d. 4.*

§. 4. Illimitata privilegia habent (1) omnes Electores in sua dignitate confirmati, vigore *AUR: BULL: tit. 8. c. 11.* Huic contradicit quidem RUMEL: *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. sh. 2.* statuens cum multis Doctoribus, hoc Privilegium Electorem Moguntinum, Trevirenses, & Palatinum, quia longo tempore eo usi non erant, amisisse, ita, ut hodie à Curiis horum Electorum appelletur, non tamen ab omni causa, sed summa Privilegium de non appellando excedente, adeoque non

non illimitatum, sed ad certam summam restrictū habeant Privilegiū. At MYLER. ad RUMEL. ad Aur. Bull. loc. cit. contrariam opinionem valde defendit. Hodie hāc controversiā non amplius opus est, cum omnibus Electoribus illa illimitata Privilegia, excepto Trevirensi, nuper à FERDINANDO III. renovata in viridi observantia sint. vid. BLUM. *Proc. Camera* 1. Tit. 47. tab. 1. Coloniensem tamen mox illud remisisse vult SWEDER. d. 1. Bavarus, qui priori Seculo accessit, per Privilegium à dicto FERDINANDO III. sub dato Prag. d. 28. Aug. 1638. concessum, & in Camera d. 21. April. 1644. acceptatum, hoc beneficium nactus est, sed per Bannum Imperii amisit. Fruitur & hoc Privilegio Elector Brunsvico-Luneburgensis, qui priori quoque Seculo in numerum Electorum circa annum 1692. à LEOPOLDO I. gloriosissimæ memoriæ, est receptus, ut se, ab illo, nisi in casu denegatæ Justitiæ, nullo modo ad instar cæterorum Electorum ad Camera appellari possit, prout docet *Autor des Deutschen Reichs Stände* c. 10. §. 9. (2) Rex Sveciæ, tanquam Princeps Imperii, *Instrum. pac. art. 10. §.* Deinde concedit. 12. in feudis ab Imperio ei anno 1648. concessis ex Privilegio FERDINANDI III. (3) Duces Saxonix, das ganze Hauß Sachsen / per Privilegium FERDINANDI I. de dato Augspurg. d. 2. May. anno 1559. & insinuatum Cameræ anno 1560. d. 24. April. vid. PFEFFINGER. in *Nor. ad Visriar. L. 3. Tit. 12. §. 42.* (4) Dux Burgundiæ & Lotharingiæ, vid. STAMLER §. 42. MYNSING. *Cens. obs.* 58. (5) Serenissimi Duces Württembergiæ. BE-SOLD. *ad Ordinas. Provinc. Württemberg.* p. 47. sqq. quibus (6.) ut Status Imperii, qui sessionem & vota in Comitibus habet, vid. REG. IMPER. de anno 1659. ejus-

que Subscript. Dux Sabaudiaë addi potest, de quibus omnibus videre est RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. thes. 4.* & MYLER. *ad RUMEL. hoc loco.* Vindican sibi deniq; (7.) Illimitatum Privilegium de non appellando Archi-Duces Austriaë per Privilegium quod CAROL. V. sub dato Augspurg. d. 8. Septembr. 1530. illis concessit, de quibus BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 47. tab. 7.* imo LOUIS DU MAT *en l'etat de l'Empire Dialog. 7.* Comitibus Hannoveriæ & de Lainingen id (8.) tribuit, sed cum à nullo alio de hac concessione mentio facta, merito eam mittimus. SCHWED. *d. c. ii. §. 2.*

§. 5. Alii Statuum Imperii gaudent privilegio de non appellando limitato, & ad certas causas restricto; Sic (1.) ab Episcopo Leodiensi appellationes interdictæ sunt in causis injuriarum & fodinarum, *der Stein-Kohlen/ & aliis*, quas recenset PFEFFING *in not. ad Vitruv. L. 3. Tit. 17. §. 21.* (2.) a Ducibus Holsatiæ in debitis liquidis & confessatis, nec non in causis injuriarum Civilibus ob privilegium à RUDOLPHO II. *anno 1578.* concessum (3.) Ducibus Mecklenburgicis hoc quoque datum, per privilegium MAXIMILIANI. II. *de anno 1569.* & FERDINANDI II. *de anno 1621.* nec non FERDINANDI III. *de anno 1652. d. 28. Octobr.* in debitis liquidis, it: (4.) Marchionibus Brandenburgensibus in causis so *Bremel/ Schmäb - Sachen/ Lämbo- und fließende Bunden betreffen* / ex privilegio CAROLI V. *de anno 1541.* (5.) Duci Juliacensi in Judiciis possessoriis per Privilegium MAXIMILIANI II. *de anno 1566.* (6.) Ducibus Brunsvicensibus in debitis liquidis & confessatis, ex Privilegio FERDINANDI III. *de anno 1648.* (7.) Principi Frisiæ Orientalis & Comitibus Oldenburgensibus in ejusdem generis debitis & causis injuriarum, *Leibes-Beschädigung / Irrung / Bau und Dienst.*

Dienstbarkeit betreffend. Fruuntur & hoc Privilegio Civitates Imperii, ut Civitas Hamburgum, Francofurtum ad Moenum, Lubeca, Nuremberga & alia, prout refert BLUM: in *Proc. Cam. tit. 47. tab. 3. 5. & ultim.* nec non RUMEL: *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. th. 8.*

§. 6. Ad certam summam, quæ tamen in omnibus non eadem est, sed modo major modo minor, restrictum fere omnes Status habent Privilegium, veluti (1) Marchiones & Principes Brandenburgenses, ab his enim ut appellari possit, necesse est causam excedere summam 400. florenorum Rhenanorum ob Privilegium à CAROLO V. anno 1540. indultum, quæ summa postea extensa ad 800. florenos per Privilegium FERDINAND: II. de anno 1627. quod exhibet LIMNÆUS tom. 4. in additam. ad L. s. C. 7. n. 117. Imò per Privilegium Imperiale de a. 1702. Summa appellabilis in terris extra Electoratum est extensa ultra 2500. fl. in AUROSTRYK, ad LAUTERB. tit. 7. Appell. verb. *Brandenb* (2) Duces Brunsvic., & Luneburg nam ab his appellare non licet, nisi summa exsuperet 300. florenos in auro, ex Privilegio FERDINANDI I. de anno 1561. quæ postea vigore Privilegii RUDOLPHI II. de anno 1578. ad 600. florenos in auro ampliata est, & ab Imperatore FERDINANDO III. ad 2000. flor. in auro extensa, vi diplomatis de anno 1648. d. 24. Nov. quod legi potest apud PFEFFING: in notis ad VITRIAR. Institut. Jur. public. L. 3. tit. 17. §. 29. add. SWEDER in Introd. in jus Publ. part. spec. Sect. 1. C. 11. §. 1. in fin. Sed hodiè hic Ducatus Electorem Superiorem in Principe GEORGIO LUDOVICO recognoscens, hoc Privilegium in illud, quod de iis plane non appellare fas sit, est commutatum, de quo supra. (3) appellare non licet à SERENISSIMIS DUCIBUS MECKLENBURGENSIBUS nisi summa exsuperet 300. florenos per Privilegium à MAXIMI-

XIMILIANO II. *anno 1569.* concessum, quæ summa primo à FERDINANDO II. ad 600. florenos Rhenanos *anno 1621.* brevi post sc. *anno 1623.* ab eodem ad 1000. florenos Rhenanos, & deniq; à FERDINANDO III. *anno 1651.* ad 2000. florenos Rhenanos est extensa, uti videre est ex privilegio ipso, quod Camera anno 1654. d. 22. Jan. insinuatum, & 31. ejusd. acceptatū sub finem ordinat. Camcellar. Güstrov. impressum reperitur. (5) non ab Hassiæ Landgraviis & Principibus, nisi summa excedat 500. florenos aureos Rhenanos, per Privilegium MAXIMILIANI II. *de anno 1573.* quæ summa postea extensa ad 1000. florenos Rhen. vid. SWEDER: in *Introd. ad Jus Publ. P. Spec. C. 21 §. 3. & PFEFFING: ad VITRIAR. Lib. 3. Tit. 17. §. 19* ibiq; allegatus DIETERICUS *ad A. B. Tit. 11. p. 66.* (6) non à Ducibus Holsatiæ, nisi summa superet 500. florenos aureos ex Privilegio MAXIMILIANI II. *de anno 1573.* quæ summa postea ab Imperatore MATTHIA *anno 1617. d. 28. Julii* extensa ad 1000. flor. in auro, accessit confirmatio FERDINAND: II. *de anno 1621.* insinuatio Camera facta anno seqy. d. 19. Febr. vid. *Holesteinische Landgerichts-Ordnung p. m. 135. & seqq. & aliis,* quos recenset, BLUM: in *pross. Camer. tit. 47.* secundum ordinem, ad quem plura hac de materia scire cupientem remittimus. Add. RODING: *Pand. Camer. Lib. 1. tit. 20.*

§. 7. Necesse tamen est, si Status his Privilegiis cum effectu frui & in judicando ea in Camera observari velint, ut à Statibus, Camera in originali cum copia, quæ in Camera retinetur, restituto originali (si enim tantum in copia collata sit, hoc non attento processus decernuntur. MAGENHORST: *ad Ordinat. Cameral. Part. 2. tit. 28.*) per Procuratorem speciali mandato instructum, insinuentur. GAIL: 1. *Observ. 1. n. 9.* MYLER: *ad RUMEL.*

MEL. *Part. 2. Dissert. 2. lib. 8.* quo facto, ea Camera per decretum judicialiter acceptat, & documentum factæ insinuationis largitur, RODING. *Pand. Cameral. Lib. 1. tit. 20. in Commentar.* exemplum documenti factæ insinuationis vid. in der *Holsteinischen Landgerichts-Ordnung* p. m. 139.

§. 8. Si insinuatio insecuta, & Privilegium acceptatum in Camera, uti ex BLUM, *Process. Camer. Tit. 47.* in omnibus fere factum esse legitur, & affixio tabulæ, in qua singula Privilegia acceptata recensita, in Senatu vulgo Rathstuben testatur. *REC. IMP. de anno 1654. §. 111.* appellationes à Sententiis Statuum privilegium tale habentium in causa summam appellabilem non ascendentem latis, non recipiuntur. GAIL. *1. Obs. 119. n. 7. Rec. Imper. de anno 1654. §. So wollen wir 123. &c.*

§. 9. Consideratur autem Summa appellabilis vel respectu Privilegii de non appellando, vel respectu Ordinationis Cameralis. De priori §. *precedente* actum, de posteriore sequentia notemus, In Exordio Judicii Cameralis à quacunque summa appellari poterat, nisi aliquod Privilegium obstarat, Anno vero 1521. constitutum, ut summa appellabilis esset 50. floren. *O. C. 1521. tit. Daß Sachen 24.* postea hæc summa ascendit ad 150. floren. *REC. IMP. 1570. §. Als Wir dann 66.* quæ anno 1600. duplicata & facta 300. florenorū. *Res. Deputat. de anno 1600. §. Biewohl nun 14.* Et hæc anno 1654. secunda vice duplicata auctaque ad 400. Imperiales *REC. IMPER. de anno 1654. §. Blerdtens 101*
 111 RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. lib. 9.* Per hanc tamen Ordinationem summæ appellabilis, Statuum Imperii Privilegiis, quæ majorem summam continent, nil detractum, sed in suo vigore manent, *diff. §. 112. versic. Doch mit dem Vorbehalt &c.* Reliquorum autem Privilegia

vilegia summam hanc minorem continentia, sunt sublata formalitatibus illis insertis reservatis *cit. versic.* Si itaque Summa Ordinationi Camerali vel privilegiis Statibus datis conformis sit, tunc appellare cuique liberum est.

§. 10. Ut autem sciatur an summa appellabilis sit, ab appellante disertis verbis hanc qualitas exprimenda, sc. summam litigiosam haud esse minorem, quam ordinatio & Privilegium exigit, GAIL: 1. *Observ.* 123. n. 1. BESOLD: *in discurs. de appellat. cap. 7. n. 1.* In computanda summa appellabili, ut fundetur Camerae Jurisdictioni, hodie non amplius petitio Libelli, ut olim factum, ubi attendebatur, quid petatum, non, quid pronunciatum fuerit, GAIL: *loc. cit. n. 3.* & MYNSING: 1. *Obs.* 83. sed gravaminis duntaxat summa sive id, in quo appellans, sive is actor, sive reus fuerit, per sententiam quâ læsus & gravatus est, spectatur & attenditur vigore *gemeinen Cammer- Gerichts Bescheides de anno 1603*, quod & in causis injuriarum, certa pecunia ab actore æstimatarum observandum est, *cit. Benzin-Besch.*

§. 11. Ad summam appellabilem constituendam plures & diversæ summæ, si ab uno vel pluribus Creditoribus una actione petantur, eademque sententia quis in eas condemnatus fuerit, coacervari possunt, MYNSINGER. *Cent.* 5. *Obs.* 83. n. 4. pensiones quoque cum sorte cumulari posse statuit MYNSING, *cit. loc. n. 5.* GAIL: 1. *Obs.* 113. n. 3. quod & BLUM. *in Proc. Cameral.* *tit.* 46. n. 13. per argumentum à minori ad majus deductum, si enim, inquit, appellatio locum habet, si sola usura petantur, ut patet in annuis redditibus irrelutivis, multo magis appellare licebit, quando cum sorte

sorte petuntur, affirmat, quam sententiam tamen nostram non facimus, præsertim cum anno 1675. mense Martio conclusum, quod in posterum usuræ cum sorte ad constituendam summam appellabilem non cumulari, sed sola fors considerari debeat, quorsum & referri potest à BLUM, *loc. cit.* in contrarium allegatus REC. IMPER. de anno 1654. §. Drittens sollen III. verb. *Capital, & Deputat: Kecess.* de anno 1600. 6. Bietwohl nun / 14. in fin. verb. *Hauptgeldes.* Conf. STRYK. in not. ad *Lauterb. Tit. de Appellat.* verb. *usura computentur.* RUMEL. *Part. 2. Dissert. 2. sh. 12.* controversiam hanc distinctione sequenti expèdiri posse putat, scil. utrum Privilegia de summa Principali expresse loquantur, da die anfängliche Klag oder Hauptsache nicht über sechs und mehr hundert Gulden Reichsfn Gold wehrt wehre / quo casu cumulationem non admitti arbitrat, an verò simpliciter de casu loquantur, da die Sache nicht über die Summa der 600. Goldgulden Wehrt wehre / quo casu cumulationem admittendam esse statuit, sed dicendum videtur, quod per conclusum citatum de anno 1675, generaliter conceptum, nec hoc posteriori casu fors cum usuris, ut summa exinde reddatur appellabilis, cumulari possit.

§. 12. Summa itaque appellabilis per jam tradita, solum debet in sorte consistere, usuris & expensis non computatis, quæ summa, cum etiam non admittat pretium affectionis COCCEJ. in *Dissert. de pret. affect. n. 11.* utpote quod in pecuniam regulariter non cadit, strictissime observanda, adeo, ut si in minimo deficiat, pro non appellabili reputetur: MYLER. *ad hunc. ad Ant. Bull. Part. 2. Dissert. 2. sh 17. lit. B.* In causis quæ certam æstimationem non reci-

E

piunt

piant, ut si agatur de jure quodam v. g. Jurisdictione, aut Servitute, indistinctè admittitur appellatio. BLUM. *Proc. Camer. Tit. 46 §. 45.* ubi addit, id procedere, etiam si de præstatione Denarii, aut Pulli quotannis præstandi agatur, nam quamvis Denarius, aut Pullus minimæ æstimationis sit, so kont es doch alhier nur an/auff die Gerechtigkeit / welche ein jedweder nach seiner Phantasie æstimiret / unde non capimus, quomodo in his summa appellabilis, quod tamen statuere videtur GAIL. l. 1. *Obs. 113. n. 6.* constitui possit, cum æstimatio ex arbitrio partium dependeat.

§. 17. Si de Summa appellabili constat, appellare ad Imperatorem, jure reservato extremæ provocacionis permissum, per §. 1. *huj. Sect. citat.* BECKER. loc. ibidem allegato, quod Jus Imperator exercet per Judicium Aulicum, Reichs Hoffrath / & Judicium Camerale-Wetzlarische, ita ut à Statuum Sententiis in causis summam appellabilem concernentibus, non tantum ad hoc sed & ad illud, vacante vero Imperio, loco Judicii Aulici, ad Regimen Vicariatus zur Gehelmen und Reichs-Vicariats Canzellen / de quo vid. plur; *Dissert. sub Præsidio D. OERTHLINGII de Vicarius Imperii vacante folio ROSTOCHII* habita, *Cap. 3. §. 2. 3. & 4.* appellare gravatis liberum sit. Objicitur: quod vigore privilegiorum cause summas privilegio conformes concernentes, ad Judicium Camerale solum pertineant; sed respondetur hoc esse sine ullo fundamento, Judicium enim Aulicum Imperatoris, quoad administrationem Justitiæ in Civilibus ex voluntate suæ Majestatis & contractu Statuum Imperii, GAIL. l. 1. *Obs. 111. n. 5. lt. 1. Observ. 29. n. 3.* concurrentem cum Camera Imperii, quæ jam Wetzlaris est & ipsum Imperatorem quoque repræsentat, habet
Juris

Jurisdictionem, ita ut de omnibus causarum generibus, in quibus Camera Imperialis Jurisdictio fundata est, & ipsum Judicium Aulicum cognoscere possit. *Reichs-Hofraths Ordnung Tit. 1. §. 50* wollen wir auch *Gr. PAURMEISTER. de Jurisdic. lib. 2. Cap. 6. n. 31. § 99.* Cum itaque Camera in causis summam privilegii conformem concernentibus pro sua Jurisdictione cognoscere possit, quidni ob concurrentem Jurisdictionem Cæsar, vel Judicium Cæsareum Aulicum? *R. H. O. Tit. 1. §. Wir beschlen auch hienit Gr.* Non vero hoc dixerim, Camera in omnibus cum Judicio Aulico concurrentem Jurisdictionem habere, excipiuntur quippe causæ, ubi de Ducatu, vel Comitatu aliquo Imperii &c. est controversia, & sic causæ feudales Regalia feuda concernentes. *SCHWEDER. Sect. 1. Cap. 11.* tunc enim Camera nulla est Jurisdictio, sed solus Imperator cognoscit. *GAIL. 1. Obs. 29. n. 7. SCHWEDER. d. l. ubi alias plures causas, de quibus solum Judicium Aulicum cognoscit, recenset, & vice versa excipienda videntur esse negotia personas Camerales concernentia, nam ea immediate sub Camerale Jurisdictione ita esse videntur, ut concurrentiæ non sit locus, ORDIN. CAMER. Part. 1. Tit. 30. pr. REC. IMPER. de anno 1634. §. Hinaegen 141. verb. auch anderet Berichtes Zwang frey seyr. SCHWED. Part. Spec. Sect. 1. c. 12. §. 8.* Ne autem circa hæc suprema Judicia in causis ubi Concurrentem Jurisdictionem habent, confusio irrepât, sciendum, quod præventio in illis locum habeat. *GAIL. loc. cit.* ita ut in eo, ubi lis coëpta, sit finienda. *R. H. O. Tit. 1. §. 50* wollen Wir auch. *GAIL. 1. Obs. 29. n. 3.* Inducitur autem præventio per nudam citationem. *BERLICH. P. 1. Dec. 1. n. 1. Obs. GAIL. L. 1. Obs.*

SECT. III. DE PRIVILEGIIS DE NON

74. n. 17. modò sit legitimè insinuata. BERLICH. *d. l.* add. R. H. O. *d. l.* ibi; Wann nemlich solche Sachen dasebst allbereit durch ausgewirckte und insinuirte Citation anhängig gemacht worden. it. SCHWEDER. *sect. 1. c. 12. §. 7.* ubi vult respectu actoris sufficere citationem saltem decretam esse, & in tantum procedit, ut nec Senatus Imperatoris Aulicus causam avocare possit, O. C. p. 2. Tit. 37.

§. 14. In genere ab his Judiciis sc. à Judicio Aulico & Camera Imperiali, quia non habent superiorem, non datur avocatio, GAIL. 1. *Obs. 41. n. 2. & 3. REC. IMPER. de anno 1654. §. Ebenmäßig sollen 166. Capitul. LEOPOLDI I. Artic. 42.* nec ulterior, sive interposita sit ab uno, ad alterum, sive ad Cæsarem vel Imperium ipsum, conceditur provocatio. BLUM: *in proc. Camer. tit. 25. n. 3.* BICCIUS: *in Colleg. Argentorat. ad tit. ff. de quib. appellat. non licet tit. 2.* non à Camera ad Aulicum Judicium, vel à Judicio Aulico ad Cameram, ob concurrentem Jurisdictionem, non à Judicio Aulico ad Cæsarem, Judicii enim aulici caput supremum & Judex est ipse Imperator. R. H. O. *tit. 1. princ. ibi:* Unser Kaysrl. Reichs Hoffrath / dessen Obrtliches Haupt und Richter allein Wir und ein jeder Römischer Kayser ist &c. nec impedit, quod dicatur, Reichs-Hofrath / ita enim vocatur non ratione causæ efficientis, ac si dependeret ab Imperatore & Statibus, sed ratione objecti quia causæ Imperii eò deferuntur. Non à Camera ad Cæsarem, Camera namq; Cæsarem repræsentat. GAIL. 1. *Obs. 41. n. 3.* non à Camera ad Imperium, Judicium enim Cameræ tam à Cæsare quam Imperii Statibus constitutum. GAIL. *loc. cit. n. 4. REC. Imper. de anno 1654. §. 165.* nec à Judicio Aulico vel Cæsare ad Imperium vel Status Imperii, quia inibi causæ tractantur & deciduntur, licet à solo

Im-

Imperatore, non à toto Imperio dependeat, quæ tam Imperii Principes quam Imperium ipsum concernunt. R. H. D. Tit. 2. pr. ibi: *Alle und jede Sachen &c.* de quibus pluribus RUMEL. *ad Aur. Bull. Part. 2. Dissert. 2. in Corrol. 1.* & ad hunc MYLER. *loc. cit.* add: REINKING. *de Regim. Secul. & Eccles. L. 1. Class. 5. c. 9. n. 40.*

§. 15. Ab Imperatore vel ejus supremis Judiciis ad Pontificem appellari posse, sunt qui statuunt, & quidem inter alios HIERON: CAGNOLUS *tom. 1. in p. 1. c. 23* sed minus recte, in Imperio enim Cæsar habet, Jus extremæ provocationis, ut reservatum, supremus namque & ultimus est ad quem provocatur, per L. 1. ff. *de quib. appell. non lic.* vid. REC. IMPER. *de anno 1548. verb. haben wir aus aufgelegten Amte / dazu wir von dem Allmächtigen Gott beruffen.* conf. *Decret. Septemvir. de anno 1118* apud REINKING: *de Regim. Secul. & Eccles. L. 1. cl. 8. c. 2.* ORD. CAMER. *Part. 3. tit. 51.* adeoque ab hoc ad Pontificem, licet fiat Imperio vacante, TONNICKER. *advoc. prud. in appellat. Sect. 2. n. 16. p. m. 40.* nulla est appellatio, utpote quæ ab inferiore ad superiorem dirigenda, superioritatem nemo in Imperio Romano Pontifici concedet, unde in ORDINAT. CAMER. *p. 2. tit. 7.* cautum, daß die Sachen aus dem Reich teutscher Nation nicht sollen gezogen werden. *add. p. 3. tit. 51. it.* MYLER: *ad RUMEL: Part. 2. in addit. ad Corrol. 1.* nec defuncti Exempli ubi, qui talem appellationem ad Pontificem susceperunt tanquam Contemptores Cæsareæ Jurisdictionis 100. Marcis auri puri multari sunt vid: SCHWEDER, *L. 1. tit. 1. in Jus Publ. Part. Spec. Sect. 1. Cap. 1.*

§. 16. Firmum itaque manet ab Imperatore, seu ejus Judiciis supremis appellare fas non esse. Ne

vero hoc modo gravatis omnis præcludatur via, Jus suum ulterius prosequendi. contra sententias in judicio Aulico prolatas datur remedium Supplicationis vid. *Instrum. Pac. Osnae. art. 1. §. 11. ibi: liceat Parti in judicio Aulico gravatae ad Casaream Majestatem supplicare. Obstare videtur Art. 41. Capitulat. Leopoldine, ubi remedium Revisionis conceditur, sed responderetur, respici ibidem magis ad effectum, quam modum. RHETIUS in Institus. Jur. Publ. L. 2. c. 4. §. 9. conf. SWED: Part. Spec. Sect. 1. c. 11. §. 4. Quod si sententia in judicio Camerali lata fuerit, locum non habet hoc remedium Supplicationis ORDIN. CAMER. Part. 3. tit. 51. Daß von Urtheilen des Cammer-Gerichts nicht appelliret / oder suppliciret werden möge ibi: Wir ordnen / sehen und wollen auch / daß von Urtheilen am Kaysrlichen Cammer Gericht ergangen und ausgesprochen / kein Theil weiter zu appelliren oder zu suppliciren Macht haben soll &c. ne tamen gravatis omne denegetur auxilium, illis, qui se forsan ex justis causis gravatos aliquo modo hujus Cameralis Judicii Sententiis vel Decretis sentiunt, loco Supplicationis concessa sunt alia Juris remedia nimirum (1.) Remedium Reinstitutionis in integrum per implorationem officii Judicis Cameralis. BLUM: in proc. Camer. tit. 78. per totum modo non calumniose petatur, oder aus Ursachen so vornehmlich in Gerichts-Händeln deduciret und angezogen worden wären Ord. Camer. p. 3. tit. 52. (2.) Revisio Actorum Rec. Imp. de anno 1654. §. 11. In Fällen da die Appellation &c. RUMEL: ad Aur. Bull. Part. 2. Diff. 2. th. 20. n. 599. & ad hunc MYLER: loc. cit. cui & (3.) additur Syndicatus BLUM: proc. Cam. tit. 79. It. RUMEL: & MYLER: ad loc. cit. th. 37. quos*

qvorum primo remedio partis error, altero Referentis culpa, tertio Referentis dolus redarguitur, de qvibus & coram qvo instituenda, citati autores pluribus.

§. 17. An à Judicio revisorio ad Cæsaream Majestatem causa per viam Supplicationis devolvi possit, dubium facit REUSNER: *Consf. 22. sub n. 22.* ac passim *VOL. 3.* & affirmativam tuetur, sed nobis cum MYLERO ad RUMEL: *ad Aur. bull. Part. 2. Dissert. 2. Corrol. 1.* negativa videtur verior, qvonia Judices Revisores ab Imperatore & Statibus constituuntur, & ipsum Imperatorem & Status Imperii repræsentant, ab eodem autem ad eundem non datur provocatio, sed debet tendere ad superiorem, qvì Imperatore, non datur. Annon vero ab Imperatore male informato, ad melius informandum detur appellatio, vulgo quæritur? tractat hanc quæstionem satis prolixè REINKING. *de Regim. Secul. & Eccles. Lib. 1. Gl. 1. c. 9. n. 40. & sqq.* & adductis utrinque rationibus & exemplis, distingvit, an Imperator extrajudicialiter ad relationem alterius partis ad falsam hujus narrata aliquid rescripserit, an verò causa plenarie cognita, aliquid statuerit, priori casu quæstionem hanc affirmandam, posteriori autem negandam esse dicit, nobis hæc quæstio indistinctè neganda videtur, cum nulla hujus appellationis extent vestigia. vid. GAIL: *L. 1. Off. 155. n. 7.*

§. 18. Ad memoratorum Remediorum Exemplà, quæ in Judiciis Cæsareis locum habent, pleriqve Status Imperii, qviquoad territorium habent vel Privilegium de plane non appellando, vel ad certam causam summamq; restrictum, in illis causis, à qvibus appellari non potest, introducere (1.) Restitutionem in Integrum

tegrum, & (2) Supplicationis remedium. Diximus de *perisqno* Statutis, in Saxonia enim Electorali, ut reliquos taceamus, non habet locum supplicatio, sed ibi locutus est Leuteratio, & Ober-Leuteratio, quibus partibus iuris prospectum esse testatur CARPZOV: *Part. 1. Consl. 10. Def. 15. n. 7.* & ibi cit. MÖLLER: *Lib. 1. de iust. v. 38.*

Quoad formalia appellationis à Statutum sententis in summa vel causa appellabili ad Cameram vel iudicium aulicum hæc notanda (1) illa debet fieri gradatim, exceptis casibus, quos recenset BLUM in *process. Camer. Tit. 48. n. 1.* (2) viva voce, vel Scriptis (3) Solemnia præstanda (4) fatale observandum & alia, de quibus BLUM *in iust. Tit. 48. n. 1. 50. n. 1. 52. REG. Tit. 16. n. 1. 17. n. 1. 18. n. 1. 19. n. 1. 20. n. 1. 21. n. 1. 22. n. 1. 23. n. 1. 24. n. 1. 25. n. 1. 26. n. 1. 27. n. 1. 28. n. 1. 29. n. 1. 30. n. 1. 31. n. 1. 32. n. 1. 33. n. 1. 34. n. 1. 35. n. 1. 36. n. 1. 37. n. 1. 38. n. 1. 39. n. 1. 40. n. 1. 41. n. 1. 42. n. 1. 43. n. 1. 44. n. 1. 45. n. 1. 46. n. 1. 47. n. 1. 48. n. 1. 49. n. 1. 50. n. 1. 51. n. 1. 52. n. 1. 53. n. 1. 54. n. 1. 55. n. 1. 56. n. 1. 57. n. 1. 58. n. 1. 59. n. 1. 60. n. 1. 61. n. 1. 62. n. 1. 63. n. 1. 64. n. 1. 65. n. 1. 66. n. 1. 67. n. 1. 68. n. 1. 69. n. 1. 70. n. 1. 71. n. 1. 72. n. 1. 73. n. 1. 74. n. 1. 75. n. 1. 76. n. 1. 77. n. 1. 78. n. 1. 79. n. 1. 80. n. 1. 81. n. 1. 82. n. 1. 83. n. 1. 84. n. 1. 85. n. 1. 86. n. 1. 87. n. 1. 88. n. 1. 89. n. 1. 90. n. 1. 91. n. 1. 92. n. 1. 93. n. 1. 94. n. 1. 95. n. 1. 96. n. 1. 97. n. 1. 98. n. 1. 99. n. 1. 100. n. 1. 101. n. 1. 102. n. 1. 103. n. 1. 104. n. 1. 105. n. 1. 106. n. 1. 107. n. 1. 108. n. 1. 109. n. 1. 110. n. 1. 111. n. 1. 112. n. 1. 113. n. 1. 114. n. 1. 115. n. 1. 116. n. 1. 117. n. 1. 118. n. 1. 119. n. 1. 120. n. 1. 121. n. 1. 122. n. 1. 123. n. 1. 124. n. 1. 125. n. 1. 126. n. 1. 127. n. 1. 128. n. 1. 129. n. 1. 130. n. 1. 131. n. 1. 132. n. 1. 133. n. 1. 134. n. 1. 135. n. 1. 136. n. 1. 137. n. 1. 138. n. 1. 139. n. 1. 140. n. 1. 141. n. 1. 142. n. 1. 143. n. 1. 144. n. 1. 145. n. 1. 146. n. 1. 147. n. 1. 148. n. 1. 149. n. 1. 150. n. 1. 151. n. 1. 152. n. 1. 153. n. 1. 154. n. 1. 155. n. 1. 156. n. 1. 157. n. 1. 158. n. 1. 159. n. 1. 160. n. 1. 161. n. 1. 162. n. 1. 163. n. 1. 164. n. 1. 165. n. 1. 166. n. 1. 167. n. 1. 168. n. 1. 169. n. 1. 170. n. 1. 171. n. 1. 172. n. 1. 173. n. 1. 174. n. 1. 175. n. 1. 176. n. 1. 177. n. 1. 178. n. 1. 179. n. 1. 180. n. 1. 181. n. 1. 182. n. 1. 183. n. 1. 184. n. 1. 185. n. 1. 186. n. 1. 187. n. 1. 188. n. 1. 189. n. 1. 190. n. 1. 191. n. 1. 192. n. 1. 193. n. 1. 194. n. 1. 195. n. 1. 196. n. 1. 197. n. 1. 198. n. 1. 199. n. 1. 200. n. 1. 201. n. 1. 202. n. 1. 203. n. 1. 204. n. 1. 205. n. 1. 206. n. 1. 207. n. 1. 208. n. 1. 209. n. 1. 210. n. 1. 211. n. 1. 212. n. 1. 213. n. 1. 214. n. 1. 215. n. 1. 216. n. 1. 217. n. 1. 218. n. 1. 219. n. 1. 220. n. 1. 221. n. 1. 222. n. 1. 223. n. 1. 224. n. 1. 225. n. 1. 226. n. 1. 227. n. 1. 228. n. 1. 229. n. 1. 230. n. 1. 231. n. 1. 232. n. 1. 233. n. 1. 234. n. 1. 235. n. 1. 236. n. 1. 237. n. 1. 238. n. 1. 239. n. 1. 240. n. 1. 241. n. 1. 242. n. 1. 243. n. 1. 244. n. 1. 245. n. 1. 246. n. 1. 247. n. 1. 248. n. 1. 249. n. 1. 250. n. 1. 251. n. 1. 252. n. 1. 253. n. 1. 254. n. 1. 255. n. 1. 256. n. 1. 257. n. 1. 258. n. 1. 259. n. 1. 260. n. 1. 261. n. 1. 262. n. 1. 263. n. 1. 264. n. 1. 265. n. 1. 266. n. 1. 267. n. 1. 268. n. 1. 269. n. 1. 270. n. 1. 271. n. 1. 272. n. 1. 273. n. 1. 274. n. 1. 275. n. 1. 276. n. 1. 277. n. 1. 278. n. 1. 279. n. 1. 280. n. 1. 281. n. 1. 282. n. 1. 283. n. 1. 284. n. 1. 285. n. 1. 286. n. 1. 287. n. 1. 288. n. 1. 289. n. 1. 290. n. 1. 291. n. 1. 292. n. 1. 293. n. 1. 294. n. 1. 295. n. 1. 296. n. 1. 297. n. 1. 298. n. 1. 299. n. 1. 300. n. 1. 301. n. 1. 302. n. 1. 303. n. 1. 304. n. 1. 305. n. 1. 306. n. 1. 307. n. 1. 308. n. 1. 309. n. 1. 310. n. 1. 311. n. 1. 312. n. 1. 313. n. 1. 314. n. 1. 315. n. 1. 316. n. 1. 317. n. 1. 318. n. 1. 319. n. 1. 320. n. 1. 321. n. 1. 322. n. 1. 323. n. 1. 324. n. 1. 325. n. 1. 326. n. 1. 327. n. 1. 328. n. 1. 329. n. 1. 330. n. 1. 331. n. 1. 332. n. 1. 333. n. 1. 334. n. 1. 335. n. 1. 336. n. 1. 337. n. 1. 338. n. 1. 339. n. 1. 340. n. 1. 341. n. 1. 342. n. 1. 343. n. 1. 344. n. 1. 345. n. 1. 346. n. 1. 347. n. 1. 348. n. 1. 349. n. 1. 350. n. 1. 351. n. 1. 352. n. 1. 353. n. 1. 354. n. 1. 355. n. 1. 356. n. 1. 357. n. 1. 358. n. 1. 359. n. 1. 360. n. 1. 361. n. 1. 362. n. 1. 363. n. 1. 364. n. 1. 365. n. 1. 366. n. 1. 367. n. 1. 368. n. 1. 369. n. 1. 370. n. 1. 371. n. 1. 372. n. 1. 373. n. 1. 374. n. 1. 375. n. 1. 376. n. 1. 377. n. 1. 378. n. 1. 379. n. 1. 380. n. 1. 381. n. 1. 382. n. 1. 383. n. 1. 384. n. 1. 385. n. 1. 386. n. 1. 387. n. 1. 388. n. 1. 389. n. 1. 390. n. 1. 391. n. 1. 392. n. 1. 393. n. 1. 394. n. 1. 395. n. 1. 396. n. 1. 397. n. 1. 398. n. 1. 399. n. 1. 400. n. 1. 401. n. 1. 402. n. 1. 403. n. 1. 404. n. 1. 405. n. 1. 406. n. 1. 407. n. 1. 408. n. 1. 409. n. 1. 410. n. 1. 411. n. 1. 412. n. 1. 413. n. 1. 414. n. 1. 415. n. 1. 416. n. 1. 417. n. 1. 418. n. 1. 419. n. 1. 420. n. 1. 421. n. 1. 422. n. 1. 423. n. 1. 424. n. 1. 425. n. 1. 426. n. 1. 427. n. 1. 428. n. 1. 429. n. 1. 430. n. 1. 431. n. 1. 432. n. 1. 433. n. 1. 434. n. 1. 435. n. 1. 436. n. 1. 437. n. 1. 438. n. 1. 439. n. 1. 440. n. 1. 441. n. 1. 442. n. 1. 443. n. 1. 444. n. 1. 445. n. 1. 446. n. 1. 447. n. 1. 448. n. 1. 449. n. 1. 450. n. 1. 451. n. 1. 452. n. 1. 453. n. 1. 454. n. 1. 455. n. 1. 456. n. 1. 457. n. 1. 458. n. 1. 459. n. 1. 460. n. 1. 461. n. 1. 462. n. 1. 463. n. 1. 464. n. 1. 465. n. 1. 466. n. 1. 467. n. 1. 468. n. 1. 469. n. 1. 470. n. 1. 471. n. 1. 472. n. 1. 473. n. 1. 474. n. 1. 475. n. 1. 476. n. 1. 477. n. 1. 478. n. 1. 479. n. 1. 480. n. 1. 481. n. 1. 482. n. 1. 483. n. 1. 484. n. 1. 485. n. 1. 486. n. 1. 487. n. 1. 488. n. 1. 489. n. 1. 490. n. 1. 491. n. 1. 492. n. 1. 493. n. 1. 494. n. 1. 495. n. 1. 496. n. 1. 497. n. 1. 498. n. 1. 499. n. 1. 500. n. 1. 501. n. 1. 502. n. 1. 503. n. 1. 504. n. 1. 505. n. 1. 506. n. 1. 507. n. 1. 508. n. 1. 509. n. 1. 510. n. 1. 511. n. 1. 512. n. 1. 513. n. 1. 514. n. 1. 515. n. 1. 516. n. 1. 517. n. 1. 518. n. 1. 519. n. 1. 520. n. 1. 521. n. 1. 522. n. 1. 523. n. 1. 524. n. 1. 525. n. 1. 526. n. 1. 527. n. 1. 528. n. 1. 529. n. 1. 530. n. 1. 531. n. 1. 532. n. 1. 533. n. 1. 534. n. 1. 535. n. 1. 536. n. 1. 537. n. 1. 538. n. 1. 539. n. 1. 540. n. 1. 541. n. 1. 542. n. 1. 543. n. 1. 544. n. 1. 545. n. 1. 546. n. 1. 547. n. 1. 548. n. 1. 549. n. 1. 550. n. 1. 551. n. 1. 552. n. 1. 553. n. 1. 554. n. 1. 555. n. 1. 556. n. 1. 557. n. 1. 558. n. 1. 559. n. 1. 560. n. 1. 561. n. 1. 562. n. 1. 563. n. 1. 564. n. 1. 565. n. 1. 566. n. 1. 567. n. 1. 568. n. 1. 569. n. 1. 570. n. 1. 571. n. 1. 572. n. 1. 573. n. 1. 574. n. 1. 575. n. 1. 576. n. 1. 577. n. 1. 578. n. 1. 579. n. 1. 580. n. 1. 581. n. 1. 582. n. 1. 583. n. 1. 584. n. 1. 585. n. 1. 586. n. 1. 587. n. 1. 588. n. 1. 589. n. 1. 590. n. 1. 591. n. 1. 592. n. 1. 593. n. 1. 594. n. 1. 595. n. 1. 596. n. 1. 597. n. 1. 598. n. 1. 599. n. 1. 600. n. 1. 601. n. 1. 602. n. 1. 603. n. 1. 604. n. 1. 605. n. 1. 606. n. 1. 607. n. 1. 608. n. 1. 609. n. 1. 610. n. 1. 611. n. 1. 612. n. 1. 613. n. 1. 614. n. 1. 615. n. 1. 616. n. 1. 617. n. 1. 618. n. 1. 619. n. 1. 620. n. 1. 621. n. 1. 622. n. 1. 623. n. 1. 624. n. 1. 625. n. 1. 626. n. 1. 627. n. 1. 628. n. 1. 629. n. 1. 630. n. 1. 631. n. 1. 632. n. 1. 633. n. 1. 634. n. 1. 635. n. 1. 636. n. 1. 637. n. 1. 638. n. 1. 639. n. 1. 640. n. 1. 641. n. 1. 642. n. 1. 643. n. 1. 644. n. 1. 645. n. 1. 646. n. 1. 647. n. 1. 648. n. 1. 649. n. 1. 650. n. 1. 651. n. 1. 652. n. 1. 653. n. 1. 654. n. 1. 655. n. 1. 656. n. 1. 657. n. 1. 658. n. 1. 659. n. 1. 660. n. 1. 661. n. 1. 662. n. 1. 663. n. 1. 664. n. 1. 665. n. 1. 666. n. 1. 667. n. 1. 668. n. 1. 669. n. 1. 670. n. 1. 671. n. 1. 672. n. 1. 673. n. 1. 674. n. 1. 675. n. 1. 676. n. 1. 677. n. 1. 678. n. 1. 679. n. 1. 680. n. 1. 681. n. 1. 682. n. 1. 683. n. 1. 684. n. 1. 685. n. 1. 686. n. 1. 687. n. 1. 688. n. 1. 689. n. 1. 690. n. 1. 691. n. 1. 692. n. 1. 693. n. 1. 694. n. 1. 695. n. 1. 696. n. 1. 697. n. 1. 698. n. 1. 699. n. 1. 700. n. 1. 701. n. 1. 702. n. 1. 703. n. 1. 704. n. 1. 705. n. 1. 706. n. 1. 707. n. 1. 708. n. 1. 709. n. 1. 710. n. 1. 711. n. 1. 712. n. 1. 713. n. 1. 714. n. 1. 715. n. 1. 716. n. 1. 717. n. 1. 718. n. 1. 719. n. 1. 720. n. 1. 721. n. 1. 722. n. 1. 723. n. 1. 724. n. 1. 725. n. 1. 726. n. 1. 727. n. 1. 728. n. 1. 729. n. 1. 730. n. 1. 731. n. 1. 732. n. 1. 733. n. 1. 734. n. 1. 735. n. 1. 736. n. 1. 737. n. 1. 738. n. 1. 739. n. 1. 740. n. 1. 741. n. 1. 742. n. 1. 743. n. 1. 744. n. 1. 745. n. 1. 746. n. 1. 747. n. 1. 748. n. 1. 749. n. 1. 750. n. 1. 751. n. 1. 752. n. 1. 753. n. 1. 754. n. 1. 755. n. 1. 756. n. 1. 757. n. 1. 758. n. 1. 759. n. 1. 760. n. 1. 761. n. 1. 762. n. 1. 763. n. 1. 764. n. 1. 765. n. 1. 766. n. 1. 767. n. 1. 768. n. 1. 769. n. 1. 770. n. 1. 771. n. 1. 772. n. 1. 773. n. 1. 774. n. 1. 775. n. 1. 776. n. 1. 777. n. 1. 778. n. 1. 779. n. 1. 780. n. 1. 781. n. 1. 782. n. 1. 783. n. 1. 784. n. 1. 785. n. 1. 786. n. 1. 787. n. 1. 788. n. 1. 789. n. 1. 790. n. 1. 791. n. 1. 792. n. 1. 793. n. 1. 794. n. 1. 795. n. 1. 796. n. 1. 797. n. 1. 798. n. 1. 799. n. 1. 800. n. 1. 801. n. 1. 802. n. 1. 803. n. 1. 804. n. 1. 805. n. 1. 806. n. 1. 807. n. 1. 808. n. 1. 809. n. 1. 810. n. 1. 811. n. 1. 812. n. 1. 813. n. 1. 814. n. 1. 815. n. 1. 816. n. 1. 817. n. 1. 818. n. 1. 819. n. 1. 820. n. 1. 821. n. 1. 822. n. 1. 823. n. 1. 824. n. 1. 825. n. 1. 826. n. 1. 827. n. 1. 828. n. 1. 829. n. 1. 830. n. 1. 831. n. 1. 832. n. 1. 833. n. 1. 834. n. 1. 835. n. 1. 836. n. 1. 837. n. 1. 838. n. 1. 839. n. 1. 840. n. 1. 841. n. 1. 842. n. 1. 843. n. 1. 844. n. 1. 845. n. 1. 846. n. 1. 847. n. 1. 848. n. 1. 849. n. 1. 850. n. 1. 851. n. 1. 852. n. 1. 853. n. 1. 854. n. 1. 855. n. 1. 856. n. 1. 857. n. 1. 858. n. 1. 859. n. 1. 860. n. 1. 861. n. 1. 862. n. 1. 863. n. 1. 864. n. 1. 865. n. 1. 866. n. 1. 867. n. 1. 868. n. 1. 869. n. 1. 870. n. 1. 871. n. 1. 872. n. 1. 873. n. 1. 874. n. 1. 875. n. 1. 876. n. 1. 877. n. 1. 878. n. 1. 879. n. 1. 880. n. 1. 881. n. 1. 882. n. 1. 883. n. 1. 884. n. 1. 885. n. 1. 886. n. 1. 887. n. 1. 888. n. 1. 889. n. 1. 890. n. 1. 891. n. 1. 892. n. 1. 893. n. 1. 894. n. 1. 895. n. 1. 896. n. 1. 897. n. 1. 898. n. 1. 899. n. 1. 900. n. 1. 901. n. 1. 902. n. 1. 903. n. 1. 904. n. 1. 905. n. 1. 906. n. 1. 907. n. 1. 908. n. 1. 909. n. 1. 910. n. 1. 911. n. 1. 912. n. 1. 913. n. 1. 914. n. 1. 915. n. 1. 916. n. 1. 917. n. 1. 918. n. 1. 919. n. 1. 920. n. 1. 921. n. 1. 922. n. 1. 923. n. 1. 924. n. 1. 925. n. 1. 926. n. 1. 927. n. 1. 928. n. 1. 929. n. 1. 930. n. 1. 931. n. 1. 932. n. 1. 933. n. 1. 934. n. 1. 935. n. 1. 936. n. 1. 937. n. 1. 938. n. 1. 939. n. 1. 940. n. 1. 941. n. 1. 942. n. 1. 943. n. 1. 944. n. 1. 945. n. 1. 946. n. 1. 947. n. 1. 948. n. 1. 949. n. 1. 950. n. 1. 951. n. 1. 952. n. 1. 953. n. 1. 954. n. 1. 955. n. 1. 956. n. 1. 957. n. 1. 958. n. 1. 959. n. 1. 960. n. 1. 961. n. 1. 962. n. 1. 963. n. 1. 964. n. 1. 965. n. 1. 966. n. 1. 967. n. 1. 968. n. 1. 969. n. 1. 970. n. 1. 971. n. 1. 972. n. 1. 973. n. 1. 974. n. 1. 975. n. 1. 976. n. 1. 977. n. 1. 978. n. 1. 979. n. 1. 980. n. 1. 981. n. 1. 982. n. 1. 983. n. 1. 984. n. 1. 985. n. 1. 986. n. 1. 987. n. 1. 988. n. 1. 989. n. 1. 990. n. 1. 991. n. 1. 992. n. 1. 993. n. 1. 994. n. 1. 995. n. 1. 996. n. 1. 997. n. 1. 998. n. 1. 999. n. 1. 1000. n. 1.*

20. DUCIBUS SERENISSIMIS terræ nostræ Mecklenburgicæ Privilegium de non appellando ad certam summam & causam ab Imperatoribus datum esse si *ex huius Sect.* demonstratum. Non satis de prædicari potest ex hoc Privilegio Imperatorum Clementia erga Principes huius terræ, non solum enim per FERDINANDUM H. spatio duorum annorum & quod excurrit, binis vicibus illud extensum, sed & tertiâ vice eodem Seculo, per FERDINANDUM III. *Serenissi-*

mo pia memorie PRINCIPE ADOLPHO FRIDERICO,
 nomine tam proprio, quam tutorio *Serenissimi* pariter Prin-
 cipu beate defuncti GUSTAVI ADOLPHI id petente, cir-
 ca annum 1651. ad 2000. aureos Rhenanos in eo maiorem
 splendorem domus Mecklenburgicae illiusque Judicio-
 rum supremorum & remunerationem officiorum Im-
 perio praestitorum ampliaturum esse, ex ipso privilegio
 legitur. Vigore hujus novissime extensi privilegii,
 cui, ut ullo modo praedictum inferatur, Imperator,
 jam pie demortuus LEOPOLDUS I. se non concessu-
 rum esse, declarat per Rescriptum *de 16. Nov. 1691. Se-*
renissimo Duci nostro CHRISTIANO LUDOVICO,
 cujus memoria in aeternum exstabit, transmissum, cu-
 jus copia in actis *Distinctis* contra Plessen Witwe und
 Erben n. 47. lit. A. reperitur, summa inappellabilis con-
 stituta est 2000. aureorum Rhenanorum, qui compu-
 tatione facta summam 1333. Imperialium & 16. Sestertio-
 rum conficiunt. Ab hac summâ & infra hanc à Ju-
 diciis Superioribus Mecklenburgicis appellare ad Cam-
 ram vel Aulicum Judicium non est permissum, bene-
 tamen, si sententia, qua se gravatum esse quis putat,
 concernit summam eam superantem, Privilegium enim
 hoc stricte observatur, & non conceditur appellatio ad
 Cameram, nisi summa principalis summam in Privile-
 gio positam superet. *Ordin. Provinc. Part. 2. tit. 37. §. 12.*
denn außershalb &c. Ordin. Cancell. Gustrov. Part. 2. tit. 18.
 §. 9. In causis, quæ ob Privilegium de non appellando
 ad Imperatorem & ejus judicia, aut vacante Imperio
 ad Regimen Vicariatus, ad quod & in tali casu appel-
 lari posse; à nostris Judiciis acta Plessen contra Schac-
 ken

ken, in quibus à Camera Suerinensi ad Regimen Vicariatus, quod Dresdæ erat, appellatum, testantur, per appellationem derivari nequeunt, partibus gravatis in his Judiciis ut remedium ordinarium, testante Dn. STRYK: *in Introd. ad. Prax. cap. 32. §. 23.* competit solummodo ut ultima instantia, beneficium Restitutionis in Integrum, de quo *Ordin. Prov. Part. 2. tit. 36. & Ordin. Cancell. Güstrov. Part. 2. tit. 37. add. Gravam. Judic. 2. & ad hoc resol.* quod cum beneficio nullitatis cumulari potest, ab hoc verò cum Restitutionis restitutio non datur. *L. 1. Cod. si sep. in integr. restit. petit.* non conceditur ulterior Restitutio, nec provocatio. *Ordin. Prov. cit. loc. §.* Und steht einem jeztu & *Ordin. Cancell. loc. alleg. §. 4.* Hujus remedii Restitutionis in Integrum fatale est 6. septimanarum, quod currere incipit à tempore latæ Sententiæ aut adeptæ scientiæ, STRYK. *loc. cit. §. 33.* Intra spatium harum Septimanarum, nisi ex legitimo Impedimento quis prorogationem fatalium petere velit, Libellus, in quo gravamina punctatim ab Implorante deducenda, est formandus & Judici offerendus, ut citationes ad præstandum & videndum præstari Juramentum malitiæ decernantur; Si hæ inclusa cōpia gravaminum expediat, & terminus ad jurandum præfixus, In termino, qui ordinarie in Juridica in Dicastèrio occurrit, Implorans jurat, Imploratus verò Exceptiones offert, modo non ex justa causa impediatur, tunc enim in termino dilationem petere illi liberum est, & postea in causa usq; ad sententiam proceditur, per *loc. cit. Ordin. Provins. & Ordin. Cancell. Güstrov.* Notes tamen circa hoc remedium singulare quid in Dicastèrio Provinciali, quod non nisi praxi observatur, si enim in Causis simplicis quærela Restitutio

stitutio petitur, tunc implorans (1) offert Libellum Re-
stitutionis, vel Implorationem Judicis officii, ad quam
(2) Imploratus in termino, vel post, perita sc. dilatione
(quæ ordinarie in hoc Judicio in instantia Restitutionis
& appellationis trium mensium est, sc. ab una Juridica,
quarum per annum 4. in pleno Confessu Illustrissimi Col-
legii celebrantur, ad alteram) excipit, hoc facto (3)
Implorans per modum conclusionis replicat, & Implora-
tus (4) duplicat, postea insequitur sententia, uti in Re-
gestis hujus Dicasterii ex actis Kettenburgen/ contra Eß-
leben patet. In causis verò per appellationem ad hoc Di-
casterium devolutis, statim oblata Exceptione ad Libel-
lum, terminus ad rotulandum præfigitur, & sententia
fertur, qualis modus procedendi, ne dicamus de cœ-
teris, in actis Hingen & Brünigen appellanten, con-
tra Sandrath Plessen appellaten, quæ in Regestis Di-
casterii asservantur, repetitur.

§. 21. Sæpe quoque contigisse observatum,
quod pars, si in causis non appellabilibus, finita,
Restitutionis instantia se adhuc gravatam esse putave-
rit, Principem, petendo Revisionem, adierit, eam-
que obtinuerit, quam tamen SERENISSIMUS per
resol. ad gravam Judic. 1. cum ad protelandam Justiti-
am vergat, plane fustulit, se clementissime declarans,
in iis casibus, revisione, de qua *Part. 1. Tit. 1. §. gemelb-
te Unſerer Landrichter ſqq.* salva, solummodo a Dicaste-
rio relationem ex actis cum rationibus decidendi, exi-
gere illique observata ex relatione rescribere velle, quo
ipso confirmatur, quod a Dicasterio appellare nisi ad
Cameram Imperialem & Aulicum Judicium de quo
§. 10. Sect. 2. in summa & causa appellabili, non sit per-
mis.

24 SECT. III. DE PRIVILEGIIS DE NON

missum, non enim à Dicafterio ad Principem, non ad Cameram SERENISSIMI NOSTRI, vel Consilium intimum, sed secundum prædictum modum ad Prætoriam Imperii Suprema appellatur.

§. 22. Non diffitemur à memoratis collegiis propter concurrentem Jurisdictionem, vice versa procedi non posse ad Dicafterium uti jam dictum, per viam provocationis, sed cum in illis, in causis non appellabilibus, uti in Dicafterio usu receptum est Restitutionis remedium, in causis vero appellabilibus provocatio ad Cameram Imperialem vel Judicium Aulicum, de quo posteriori acta Plessen, contra Schacken It. Boppe und Wilden contra die Bauzense Creditores, in quibus à Camera Suerinensi ad Aulicum Judicium Cæsariense, appellatum, illis remediis satis gravatis prospectum.

§. 23. Ne quid circa hunc appellationis processum ad Cameram vel Judicium Aulicum in causa vel summa appellabili negligatur, cautus debet esse Advocatus, non enim sufficit appellare, & de simplici & plano ad Cameram in causa procedere, sed etiam formalia appellationi in his terris præscripta, debent observari, quæ uti partim ex variis auctoribus, (partim ex Actis in Regestis Dicafterii inventis observavi, hic apponere placet. (I.) Itaque à sententia, quæ gravatum, quis se sentit intra decendum à die latæ sententiæ & scientiæ GAIL: 1. Obs. 139. n. 2. & 7. coram Notario in Camera Immatriculato, vel si talis haberi non possit, coram duobus aliis Notariis Cæsareis publicis in Judiciis supremis Mecklenburgicis immatriculatis & duobus testibus specialiter requisitis ad Cameram Cæsaream

am

am vel Judicium Aulicum appellandum ; hoc plerumque modo , ut Notario sententia lata parti contraria in copia vidimata una cum Scheda appellationis , & Requisitionis , in qua gravamina ad minimum primaria summariter solent esse deducta , offeratur , adjuncto petito , ut hanc rite interpositam appellationem acceptet , Protocollo inserat & Documenta instrumentaque expediat . Quod si autem schedulam appellationis componere quis impeditus fuerit , tunc hoc pro cautela observari solet , quod Notario in praesentia testium charta blanca complicata , cui postea schedula appellationis inscribitur , porrigi possit , quo facto Documenta & Instrumenta à Notario debent confici , de quibus & quomodo componantur

BLUM : in *Proc. Camer. tit. 48. n. 21. §§.* **RODING :** *Pandect. Cameral. Lib. 1. tit. 26.* Accuratissimam formulam habet. **Dnus STRYK :** in *supplement. ad introduct. ad prax. cap. 23. §. 10.* ubi tamen circa gravamina , quæ in Instrumento , quod in Judicio ad quod , offerri debet , præcise inferenda , monemus , quod ea , secundum

REC. IMPER. de anno 1654. §. 64. sint punctanda & numeris notanda .

§. 24. (II) Vigore Privilegii de non appellando , sub dato Viennæ d. 28. Octobr. 1651. quod Ordinationi Cancellariæ Grüstroyensi annexum , intra 3. dies à die lata sententiæ , vel scientiæ , oblatione appellationis Documenti , appellatio , & quod appellans in termino præfigendo paratus sit per præstationem Juramenti &c. Privilegio de non appellando satisfacere , parti adversæ , vel si plures sunt , unicuique per Notarium & duos testes notificanda .

(III) Confectio instrumento , cui

Sententia gravatorialis verbotenus una cum Scheda appellationis inferi debet, Judici à quo pariter intra 30. dies à die latæ sententiæ & quamprimum appellans poterit, interposita appellatio, vel vigore schedulæ Requisitionis per Notarium, coram quo appellatum, five ejus legitime substitutum in præsentia duorum testium, aut loco illorum alius Notarii, vel per Supplicam oblato Documento vel Instrumento originali, quod retentâ ad acta copiâ, ut retradatur, quo in Judicio ad quod, appellans eò quoque uti queat, peti potest, intimanda & acta tribus vicibus, instantè, instantius & instantissime requirenda, junctâ oblatione cautionis de refundendis expensis & resarciendo omni damnò in casum succumbentiæ, & sportularum præ descriptione actorum solvendarum reliquorumque solemnium. Non tamen uno die tribus vicibus acta requiri debent, sed tribus diversis ad minimum se invicem excipientibus diebus, si longius aliud spatium intercedere non possit. Quod si per Supplicam appellatio notificetur & acta requirantur, illa Notario ad Documentum ea de re impetrandum cum scheda Requisitionis tribus vicibus porrigitur, ut eam in præsentia duorum testium Judici à quo offerat & reliqua in scheda expressa observet, quæ omnia ante lapsum 30. dierum à die latæ sententiæ sunt expedienda. Per novissimum *RIC. IMPER. de anno 1654. §. 6.* introductum, quod acta intra 30. dies à die interpositæ appellationis, cum rationibus decidendi requiri debeant, sed ut disputationibus hac de causa motoris superledeamus, satius ducimus, si fieri potest, ut acta in termino, quò appellationem Judi-
ci à

ci à quo intimat, & ad cautionem quis se offert, prima vice & duobus proximis vel quamprimum tempus permiserit, secunda, & tertia vice requirantur. Vigore jam *lit. REC. IMP. §. 63.* effluxis 30. diebus, per Notarium cui schedula requisitionis porrecta, in præsentia testium, acta priora porro diversis vicibus debent requiri & solutio pro illorum descriptione promitti, de qua oblatione & requisitione ulterius Documentum exhibere tenetur, quæ tamen requisitio & per Supplicam, uti jam monitum, fieri potest. Quo casu & a Protonotario vel Secretario Documentum factæ requisitionis appellanti datur. Servatis his, brevi post intra 30. dies post factam requisitionem actorum & ea, quæ in principio hujus §. notavimus, Judex à quo supplicando aditur, ex superfluo omnia, quæ à Notario nomine appellantis gesta, recapitulantur & terminus ad præstandum appellationis juramentum & cautionem, quod præcise intra 30. dies sub poena desertionis à tempore latæ sententiæ vi Privilegii fieri debet, petitur, & cautio cum juramento præstatur.

Et quia ad justificandam in judicio ad quod appellationem primaria actorum capita & partes vel Extractus illorum Libello appellationis adjungi debent, (IV.) Per Supplicam, quæ Notario datur ut in præsentia testium eam Judici à quo exhibeat, illorum descriptio & auscultatio petenda, & Documentum factæ petitionis ab illo exhibendum. Quod si autem hæc copiæ vidimata vel plane, vel eo tempore, quo postulantur, obtineri nequeant, tunc appellanti permissum est, Notario Originalia, quæ habere potest, unâ cum actis manualibus exhibere, ut auscultentur, & neces-

48 SECT. III. DE PRIVILEGIIS DE NON

& necessarij extractus in forma probante exinde desumantur.

§. 25. Hæc de illis, quæ in Judicio à quo observanda, in Judicio ad quod (V.) Fatalia introducendæ observanda. Hæc quidem sunt testante GAMB-SIO in *Comment. ad REC. IMPER. de anno 1654. §. 67. ad verba*: *Welche Fatalia &c.* spatium sex mensium, à die interpositæ appellationis enumerandorum, sed cum processus appellationis intra istos sex menses sint reproducendi, appellato autem ex his duo ad deliberandum de suis Exceptionibus hic sint concessi, reliqui quatuor menses insinuationi dictorum processuum duntaxat relictæ ac hodie fatales facti sunt, quia iis non observatis appellatio propter neglecta fatalia, deserta redditur. Intra quatuor menses itaque appellatio in Camera à die interpositæ introducenda, processus extrahendi & sub pœnâ desertionis insinuandi. *REC. IMP. de anno 1654. §. 67.* Introductio cum petitione pro impetrandis processibus, citatione, inhibitione & compulsorialibus ante lapsum trium mensium debet Procuratori Cameræ transmitti, quo mense quartò Processus una cum compulsorialibus & inhibitorialibus insequi, & tam Judici à quo, & Advocato appellantis, quam appellato, cui post factam insinuationem ad minimum 2. menses ad deliberandum de Exceptionibus & appellanti idem tempus ad reproducendum processum, relinquere debent per *cit. §. 67.* insinuari possint, quando verò transmissio introductionis principio mensis quarti propter impedimenta legalia demum fieri potest, ante lapsum quarti mensis fatalium prorogatio, quæ in casu necessitatis ad 2. vel 3. menses extenditur, insinuari

petrari debet. REC: IMP. noviss. §. cit. 67. Monet tamen GAMBS; in *Comment.* ad hunc §. verb. *Erhöb.* *Ich* ubi *sich* &c. quod hæc petita fatalium prorogatio facile denegetur, & ideo appellantem se ad eam summum constringere non debere, quod omnibus appellantibus NB. esto.

§. 26. Huic introductioni vel supplicationi preimpetrandis Processibus adjungi debent (a) Instrumentum appellationis cum insertis gravaminibus, (b) Documentum, quod appellato intra 30. dies facta appellationis notificatio vulgo: *die Verständigung* (c) Documentum requisitionis actorum & quod appellans sportulas pro illorum descriptione solvere se obtulerit. (d) Documentum, quod appellans cautionem præstiterit, vel præstare paratus fuerit. (e) Documentum præstiti appellationis juramenti, quod ipse appellans, non illius Procurator, in Judicio a quo præstare tenetur, Ducibus enim Mecklenburgicis vi Privilegii de non appellando hoc competit, quod Juramentum in illorum Judiciis, non in Camera, sit præstandum. In casu ubi admitti noluerit, docere tenetur appellans, quod se ad id præstandum obtulerit, sed non admissus fuerit, alias Processus denegantur. REC. IMP. de anno 1714. §. 120. add BLUM. in *Proc. Camer.* *in* *stube* *to* *c.* *13.* Præjudicatum tale reperitur in actis *Sticht Rappsteden* contra Barnern & Consortes. (f) Documentum, quod rationes decidendi & (g) vidimata copia ab actis sint petita, quamvis rationes decidendi non semper petantur. (h) Libellus appellationis, in quo ostendere astrictus est appellans (i) quibus se gravatum esse putet, (β) quæ melius probare, & (γ) quæ de novo ad jura sua defendenda

proferre velit. *REC. IMP. noviss. §. 46.* Hic Libellus appellationis per *REC. IMPER. 1654. §. 34.* una cum petitione pro impetrandis processibus simul debet exhiberi, vel in Supplicia indicandum, quod appellans in primo termino loco Libelli gravamina in Instrumento contenta recapitulaturus sit, uti jam dict: *REC. IMP. de anno 1654. §. 58.* casu, quo ab interlocutoria appellatum, fieri debere legitur. add: *ORDIN. CAMER. Part. 3. Tit. 31. §. Und. so fern. &c.*

§. 27. Impetratis ita processibus, ratione insinuationis illorum, notandum, quod, si in Judicio Aulico appellatio introducta, decreti Processus per Veredarios vel postas appellanti mittantur, ut illos debito loco insinuari curet. Si verò in Camera Wetzlariensi, tunc ordinariè vigore *cit. REC. IMP. de anno 1654. §. 68.* per nuntium Cameræ transmittuntur & insinuantur, nisi appellans dispensationem impetrare possit, quo casu non solum Nuntio Cameræ 3. Imperiales sub nomine Concordien-Gelder, sunt exsolvendi, sed & Processus per Notarium in Camera immatriculatum, vel si talis, uti in his terris sæpissime fit, cum raro invenitur, haberi non possit, per Notarium alium publicum, & quidem ordinariè illum, coram quo appellatum, in Præsentia duorum testium insinuandi, ubi iterum observes, quod si à parte appellati unus sit, facta appellato insinuatione relictaq; illi copia Processus in origine Judici à quo debeant relinqui, si verò appellatorum plures, tunc Processus in origine neque Judici à quo, neque appellato relinqvuntur, sed tantummodo illorum vidimata copia, ut tamen videant, illam vidimatam copiam esse consonam Originali, illud quidem ad conferendum offertur, sed hoc facto à Notario vel Came-

ra Nuntio statim repetitur, cui postea inscribitur Documentum, quod Processus sint insinuati, quibus, quo loco, quo tempore, quibus testibus presentibus, & quid partes dixerint. In casu ubi appellatorum sunt plures, toties Processus una cum Scheda appellationis uti jam dictum, describendi & vidimandi, ut unicuique Exemplar insinuari possit. REC. IMP. de anno 1654. §. 58. & 64.

§. 28. Facta hoc posteriori casu omnibus insinuatione, Processus in origine cum inscripto Documento Camerae nuntio retraduntur, utâ Procuratore in primo termino reproducantur, in quo termino si appellans antea ostenderit, quod in Judicio à quo, coram quo ordinariè in his terris de appellatione haud frivole interposita jurari debet, se ad præstandum Juramentum obtulerit, sed non admissus, per Camerae Procuratorem, qui non solum à Principali generali ad causam mandato, sed & à Principali illiusque Advocato Causæ speciali mandato ad juramentum calumniæ de non frivole appellando præstandum (quæ mandata Procurator Camerae typis impressa transmittit, ut per Nuntium subscripta & subsignata una cum Processibus remitti queant:) instructus esse debet, sub poena desertionis juramentum appellationis præstandum. BLUM: in Proc. Camer. tit. 48. n. 48. 50. & 62. Hic tamen notemus differentiam, si enim in Judicio à quo juramentum hoc præstatur, Appellans solummodo jurat, non illius Advocatus. Olim quidem secundum Praxin fori Mecklenburgici inveteratam in omnibus causis simul cum appellante Advocatus juramentum præstabat, sed per constitutionem GUSTAVI ADOLPHI pia memoriae de anno 1656. hoc correctum,

& juramentum ab appellante solummodo præstandum. Si autem in casu supra posito, in Judicio Aulico, vel Camera hoc fit, tunc non tantum appellans, sed & appellantis Advocatus, qui schedulam appellationis confecit, vel in animam illorum, Procurator Cameræ sive Judicii Aulici juramentum hoc præstare tenetur. Hoc præstito & reliquis in reproductionis termino, quæ observari debent, à Procureatore servatis, ulterius usque ad sententiam proceditur.

§. 29. Quod si vero Judex à quo, non attenda appellatione & insinuatione Processum ulterius procedat, hoc per Supplicam juncto Documento Notarii, qua insinuatio Compulsorialium & Inhibitorialium docetur, indigitatur, & facta narratione & probatione attentatorum Judicis à quo, quæ fit per illius Decreta, petitur, ut purificentur priora mandata inhibitoria, attentatorum revocatoria & decernatur Executio respectu poenæ commissæ junctâ Inhibitione arctiori, hac de materia vid. GAIL: 1. Obs. 146. per totam. Si demum acta edenda descripta, priusquam eduntur, terminus à Dicasterio ad Revisionem actorum præfigitur, in quo acta à Partibus vel illorum Procuratoribus revidentur & postea obsignantur, obsignataque parti petenti solutis sportulis ad producendum in Camera traduntur, vid. acta Major HEIN contra LUTZOWEN. add. REC. IMP. de anno 1654, §. 62. BLUM: in proc. Camer. tit. 51. n. 28. sqq.

§. 30. Sunt & in nostro Dicasterio usitatæ ad instar *Apostolorum* refutatorialium, Refutatoriales *utere*, quas vel Imperator, antequam Processus decernuntur, verb: Bericht abzusstellen / cui relationi fere semper

per inest refutatio, requirit, vel has Dicaſterium. habitâ ratione circumſtantiarum, proprio motu interdum antè inſinuationem Proceſſum, interdum poſt eam ad Cæſarem expediri curat. Præjudicatis rem probabo: In cauſa **Land-Marchall FULTZOWEN** appellanten, contra **GEORG MACKEN & Conſort**: appellaten, Imperator, priuſquam Proceſſus decreti, per literas reſquiſitorias eas transmitti deſideravit. In cauſa **Major Hein & Conſort** contra **Bartold Hans Lügowen**. It. in cauſa **Chriſtoff Dittmars** appellanten, contra **Secl. Adolph Friederich von Bießen Wittwen und Erben** appellaten, proprio motu poſt inſinuationem Proceſſum & quidem poſteriori caſu, una cum rationibus decidendi, diuerſis vicibus ad Imperatorem miſſæ. Quod ante inſinuationem Proceſſum ſtatim interpoſita appellatione reſutatoriales re ita exigente expediantur, ordinarium quid eſt, ideoque hoc multis præjudicatis illuſtrare, vid. tamen allegata acta **Dittmars** contra **Bießen & quidem v. Aſſ. 105.** ubi contra denuo interpoſitam appellationem ad Iudiciũ Aulicum ante decretos Proceſſus, reſutatoriales expeditæ, ſuperfluum duco. Coronidis loco ſolum monens, benè obſervandum eſſe in appellationibus ad ſuprema Imperii Prætoria diſcrimen titularum & inſcriptionum ſive Rubricarum, in Iudicio enim Aulico omnes Supplicationes diriguntur ad Imperatorem immediate ipſum, in Camera verò ad Iudicem Camerae, qui à Cæſare è Principum Germanorum, Eccleſiaſticorum aut Secularium, vel ſaltem Comitum aut Baronum ordine electus eſt, de quo **BLUM, in proc. Camer. tit. 5.**

SECTIO IV.

DE
VIOLATORIBUS EORUMQUE POENA.

§. I.

Contra prædicta Privilegia de non appellando, quæ Statibus data, à Partibus sæpissime impingi, experientia docet, hinc Sect. hac quarta de Violatoribus eorumque poena agere placet. Dicuntur autem Violatores non solum ij, qui contra tenorem Privilegiorum Status Imperii turbant & lædunt, sed etiam illi, qui Privilegio vel verbo, vel facto, vel quovis alio modo contraveniunt. *MAGER: de Advocat. armat. Cap. 17. n. 223, vid. §. 4. Sect. 1. huj. Diss.* Ne vero quis pro Violatore habeatur & in poenam incurrat, qui revera Violator dici nequit, de Requisitis, quæ in tali conjunctim requiruntur, dispiciamus. Ut ergo aliquis violasse Privilegium de non appellando dici, & contra illum ad poenam exsolvendam agi possit, requiritur (1.) ut Privilegium sit legitime concessum & quietè possessum, Privilegium enim allegans id ipsum probare debet, per cit. *MAGER. n. 204. & 211. GYLMANN. Symphon. tom. 11. vol. 7. n. 2. COTHMANN. V. Resp. 6. n. 61.* (2.) Ut Privilegium Camerae & parti insinuatum, alias nec prodest privilegiariis, nec ob ignorantiam justam Violantibus nocet. *GAIL. 1. Obs. 1. n. 16. SWANEMANN; Obs. Camer. 25. n. 18. RODING. Pand. Camer. Lib. 1. Cap. 16. §. 4. HOFFMANN. in Prax. Jur. Camer. Cap. 14. in princ.* (3.) Ut de poena Privilegio inserta sit certior factus & admonitus (*getvarnet*) **BLUM.**

BLUM: *Proc. Camer. Tit. 39. n. 4.* (4) Ut post omnes admonitiones vel ipse reus, vel jussu aut ratificatione ejus alius, dolo malo id est ex proposito, destinata & maliciose voluntate; unrechtllicher Weise / sündlich und freventlich Privilegium violaverit ac fregerit. **RODING.** *Pand. Cam. Lib. 1. Cap. 16. §. 4. in Comment: it: Lib. 3. Cap. 20. §. 35.* **BESOLD.** *thesaur. Pract. voc. Privilegium pag. m. 151. sq.* add: **BLUM.** *proc. Camer. Tit. 39.* quæ si conjunctim concurrunt, violatio in propatulo est.

§. 2. Insinuatio, quæ parti facienda, debet fieri legitime ante Violationem, alias nil ipsi imputari potest, nec ad pœnam, cum de ea violans nullam notitiam habuerit, tenetur, Privilegium namq; est facti alieni, adeoque probabiliter ignoratur. **GAIL.** 1. *Obs. 1. n. 9.* **BLUM:** *proc. Camer. tit. 39. §. 4.* Sed de hac hodie forte frustra quæritur, quia talia Privilegia typis imprimuntur, unde eo facilius in notitiam singulorum pervenire queunt, quapropter nec ignorantiam Privilegii & pœnæ insertæ, allegare valent, quod si tamen id fiat ea ab allegante probanda & quidem juramentò, quò regulariter probantur, quæ in animò consistunt. **CARPZ.** *P. 1. C. 22. Def. 6.* Sin ante factam violationem non insinuatum, statim insinuandum. **BLUM.** *cir. loc. n. 5.* Insinuatio licet alias non valeat, nisi fiat coram Judice competente, **GAIL.** 1. *Obs. 1. n. 12.* attamen & illa, quæ parti in præsentia Notarii & duorum testium fit, valet, quia Notarius habet Jurisdictionem improprie tamen sic dictam, **SWENDENDORFF.** *ad Tit. ff. De Fid. Instrum. §. 4.* in Voluntariis, & Judex Chartularius appellatur. **GAIL.** *dict. Obs. 1. n. 13.* **BLUM.** 1. *tit. 39. n. 6.* **MAGER.** *de Advocat. Cap. 17. n. 209.* unde actus in.

insinuationis, non *voluntaria* propriè, sed *Chartularia* potius est jurisdictionis BLUM. *Tit. 39. §. 5.*

§. 3. In Camera insinuatione aliud servatur, nam si illi ante Violationem statim à tempore impetrati Privilegii insinuatio facta sit, uti quotidie & creberrimè eam fieri testatur SIXTIN. *de Regal. Lib. 1. Cap. 8. n. 1.* add. BLUM. *proc. Cam. tit. 47.* & earum formulas refert REINKING. *lib. 2. Cl. 2. cap. 8. n. 50.* denuo nulla insinuatione opus est, cum Camera tunc de fundata Jurisdictione notitiam habeat. Sin vero ante Violationem nondum facta, sufficit, si simul cum Supplicatione pro non deferenda appellatione Privilegium exhibeatur, & narretur, parti antea insinuatam, Camera enim ideo insinuatio fit, ut de Jurisdictione fundata constet, parti, ut Privilegii notitiam habens, illi non contraveniat. GAIL. *dict. Obs. 1. n. 9.* RODING. *Pand. Camer. Lib. 3. Cap. 31. §. 14.* BLUM. *Tit. cit. 39 n. 7.* Ipsum vero Originale est exhibendum in Camera, si id pro insinuato acceptari quis velit. BLUM. *proc. Camer. Tit. 46. n. 31.* transumptis enim & Exemplis non creditur. *L. 2. ff. de fid. Instrum.* STRUV. *S. J. C. Exerc. 28 §. 11.* etiamsi per tres Notarios subscripta sint. BLUM. *Tit. 39. n. 7.* Attamen, si Cæsar sub suo sigillo majori literas ad Camera[m] expediri, & copiam Privilegii includi faciat, eaque literæ in viam Originalis producantur, ejusmodi insinuatio pro legitimâ acceptatur, prout præjudicato demonstrat *cit.* BLUM. *n. 8.* quid si autem insinuatio Camera non facta, illa verò, aliunde notitiam hujus Privilegii habeat? non videtur hoc sufficere, nam, quando certioratio vel intimatio est de substantia vel formâ ut

in præfenti cafu, nuda fcientia certiorationi vel intimati-
oni non æquiparatur BARBOSA *Lib. 3. Cap. 11.*
Axiom. 1.

§. 4. De Dolo malo in Violatore hujus Privi-
legii requifito, unde de eo conflet, & quomodo pro-
betur, multi funt, qui difquirunt. Regulariter
dolos non præfuitur. GAIL. *de pac. publ. cap. 7. n. 11.*
Cum omnis præfuitio fit exclusiva delicti: MASCARD:
de Probat. Concl. 495 & in fpecie doli. KLOCK *de Contribut.*
t. 9. n. 667. fed probandus. Quia vero difficulter dire-
ctè probari poteft, cum in mente confiftat præfuitur
femper, fi quis verfetur in illicitis, rei enim prohibita
operam navans eo ipfo cenfetur effe in manifesto dolo.
GAIL. *loc. cit. n. 13.* FARINAC. *prax. Crim. P. 3. quæft.*
89. n. 93. & Part. 4. Confil. 66. n. 10. add. BLUM. *proc. Cam.*
tit. 39. n. 49. qui in fine hujus numeri dicit, hanc
præfuitionem effe juris ac legitimam, illique
ftandum donec contrarium probetur, quod eo
magis locum invenit, fi quis fpretis vel prohibitioni-
bus, vel perfuafionibus fibi factis, ne quid faciat, ni-
hilominus fecit. MASCARD: *de Probat. Vol. 1. Concl. 532.*
§. 53. Cum itaque quis contra Privilegium de non appel-
lando in caufa vel fuma non appellabili appellat, nec
infecuta infinuatione, & admonitione, ab appellatione
temeraria, quâ Privilegium violatur, defiffit, fed
potius profequendo eam rati habet, aperte in dolo eft,
cum rei Privilegio, quod vicem Legis obtinet, pro-
hibita infiffat per ea, quæ habet BLUM. *in Proc. Cam. tit.*
39. n. 5 ubi dicit, fi poft factam parti infinuationem aut
aliàs de Privilegio factam certiorationem, (certioratus
enim amplius certiorandus non eft TUSCH. *Pract. Concl.*
Tom. 1. lit. C. Concluf. 198, nam hic intimatio & certioratio

eum tantum in finem fit, ut pars sciat Privilegium Violator è vestigio violationem non revocet, sed illam è contra ratificiat, de dolo sat aperte constare. Non itaque opus est directò ut dolus probetur, sed sufficit, si factum Privilegio prohibitum narretur & ex circumstantiis dolus demonstretur, prout in casu fractæ pacis publicæ BLUM. *Tit. 29. §. 48.* fieri docet.

§. 5. Prædicta requisita in Violatore concurrere atque ab asserente probari debent, quæ si vel defunt, vel plane non probari possunt, de Violatione non agi, nec appellans in pœnam, cum & fatua & feris immānibus magis, quam homini consentanea causa à dolo excuset, CARPZ. *P. 3. C. 22. Def. 9. n. 6.* add. *Differi, Jena pro loco* à JOH. BERNH. FRIESEN, *de causa fatua* habita, declarari potest. Non enim sola culpa in hoc processu attenditur, sed probatio veridoli, secundum dicta, requiritur. ZANGER. *de Except. parti. 2. Cap. 1. n. 401. §§.* nisi autem talis probetur, reus absolvi, & actor in expensas condemnari debet, maxime si reus aliquam causam etiam injustam, fatuam, temerariam ac bestialem alleget, quæ à dolo præsumto excuset. *L. 12. ff. de Liber. caus. L. 46. §. 7. ff. de furs.* ZANGER: *loc. cit. n. 395.* RODING. *Pand. Camer. Lib. 1 Tit. 16. §. 8.* BOER. *Decis. 168. n. 11.* CARPZ. *Prax. Crimin. quest. 39. n. 10. & quest. 140. n. 143.* Declarant quidam hanc regulam, quod procedat, modo injusta causa habeat probabilem simplicitatem vel ignorantiam, & absit ab eâ præsumta vel astutia vel vafrities KLOCK. *Vol. 1. Conf. 38. n. 33.* Sed hæc declaratione vix opus esse videtur, nam injusta feris bestiis consentanea causa dici non potest, ubi præsumtio adest astutiæ. KLOCK. *loc. citat.* Vide

Viderint Ergo, antequam talem processum inchoant, quomodo requisita & præsertim dolum, qui primariè attenditur, probare velint, multi quippe hujus generis processus ex defectu dictæ probationis excidunt in vanum, in tantum, ut vix Condemnationis præjudicium inveniri queat, uti ex MERCKELB. apud KLOCK. vult. RODING. in Pand. Camer. Lib. 1. tit. 16. §. 4. quamvis si hodie Privilegia talia publici Juris facta fuerint, dolus facile præsumatur nec simplicitas proffit, peritiores enim consulere debuêrat, sic v. g. rusticis jus civile ignorare permissum quidem, nisi tamen Jctorum copiam habere potuerint, L. 9. §. 1. ff. de jur. & fact. ignor. nam & is scire dicitur qvî Prudentiores consulere potest, L. 10. ff. de Honor. Possess. unde frivole & temerè appellare dicitur, qvî inconsultè, h. e. Juris peritis non consultis appellat. MENOCH. de Arbitr. Jud. Quæst. Cas. 445. n. 9. & seq.

§. 6. Quod si de Violatione factâ jam constet, pœnam transgressores exsolvere tenentur. Hæc plerumque sub certa pecuniæ summa in transgressores solet statui, & Privilegiis ipsis inferi, quæ tunc à Violatoribus omnino præstanda. MAGER: de Advocat. cap. 17. n. 113. HENSCHER. de Privileg. th. 76. Non tamen semper est eadem, sed varia pro variatione summa appellabilis, sic in Violatores Privilegii Magdeburgensis & Halberstadiensis in ipso Privilegio statuta est pœna 50. marcarum auri puri, in Privilegio Episcopi Passaviensis pœna 10. marc. auri puri, privilegio Episcopi Spirensis, in quoscunque contravenientes itidem pœna 100. marc. auri puri, in Argentoratensi, 40. marc. auri puri. Privilegio quod Ducibus

Mecklenburgicis concessum, inserta est poena 100 Marc lothiges Geldes / illo, quod Hamburgensibus datum, sub eadem poena interdicta est appellatio ad certam causam & summam, nec non Lübecensibus appellatio infra Summam 500 florenorum in auro sub poena 60. marc auri puri prohibita est, de quibus omnibus vid. BLUM: *in proc. Cam.* tit. 47. Si nulla poena decreta, Judicis arbitrio hoc committendum, & poena extraordinaria locum habet HOPINGK. *de Jur. proteſt. ib.* 14 lit. 1. Si quidem decreta, sed non determinata, Judex pro arbitrio eam determinat, quoties enim lex aliquam poenam, non tamen certam determinat, Judicis arbitrio ea relinquitur. GAIL! 1. *Obs.* 19. n. 4. & *Obs.* 87. pr.

§. 7. Poena Privilegiis inserta pro dimidia parte debetur Fisco Caesaris, pro altera dimidia, parti laesae vel privilegiario. Autor, *Decis. Camer. in verb. Citatio ad Privilegium §. 2. si pro Citatione &c.* add. BLUM. tit. 19. §. 11. si in Privilegio expressum sit, si non, Fiscus enim Caesaris & posteriori calu cum Privilegiario concurrat, quod ipsum communibus suffragiis receptum, quia Violator in utrumque & privilegiantem & privilegiatum peccat, ipsisque Privilegiis plerumque inferi solitum refert MAGER *de Advocat. Cap.* 17. n. 113, 114. & 308. Privilegia, si revideamus, in illis fere omnibus, quibus poena certa inserta, videri licet haec Clausula: Und das eine von 100. &c. marc lothiges Geldes / darin ein jeder so oft er frewenlich hiewieder thäte / uns halb in unser / und des Keyl. Reichs-Cammer und den andern halben Theil dem gedachten N. und dessen Nachkommen unablässig zu bezahlen / ver-

verfallen seyn soll / ex qua judicari potest, quibus hæc pœna applicanda. Quod si appellans non habet in are, in corpore, ut alii ab ejusmodi appellationibus deterreantur, puniendus erit. BLUM.
in proc. Cam. tit. 44. n. 8.

§. 8. In terris Mecklenburgicis in Violatore Privilegii de non appellando §. 1. h. Sect. allata quoque postulatur requisita, quæ antequam in pœnam Privilegio insertam declarari possit, ab asserente probanda. Hæc Probatio facillimo negotio expeditur, quoad (1) enim Privilegium de non appellando ad certam summam & causam SERENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS concessum & ad hunc usque diem quietè possessum, nemo, qui non plane peregrinus in his terris est, inficias ibit, optimum testimonium hac de re affert Privilegium ipsum, vid. illud annexum *Ord. Cancell. Gûstrow. p. m. n. 8.* & Rescriptum LEOPOLDI I. ad literas CHRISTIANI LUDOVICI Ducis nostri Serenissimi nunc piæ memoriæ infectum de quo §. 15. Sect. 3. mentio facta, nec non praxis, hæc enim docet, appellationes, quæ contra Privilegium sunt, in Camera vel Judicio Aulico non recipi, sed in iis Processus denegari, vid. acta *August. Lignowen* appellanten, contra *Georg Macken & Consorti*, appellaten, in illis enim reperitur sub n. 64. Decretum quo d. 1. *May anno 1708.* hoc modo Processus in Judicio Aulico Casariensi denegati, it. acta in causa *Christoff Dittmars* modo *dessen Erben*, contra *Adolph Friederich von Plessen Tochter nachgelassener Kinder Vormünder*, ubi d. 10. *May 1708.* pariter Processus denegati; huc quoque spectat egregia & summe laudabilis, nec non ad abbreviandas lites multum asserens Consuetudo in Impera-

ratione summæ appellabilis, non diffiteor, sed cum secundum vulgatum, damnum, quod quis sua culpa sentit sentire non videatur & omissione appellationum ad Prætoria summa evitari possit, imputent sibi, qui eam incurrunt, nam est præmium temere appellantium, quod frivolis appellationibus sibi acquirunt. BLUM. *Proc. Camer. tit. 44. n. 7. & 12. ibique cit: REC. IMP. de anno 1654. §. 119.*

SECTIO V.

DE

EO, QVI DE COMMISSA POENA ACTIONEM,
ET UBI, INSTITUERE POTEST.

§. I.

CIrca hanc Sectionem magna admodum controversia nobis obvenit, cum alii Imperatori, alii Statibus, quibus Privilegium de non appellando concessum, citationem ad videndum se incidisse, decernendi. & de poena commissa judicandi facultatem tribuunt. Hoc jus, Imperatori competere admodum probabile videtur, quemadmodum enim solius Imperatoris est Privilegia concedere *L. 1. §. fin. ff. de Constit. Princip.* ita, & ejus optimo jure, ea interpretari & de eorum validitate cognoscere & judicare per *L. penult. & ult. Cod. de LL. ibi: si in presenti Leges condere soli Imperatori concessum, & Leges interpretari solo dignum esse imperio putamus* REINKING: *de Regim. secul. & Eccles. Lib. 2. Cl. 2. cap. 8. n. 41.* quod eo quoque casu procedit, si de Violatione illorum & poena illis inserta, ZANGER: *de Except. Part. 2. cap. 1. n. 390.* agitur. MEV. *Part. 7.*

Dec.

Dec. 94. n. 1. quippe concedentis superioritas non finit alium esse violationis vindicem, & de ejus virtute & sensu judicare, quam à quo profectum. JD. *loc. cit. n. 2.* quamvis & hoc casu Camera Jurisdictionis fundata sit, propter concurrentiam Jurisdictionis, ita ut quoad poenam Privilegio insertam ibi quoque agi & citatio decerni possit. GAIL: *L. 1. Obs. 1. n. 7.* REINKING: *de Regim. Secul. lib. 2. C. 2. c. 8. n. 42.* GYLMAN. *Indub. decis. voc. Jurisdiction Camera*, quod adeo verum est, ut litem in Camera ceptam, ne ipse quidem Imperator, non quidem ob incompetentiam, sed præventionem avocare possit, per *ORDIN. CAM. Part. 2. tit. 35.* Camera namq; Imperatorem repræsentat, sicque de Violatione Privilegiorum pariter, ac Judicium Aulicum, quod Imperatoris nomine Jus dicit, cognoscere ac judicare potest. BLUM: *In Proc. Cam. tit. 39. n. 1.* nec interest utrum Violator mediatè, an immediatè imperio subiectus sit. BLUM. *loc. cit. n. 2.* objici quidem poterat quoad mediatè subiectos, adimi ita ipsis beneficium primæ instantiæ, quod tamen confirmatum in *Ordinat. Camer. p. 2. tit. 1.* ibi: *Es soll auch demnach das Kayserliche Cammer-Gericht in erster Instanz auff niemands Klage oder Ansuchung Ladung erkennen gegen denjenigen die der Kayserl. Majest. und dem Reiche nicht unmittelbar unterworffen sind,* nam Privilegii tuitio & Violantium coercitio illorum est, à quibus conceditur MEV. *Part. 7. Dec. 94.*

§. 2. Hac si applicantur ad violationem Privilegiorum de non appellando, primo intuitu omnia expedita videntur, ita ut à Procuratore Fisci Cesaris de poena commissa in Camera Wetzlariensi, vel

Judicio Aulico Viennensi actio instituenda sit, ad quæ justificanda hanc clausulam in Privilegiis fere omnibus positam: *so lieb einem jeden unser und des Reichs Schwere Ungnade und Straffe/ und dazu eine poen von so viel Markt löthiges Goldes/ welche halb in unser und des Reichs Cammer/ und den andern halben Theil &c. non parum afferre putant*, cum eo ipso vindictam ratione violationis Privilegii de non appellando Imperatores sibi reservasse videantur.

§. 3. Sed fundamentis his penitus inspectis *verior* nobis videtur contraria opinio, sc. non Cæsariensi Procuratori, sed Fiscali Statuum, quorum Privilegium violatum est, de Violatione Privilegii de non appellando actionem competere. Movemur sequentibus rationibus: *primo* enim indubitati Juris est, quod Statibus Imperii competat Jus de *non evocando*, cum enim subditi alterius Judicio se sponte subjicientes, mandatis poenalibus à Domino retrahi possint, GAIL: 1. *Obs.* 40. n. 4. STEPHAN: *de Jurisdic.* c. 23. n. 42. quo ipso tamen omnem Prorogationem exclusam esse nolumus, vid. STRYK: *in us. modern ff. ad Tit. de Jurisd.* §. 22. & *sqq.* hinc nec ad aliud judicium inviti trahi & à territorio Domini evocari possunt. GAIL: d. l. ne quidem à Judicio Aulico vel Camerali, CAPITUL. FERDINANDI II. *art. 13.* VITRIAR: *in Inst. Jur. Publ.* L. 3. tit. 17. §. 17. add. supra allegata ORD. CAM. P. 2. tit. 1. quo ipso infallibiliter sequitur, Subditum contra Privilegium Cæsareum peccantem non posse propterea in Camera, sed à Procuratore Fisci sui immediate Superioris conveniri; nec obstat, si dixeris, posse tamen Procuratorem Fisci Cæsaris pro sua dimidia contra violentem

lantem Privilegium de non appellando in Camera agere, nam nec hoc dubio caret, si supponamus veram esse sententiam BLUMII in *Proc. Cam.* tit. 39. §. 11. ubi dicit, Fiscalem ad suam partem agere non posse, nisi pars læsa Processus in Camera extrahat, tunc se ex officio pro Interesse Fisci intervenire, quo posito Camera Jurisdictio per se fundata non foret, sequeretur potius, si Privilegium violans subditus, coram Superiore suo immediato conveniretur, quod Procurator Fisci in loco litis motæ intervenire debeat, idque non propter Præventionem, nam inde proveniens exceptio tunc locum habet, quando quis declinat forum Judicis alias competentis, ex eo, quod ejus Jurisdictio jam sit ab alio præventa, LAUTERB: *ad Tit. ff. de Except.* seu quando reus, qui pluribus in locis ob unam eandemque causam forum sortitur, ejus rei gratia ad unum Judicem legitime citatus, postea ad alium vocatur, nam Camera vel Judicium Aulicum non est mediate Imperatori subiectis forum in prima instantia, competens, indeque non potest dici concurrentem, cum Judiciis Statuum Imperii habere Jurisdictionem, sed propter causæ connexitatem. Accedit (2) multitudo Causarum in Camera alias obvenientium, quæ facile efficere posset, Litem hanc fieri immortalem, cum damno & præjudicio partis læsæ, (3) ad Privilegiantem non recurritur, nisi in casu, ubi de mente vel sensu Privilegii contentio est, quæ ex verbis Privilegii non facile potest decidi, quando vero de sensu facile constat, & Privilegium indefinite conceptum, læsus contra lædentem statim agere potest. CARPZOV.

R. 2. Const. 6. Def. 8.

§. 4. Ad ea, quæ in contrarium afferri poterant, facilis est responsio, sic quando (1) dicitur, quod cujus est Privilegia concedere, ejus etiam sit, eadem interpretari, & de eorum validitate cognoscere, Ergo hoc Imperatoris erit, quia privatæ Interpretationis non sunt Privilegia, COTHMAN: *Vol. 5. Conf. 10. n. 39.* Facile hoc concedimus, sed in præsentī casu non agitur de Interpretatione, aut validitate Privilegii, sed de ejus Violatione, ubi quidam Camerae tribuunt cognitionem, quia ejus Jurisdictio in prima instantia fundata, sed hoc est, de quo quæritur, rectius, Statibus ea tribuenda videtur; Objicitur, Privilegia esse strictè explicanda, MEV. *Conf. 10. n. 27.* nec ultra Literam extendenda, KLOCK: *Vol. 1. Conf. 7. n. 1035. Cap. 2.7. & 10. X. de Privil.* & ita accipienda, ne noceant concedenti, MEV. *Conf. 106 n. 22* quia vero in Privilegiis de non appellando Cognitio & Exactio pœnæ insertæ Statibus non concessa. Ergo nec iisdem competere, quam objectionem firmare videntur verba Privilegiis addi solita, & supra §. 2. h. Sect. allegata: **So lieb es nem jeden unsere und des Reichs schwere Ungnade &c.** sed nec hoc thesin nostram infringit, nam sicut, quod de stricta Privilegiorum interpretatione dictum, in personalibus quidem procedit, MEV. *Part. 2 Dec. 173. n. 1. & seqq.* è contrario realia vel mixta latissime explicanda, CARPZOV. *Part. 2. Conf. 6. Def. 8 n. 7.* ita privilegiatus fines Privilegii egredi non videtur, quando pœnam statutam exequitur, quæ Executio ei tacite eo ipso concessa intelligitur, dum non adempta, nec in specie Imperatori reservata, permissum namque censetur, quod

quod non prohibitum CARPZ. P. 1. *Consp. 15 Def. 33*
 Quando tandem (3) urgetur ex thesi nostra Status Imperii in propria causa Judices constitui, quod tamen *t. t. Cod. ne quis in sua caus. judic.* propter affectionem ad causam, indeque oriundam suspicionem *L. 18. ff. & L. 10. Cod. de Testib.* prohibitum est, irrelevantia hujus objectionis statim apparet, si enim hæc obiectio procederet, contra Dissidentibus retorqueri & dici posset, Ergo nec Cameram de pœna Violatoribus Privilegiorum imponenda cognoscere posse, cum pœna pro parte inferenda sit, in *Unser. und des Hies. & m. mer/* accedit, quod fata, quæ omnes communiter regulæ patiuntur, dum regulariter nulla earum tam firma, quæ non patiatur Exceptiones. *L. 1. ff. de Injur. L. 1. ff. de R. j.* adducta regula, quæ aliquem in propria causa Judicem esse prohibet, etiam patiatur, dum inter alias Exceptiones, quæ legi possunt apud SCHWENDEND. *in Not. ad Eckolt, sit ff. de j. & j. §. 7.* hæc quoque assertur, nisi Judex injuriam sibi ut Judici illatam vindicare velit, MEV. P. 5. D. 124. In hoc enim casu non suum, sed publicum agit, GAIL: *L. 1. Obs. 19. n. 1 (99).* Ut sic non in suo, sed alieno procedere & condemnare videatur. GAIL. *d. 1. n. 4.* Status itaque Imperii, quibus vix majorem injuriam inferri posse credimus, quam per contemptum Jurisdictionis contra Privilegium de non appellando, illam rectè vindicare possunt quod eo magis in iis procedit, ubi cognitio generaliter disertis verbis concessa, & Statibus reservata, de quo, cum infra pluribus, hic loci tacemus & reliqua, quæ huic materiæ insuper addi poterant, ut temporis habeatur ratio, omittimus.

§. 5. Hactenus dicta, quod de Violatione Privilegiorum de non appellando ipsi Status Imperii cognoscere possint, patiuntur Exceptionem (1.) quando in Judicio Aulico vel Camerali tota causa decisa, tunc enim propter causæ connexitatem Judicium Aulicum, vel Camerale, etiam in hoc puncto est forum competens, propter Continentiam causæ, HOFFMAN, *Prax. Jur. & Prax. Camer. tit. 15. de Contin. Caus.* (1) si ob frivolam appellationem aliquis in poenam Ordinationis Cameralis condemnatur, quæ est unius vel plurium marcarum auri usque ad 30. per REC. IMPER. de anno 1654. §. 120. JOH. CHRISTOPH. AB UFFENBACH, vom Raths. Reichs-Hofrath. Cap. 7. Sect. 1. n. 18. p. m. 36. hoc enim posteriore casu poena soli Fischo Cæsariensi applicanda.

§. 6. Postquam ita demonstratum dedimus Statibus competere cognitionem super violatione Privilegii de non appellando, nunc videamus, quo genere actionis experiendum sit? frustranea videtur esse hæc quaestio, quo genere actionis experiendum? hodierna enim Praxis non desiderat, ut nomen actionis exprimatur, sed sufficit factum narrare & petitionem ei annectere C. Diligti. X. De Judic. CARPZ. P. 1. C. 7. Def. 13. VULTEJ. 1. feud. c. 11. n. 246. sub fin. BRUNNEM; de proc. Cap. 5. n. 8. modo ex conclusione appareat, quæ actio sit instituta. BRUNNEM. d. c. 5. n. 4. alioquin obstabit exceptio non competentis actionis, quæ opposita per indirectum compelli potest actor, ut indicet nomen actionis, STRYK. in usu modern. ff. Tit. De Edendo §. 1. add. Excell. D. SCHOERFFERI, Synops. ed. Quod præsentem attinet actionem si quis eam Condictiorem ex

Lege appellare velit, non repugnamus, cum Privilegium istud vim Legis habeat add. Gylman. *Symphon.* Tom. 1. p. 2. Tit. 11. vol. 7. n. 26. & sit Lex nova, qualis omnis illa dicitur, quæ est post LL. XII. Tabb. lata, FRANTZ. ad Tit. ff. De Condict. ex Lege n. 7. LAUTERB. eod. negotium hic nobis facessere videtur GROENEWEGEN, ad h. t. existimans in judiciis nomen hujus actionis non frequentari, sed resp. etiamsi hoc concesserimus, usus tamen ipsius rei negari non potest. STRYK. in u. modern. ff. ad Tit. De Condict. ex Leg. §. 1. Cum hac actione ad petendam pœnam Privilegio insertam concurrere possunt & alia remedia sc. Imploratio officii Judicis Nobiliss. injuriarum &c. MAGER. de Advocat. Cap. 17. n. 345. seqq. de quibus hic loci plura differere nolumus.

§. 7. Fiscales Statuum, quamprimum de Violatione constat, ad pœnam insertam agunt, hoc modo, porrigunt supplicam, in qua factum narratur & petitur, ut citatio ad videndum incidisse in pœnam violati Privilegii decernatur, qua exhibita citationes ad videndum se incidisse & audiendum quomodo in pœnam Privilegio insertam declaretur, cum Judex non ex eo quod debetur, sed quod petitur, Jurisdictionem suam metiatur L. 19. §. 1. ff. de Jurisdic. MYNSING: 2. Obs. 9. decernuntur, si ita reus comparuerit, nec Exceptionibus petitionem elidere possit, in pœnam declaratur, ac Executio sequitur. Ab Executione nunquam inchoandum, nec ad sententiam ferendam sine causæ cognitione properandum esse sæpius diximus, sed reus primum citandus, quo ita defensionem suam, quæ nemini deneganda, allegare atque Judex causa cognita ad Sententiam & Exe-

Mecklenburgicis concessum, inserta est poena 100. *Marc lothiges Goldes* / illo, quod Hamburgensibus datum, sub eadem poena interdicta est appellatio ad certam causam & summam, nec non Lübecensibus appellatio infra summam 500 florenorum in auro sub poena 60. marc auri puri prohibita est, de quibus omnibus vid. BLUM: *in proc. Cam. tit. 47.* Si nulla poena decreta, Judicis arbitrio hoc committendum, & poena extraordinaria locum habet HOPINGK. *de jur. protest. tit. 14 lit. 4.* Si quidem decreta, sed non determinata, Judex pro arbitrio eam determinat, quoties enim lex aliquam poenam, non tamen certam determinat, Judicis arbitrio ea relinquitur. GAILL. *1. Obs. 19. n. 4. & Obs. 87. pr.*

§. 7. Poena Privilegiis inserta pro dimidia parte debetur Fisco Caesaris, pro altera dimidia, parti laesae vel privilegiario. Autor. *Decis. Camer. in verb. Citatio. ad videndum §. 2. si pro Citatione &c.* add. BLUM. *tit. 19. §. 11.* si in Privilegio expressum sit, si non. Fiscus enim Caesaris & posteriori casu cum Privilegiario concurrat, quod ipsum communibus suffragiis receptum, quia Violator in utrumque & privilegiantem & privilegiatum peccat, ipsisque Privilegiis plerumque inseri solitum refert MAGER *de Advocat. Cap. 17. n. 113. 124. & 308.* Privilegia, si revideamus, in illis fere omnibus, quibus poena certa inserta, videri licet haec Clausula: *Und das eine von 100. &c. marc lothiges Goldes, darin ein jeder / so oft er freventlich hiewieder thäte / uns halb in unser / und des Heyl. Reichs. Cammer und den andern halben Theil dem gedachten N. und dessen Nachkommen unablässig zu bezahlen / ver-*

versallen seyn soll / ex qua judicari potest, quibus hæc pœna applicanda. Quod si appellans non habet in are, in corpore, ut alii ab ejusmodi appellationibus deterreantur, puniendus erit. **BLUM.**
in proc. Cam. tit. 44. n. 8.

§. 8. In terris Mecklenburgicis in Violatore Privilegii de non appellando §. 1. *h. Sect.* allata quoque postulatur requisita, quæ antequam in pœnam Privilegio insertam declarari possit, ab asserente probanda. Hæc Probatio facillimo negotio expeditur, quoad (r) enim Privilegium de non appellando ad certam summam & causam **SERENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS** concessum & ad hunc usque diem quietè possessum, nemo, qui non plane peregrinus in his terris est, inficias ibit, optimum testimonium hac de re affert Privilegium ipsum, vid. illud annexum *Ord. Cancell. Güstrov. p. m. n. 8.* & Rescriptum **LEOPOLDI I.** ad literas **CHRISTIANI LUDOVICI Ducis nostri Serenissimi** nunc piæ memoriæ infectū de quo §. 11. *Sect. 3* mentio facta, nec non praxis, hæc enim docet, appellationes, quæ contra Privilegium sunt, in Camera vel Judicio Aulico non recipi, sed in iis Processus denegari, vid. acta *August. Lühowien* appellantem, contra **Georg. Macken & Consorti**, appellaten, in illis enim reperitur sub n. 64. Decretum quo d. 1. *May anno 1708* hoc modo Processus in Judicio Aulico Casariensi denegati, it. acta in causa **Christoff Dittmars** modo, **dessen Erben**, contra **Adolph Friedrich von Plessen Tochter nachgelassener Kinder Vormünder** ubi d. 10. *May 1708*. pariter Processus denegati; huc quoque spectat egregia & summe laudabilis, nec non ad abbreviandas lites multum asserens Consuetudo in Im-

peratore novissime defuncto JOSEPHO. I. quod sc. vix unquam appellationes receperit, & Processus decerni curaverit, nisi relatione à Nostris summis Judiciis prius postulata, ex qua infecuta, si apparuerit appellationem contra Privilegium esse, appellationem, denegando Processus, non admisit. Quoad (2) Insinuatio Camerae haud amplius facienda, cum nostrum Privilegium paulo post ejus novissimam extensionem d. 27. Januar. 1654. Camerae jam insinuatam & d. 31. ej. acceptatum, nec illa, quæ parti facienda, adhuc fieri debet, cum Privilegium dictum per impressionem, publici Juris factum, & ad omnium notitiam pervenerit, hinc ulteriore insinuatione non est opus. De pœna quoque frivole appellans ex eodem publici Juris facto Privilegio certior fieri potest, sed ne Violator se excuset, se de pœna non esse admonitum, quoad (3) in termino præstandorum solemnium ex abundanti illi Privilegium explicatur, & de evitanda pœna admonetur, quæ admonitione facta, si quoad (4) desistere ab appellatione nolit, sed eam prosequi intendat, admittitur quidem ad præstandum solennia, nisi ea ad evitandum, perjuri-um remittere Judex malit, sed pœna Privilegio inserta, in casum succumbentiae Fisco reservatur, prout multa & magna Volumina Actorum **Plessen** contra **Dittmarn** & alia demonstrant, nec obstat, quod supra dictum, quod in Camera hoc casu Processus non decernantur, illud enim intelligendum si de dolo aperte constet, si verò in casu dubio id fiat & spretis omnibus admonitionibus appellans non desistat, nec appellationem deferat, tunc prædicto modo contra eum proceditur. Dolus itaque eo ipso committitur, quod
contra

contra Privilegium quis appellationem temere interponat & contra factam insuper admonitionem, illam prosequatur, nec ab ea desistat. Recte dico temere appellantem, si enim quis in summa & causa appellabili ex iusta causa & necessitate exigente appellat, non pro Violatore habendus BLUM. *proc. Cam. tit. 44. n. 7.* etiamsi succubuerit; secus est in illo, qui temere & frivole animo malitioso appellat. vid. BLUM. *loc. cit.* qualis non solum est, qui in summa & causa non appellabili, sed etiam, qui in casibus jure communi & Provinciali prohibitis appellationem interponit & prosequitur, quorsum spectant verba Privilegii: **Desgleichen auch in allen und jeden Sachen / in welchen die gemeine Kayserliche Rechte / und Landes Constitutiones keine appellation verstaten und zu lassen.** &c. contra quos toto die de violato Privilegio Processus inchoari videmus atque ita Responsum ab *Amptissima Facultate Juridica Rostoch. d. 8. Nov. anno 1707.*

§. 9. Poena in Privilegio Mecklenburgensi expressa est 100. Marc. löthig Goldes / quarum dimidia pars secundum literam illius, spectat ad Imperatorem altera dimidia ad PRINCEPEM NOSTRUM, ideo ea quaestione cui applicanda, in his terris haud eget. Pars quæ PRINCIPI SERENISSIMO competit, consistit in summa 50. Marcarum auri, quarum una conficit 288. Marc. vel 96. Imperiales, & tota summa pro parte scilicet SERENISSIMI NOSTRI computo ducto secundum monetam nostram 14400. marc sive 4800. Rthlr. quos unusquisque, quoties contra Privilegium hoc aliquid molitur, omnino exsolvere debet, ni Princeps pro Clementia sua, vel totum, vel partem remittere velit. Hanc poenam admodum gravem *videri* habita ratione

ratione summæ appellabilis, non diffiteor, sed cum secundum vulgatum, damnum, quod quis sua culpa sentit sentire non videatur & omissione appellationum ad Prætoriam summam evitari possit, imputent sibi, qui eam incurrunt, nam est præmium temere appellantium, quod frivolis appellationibus sibi acquirunt. BLUM. *Proc. Camer. tit. 44. n. 7. & 12. ibique cit;* REC. IMP. de anno 1614. §. 119.

SECTIO V.

DE

EO, QVI DE COMMISSA POENA ACTIONEM,
ET UBI, INSTITUERE POTEST.

§. I.

Circa hanc Sectionem magna admodum controversia nobis obvenit, cum alii Imperatori, alii Statibus, quibus Privilegium de non appellando concessum, citationem ad videndum se incidisse, decernendi. & de poena commissa judicandi facultatem tribuunt. Hoc jus, Imperatori competere admodum probabile videtur, quemadmodum enim solius Imperatoris est Privilegia concedere *L. 1. §. fin. ff. de Constit. Princip.* ita, & ejus optimo jure, ea interpretari & de eorum validitate cognoscere & judicare per *L. penult. & ult. Cod. de LL.* ibi: *si in presenti Leges condere soli Imperatori concessum, & Leges interpretari solo dignum esse imperio putamus* REINKING: de *Regim. secul. & Eccles. Lib. 2. Cl. 2. cap. 8. n. 41.* quod eo quoque casu procedit, si de Violatione illorum & poena illis inserta, ZANGER: de *Except. Part. 2. cap. 1. n. 390.* agitur. MEV. *Part. 7. Dec.*

Dec. 94. n. 1. quippe concedentis superioritas non finit alium esse violationis vindicem, & de ejus virtute & sensu judicare, quam à quo profectum. *JD. loc. cit. n. 2.* quamvis & hoc casu Camera Jurisdictionis fundata sit, propter concurrentiam Jurisdictionis, ita ut quoad poenam Privilegio insertam ibi quoque agi & citatio decerni possit. *GAIL: L. 1. Obs. 1. n. 7. REINKING: de Regim. Secul. lib. 2. Cl. 2. c. 8. n. 42. GYLMAN. Indub. decis. voc. Jurisdictionis Camera,* quod adeo verum est, ut litem in Camera coeptam, ne ipse quidem Imperator, non quidem ob incompetentiam, sed prævencionem avocare possit, per *ORDIN. CAM. Part. 2. tit. 36.* Camera namq; Imperatorem repræsentat, sicque de Violatione Privilegiorum pariter, ac Judicium Aulicum, quod Imperatoris nomine Jus dicit, cognoscere ac judicare potest. *BLUM: in Proc. Cam. tit. 39. n. 1.* nec interest utrum Violator mediatè, an immediatè imperio subiectus sit. *BLUM. loc. cit. n. 2.* objici quidem poterat quoad mediatè subiectos, adimi ita ipsis beneficium primæ instantiæ, quod tamen confirmatum in *Ordinat. Camer. p. 2. tit. 1.* ibi: *Es soll auch demnach das Kayserliche Cammer-Gericht in erster Instanz auff niemands Klage oder Ansuchung Ladung erkennen gegen denjenigen die der Kayserl. Majest. und dem Reiche nicht unmittelbahr unterworffen sind,* nam Privilegii tuitio & Violantium coercitio illorum est, à quibus conceditur *MEV. Part. 7. Dec. 94.*

§. 2. Hæc si applicantur ad violationem Privilegiorum de non appellando, primo intuitu omnia expedita videntur, ita ut à Procuratore Fisci Cesaris de pœna commissa in Camera Wetzlariensi, vel

Judicio Aulico Viennensi actio instituenda sit, ad quæ justifianda hanc clausulam in Privilegiis fere omnibus positam: so lieb einem jeden unser und des Reichs Schwere Unnade und Straffe/ und dazu eine poen von so viel Markt löthiges Goldes/ welche halb in unser und des Reichs Cammer/ und den andern halben Theil &c. non parum afferre putant, cum eo ipso vindictam ratione violationis Privilegii de non appellando Imperatores sibi reservasse videantur.

§. 3. Sed fundamentis his penitus inspectis verior nobis videtur contraria opinio, sc. non Cæsariensi Procuratori, sed Fiscali Statuum, quorum Privilegium violatum est, de Violatione Privilegii de non appellando actionem competere. Movemur sequentibus rationibus: primo enim indubitati Juris est, quod Statibus Imperii competat Jus de non evocando, cum enim subditi alterius Judicio se sponte subicientes, mandatis pœnalibus à Domino retrahi possint, GAIL: 1. Obs. 40. n. 4. STEPHAN: de Jurisd. c. 29. n. 42. quo ipso tamen omnem Prorogationem exclusam esse nolumus, vid. STRYK: in us. modern ff. ad Tit. de Jurisd. §. 22. & seq. hinc nec ad aliud judicium inviti trahi & à territorio Domini evocari possunt. GAIL: d. l. ne quidem à Judicio Aulico vel Camerali, CAPITUL. FERDINANDI II. art. 13. VITRIAR: in Inst. Jur. Publ. L. 3. tit. 17. §. 17. add. supra allegata ORD. CAM. P. 2. tit. 1. quo ipso infallibiliter sequitur, Subditum contra Privilegium Cæsareum peccantem non posse propterea in Camera, sed à Procuratore Fisci sui immediate Superioris conveniri; nec obstat, si dixeris, posse tamen Procuratorem Fisci Cæsaris pro sua dimidia contra violentem

lantem Privilegium de non appellando in Camera agere, nam nec hoc dubio caret, si supponamus veram esse sententiam BLUMII in *Proc. Cam.* l. 11. §. 11. ubi dicit, Fiscalem ad suam partem agere non posse, nisi pars læsa Processus in Camera extrahat, tunc se ex officio pro Interesse Fisci intervenire, quo posito Camera Jurisdictio per se fundata non foret, sequeretur potius, si Privilegium violans subditus, coram Superiore suo immediato conveniretur, quod Procurator Fisci in loco litis motæ intervenire debeat, idque non propter Præventionem, nam inde proveniens exceptio tunc locum habet, quando quis declinat forum Judicis alias competentis, ex eo, quod ejus Jurisdictio jam sit ab alio præventa, LAUTERB: *ad Tit. ff. de Except.* seu quando reus, qui pluribus in locis ob unam eandemque causam forum sortitur, ejus rei gratia ad unum Judicem legitime citatus, postea ad alium vocatur, nam Camera vel Judicium Aulicum non est mediate Imperatori subjectis forum in prima instantia, competens, indeque non potest dici concurrentem, cum Judiciis Statuum Imperii habere Jurisdictionem, sed propter causæ connexitatem. Accedit (2) multitudo Causarum in Camera alias obvenientium, quæ facile efficere possent, Litem hanc fieri immortalem cum damno & præjudicio partis læsæ, (3) ad Privilegiantem non recurritur, nisi in casu, ubi de mente vel sensu Privilegii contentio est, quæ ex verbis Privilegii non facile potest decidi, quando vero de sensu facile constat, & Privilegium indefinite conceptum, læsus contra lædentem statim agere potest. CARPZOV.

P. 2. Const. 6. Dis. 8.

§. 4. Ad ea, quæ in contrarium afferri poterant, facilis est responsio, sic quando (1) dicitur, quod cujus est Privilegia concedere, ejus etiam sit, eadem interpretari, & de eorum validitate cognoscere, Ergo hoc Imperatoris erit, quia privatæ Interpretationis non sunt Privilegia, COTHMAN: *Vol. 5. Conf. 10. n. 39.* Facile hoc concedimus, sed in præfenti casu non agitur de Interpretatione, aut validitate Privilegii, sed de ejus Violatione, ubi quidam Camerae tribuunt cognitionem, quia ejus Jurisdictio in prima instantia fundata, sed hoc est, de quo quæritur, rectius, Statibus ea tribuenda videtur; Objicitur, Privilegia esse strictè explicanda, MEV. *Conf. 10. n. 17.* nec ultra Literam extendenda, KLOCK: *Vol. 1. Conf. 7. n. 1035. Cap. 2. 7. & 10. X. de Privil. & ita accipienda, ne noceant concedenti, MEV. Conf. 106 n. 22* quia vero in Privilegiis de non appellando Cognitio & Exactio pœnæ insertæ Statibus non concessa. Ergo nec iisdem competere, quam objectionem firmare videntur verba Privilegiis addi solita, & supra §. 2. h. Sect. allegata: **So lieb einem jeden unsere und des Reichs schwere Ungnade &c.** sed nec hoc thesin nostram infringit, nam sicut, quod de stricta Privilegorum interpretatione dictum, in personalibus quidem procedit, MEV. *Part. 2. Dec. 171. n. 1. & seqq.* è contrario realia vel mixta latissimè explicanda, CARPZOV. *Part. 2. Const. 6. Def. 8 n. 7.* ita privilegiatus fines Privilegii egredi non videtur, quando pœnam statutam exequitur, quæ Executio ei tacite eo ipso concessa intelligitur, dum non adempta, nec in specie Imperatori reservata, permissum namque censetur, quod

quod non prohibitum CARPZ. P. 1. *Const. 15 Def. 33*
 Quando tandem (3) urgetur ex thesi nostra Status Imperii in propria causa Judices constitui, quod tamen *s. 1. Cod. ne quis in sua caus. Judic.* propter affectionem ad causam, indeque oriundam suspicionem *L. 18. ff. & L. 10. Cod. de Testib.* prohibitum est, irrelevantia hujus objectionis statim apparet, si enim hæc obiectio procederet, contra Dissidentes retorqueri & dici posset, Ergo nec Cameram de pœna Violatoris us Privilegiorum imponenda cognoscere posse, cum pœna pro parte inferenda sit, in Unser. und des Raths & Minister accedit, quod fata, quæ omnes communiter regulæ patiuntur, dum regulariter nulla earum tam firma, quæ non patiatur Exceptiones. *L. 1. r. & §. 1. ff. de Injur. L. 1. ff. de R. J.* adducta regula, quæ aliquem in propria causa Judicem esse prohibet, etiam patiatur, dum inter alias Exceptiones, quæ legi possunt apud SCHWENDEND. *in Not. ad Eckolt, 111 ff. de J. & J. §. 7.* hæc quoque assertur, nisi Judex injuriam sibi ut Judici illatam vindicare velit, MEV. P. 5. D. 124. In hoc enim casu non suum, sed publicum agit, GAIL: *L. 1. Obs. 39, n. 1 (99).* Ut sic non in suo, sed alieno procedere & condemnare videatur, GAIL. *d. 1. n. 4.* Status itaque Imperii, quibus vix majorem injuriam inferri posse credimus, quam per contemptum Jurisdictionis contra Privilegium de non appellando illam rectè vindicare possunt quod eo magis in iis procedit, ubi cognitio generaliter disertis verbis concessa & Statibus reservata de quo, cum infra pluribus, hic loci tacemus & reliqua, quæ huic materię insuper addi poterant, ut temporis habeatur ratio, omittimus.

§. 5. Hactenus dicta, quod de Violatione Privilegiorum de non appellando ipsi Status Imperii cognoscere possint, patiuntur Exceptionem (1.) quando in Judicio Aulico vel Camerali tota causa decisa, tunc enim propter causæ connexitatem Judicium Aulicum, vel Camerale, etiam in hoc puncto est forum competens, propter Continentiam causæ, HOFFMAN, *Prax. Jur. & Prax. Camer. tit. 15. de Contin. Caus.* (2) si ob frivolum appellationem aliquis in pœnam Ordinationis Cameralis condemnatur, quæ est unius vel plurium marcarum auri usque ad 30. per REC. IMPER. de anno 1674. §. 120. JOH. CHRISTOPH. AB UFFENBACH, vom Raths- Rath. Cap. 7. Sect. 1. n. 18. p. m. 36. hoc enim posteriore casu pœna soli Fischo Cæsariensi applicanda.

§. 6. Postquam ita demonstratum dedimus Statibus competere cognitionem super violatione Privilegii de non appellando, nunc videamus, quo genere actionis experiendum sit? frustranea videtur esse hæc quæstio, quo genere actionis experiendum? hodierna enim Praxis non desiderat, ut nomen actionis exprimatur, sed sufficit factum narrare & petitionem ei annectere C. Dilig. X. De Judic. CARPZ. P. 1. C. 7. Def. 13. VULTEJ. 1. feud. c. 11. n. 246. sub fin. BRUNNEM: de proc. Cap. 5. n. 8. modo ex conclusione appareat, quæ actio sit instituta. BRUNNEM. d. c. 5. n. 4. alioquin obstat exceptio non competentis actionis, quæ opposita per indirectum compelli potest actor, ut indicet nomen actionis, STRYK. in usu modern. ff. Tit. De Edendo §. 1. add. Excell. D. SCHOERFFERI, Synops. ed. Quod præsentem attinet actionem si quis eam Conditionem ex

Leges

Lege appellare velit, non repugnamus, cum Privilegium istud vim Legis habeat add. Gylman. *Symphon.* Tom. 1. p. 2. Tit. 11. vol. 7. n. 21. & sit *Lex nova*, qualis omnis illa dicitur, quæ est post LL. XII. Tabb. lata, FRANTZ. ad Tit. ff. De Condit. ex Lege n. 7. LAUTERB. eod. negotium hic nobis facessere videtur GROENEWEGEN, ad h. s. existimans in judiciis nomen hujus actionis non frequentari, sed resp. etiam si hoc concesserimus, usus tamen ipsius rei negari non potest. STRYK. in u. modern. ff. ad Tit. De Condit. ex Leg. §. 1. Cum hac actione ad petendam pœnam Privilegio insertam concurrere possunt & alia remedia sc. Imploratio officii Judicis Nobiliss. injuriarum &c. MAGER. de Advocat. Cap. 17. n. 348. seq. de quibus hic loci plura differere nolumus.

§. 7. Fiscales Statuum, quamprimum de Violatione constat, ad pœnam insertam agunt, hoc modo, porrigunt supplicam, in qua factum narratur & petitur, ut citatio ad videndum incidisse in pœnam violati Privilegii decernatur, qua exhibita citationes ad videndum se incidisse & audiendum quomodo in pœnam Privilegio insertam declaretur, cum Judex non ex eo quod debetur, sed quod petitur, Jurisdictionem suam metiatur L. 19. §. 1. ff. de Jurisdic. MYNSING: 2. Obs. 9. decernuntur, si ita reus comparuerit, nec Exceptionibus petitionem elidere possit, in pœnam declaratur, ac Executio sequitur. Ab Executione nunquam inchoandum, nec ad sententiam ferendam sine causæ cognitione properandum esse sæpius diximus, sed reus primum citandus, quo ita defensionem suam, quæ nemini deneganda, allegare atque Judex causa cognita ad Sententiam & Exe-

& Executionem rite & recte progredi possit, vid. *l. 1. de Execut. rei. Jud.* Hoc etiam obtinet in causis violati Privilegii de non appellando quoad pœnam exigendam, non enim, licet verba unabhlig zu bezahlen/Privilegiis inserta, ipso facto absque ulla cognitione præcedente in pœnam Violator incidit, sed citatio ad videndum se incidisse, vel allegandum causas quare non, debet præcedere, quam sequitur Declaratoria, si Exceptionibus actionem elidere non potest, & licet absque strepitu, summariter, juris ordine prætermisso, in tali casu procedi possit, per ea quæ habet GAIL: *1. Obsi. 39. n. 1. & 5.* non nimium tamen properari, nec citatio, præprimis in Violatione non notoria, debet omitti, quippe quæ tam juri divino, quam naturali consentanea est, nec statuto vel consuetudine tolli potest. RITTERSHUS. *ad Nov. Part. 9. c. 11. n. 4. sqq.* WESENBECK. *in Paratit. ff. de in Jus vocand. m. 2.*

§. 8. Differt quidem alias citatio ad videndum, a citatione ad purgandum, cum illa potissimum ad pœnam dirigatur, hæc non ita, ast in illo conveniunt, quod etiam citatus ad videndum, comparere, & causam illam refutando, se purgare possit. MINDAN: *1. de process. Cap. 26. n. 4.* Citato itaque ad videndum, causas quare non in pœnam Privilegio insertam declarandus, allegare permittitur, ne defensione destitui dicatur, multas enim contra hanc actionem reo competere Exceptiones, quibus petitio actoris infringi atque elidi possit, nemo dubitabit, quarum primariae sunt, si reus neget insinuationem, vel Violationem dolo esse factam, vel Privilegium esse.

sub.

subreptitium, vel aliis modis exspirasse & irritum factum esse dicat ac probet, de quibus & aliis MAGER: *de Advocat. Cap. 17. m. 191. & seqq.* an autem solo non usu Privilegium de non appellando amittatur, *curiosum* quidem, sed *proximum* est inquisitionis, hinc ubi tempori parcendum, hæc scire avidum remittimus ad RUMEL. *P. 2. Dissert. 2. lib. 2.* Quod si reus in probatione Exceptionum deficiat, tunc demum insequitur Declaratoria, pœna enim quæ ipso jure imposita, non habet Executionem ante Sententiam, quæ super Crimine commissio semper necessario requiritur. GAIL. *de pace publ. Lib. 2. Cap. 3. n. 3.* quod etiam procedit in notoriis delictis, JD. *loc. cit. n. 4. 13. & 14.* imo in crimine læsæ Majestatis locum invenit, *n. 15.* quando enim legitur pœnam *ipso jure* super aliquo crimine impositam esse, hoc ita intelligendum, modo sententia Declaratoria secuta fuerit, per ea quæ tradit GAIL. *loc. cit. n. 9.* add. BLUM: *proc. Cam. tit. 29. n. 218 219. seqq.* quod tamen limitatur in crimine notoriæ rebellionis actu permanentis, quo casu cum in morâ periculum, citatione & sententiâ opus non est, *sondern er ist ipso facto ohne einige weitere Erklärung* in pœnam verfallen vid. REG. IMP. *de anno 1559. §. Damit dann* hinzu 30. 38.

§. 9. Hæc actio in hæredes transitoria est. Regulariter & quidem jure Civili actiones pœnales, licet hæredes succedant in omne jus, quod defunctus habuit, *L. 17. ff. de acquir. vel omitt. hered.* non transeunt in hæredes, *L. 38. ff. de Reg. Jur. it: L. 16. & 10. ff. de pan.* peccata enim tenent suos auctores, & ibi pœna est, ubi noxia, *L. 22. Cod. de pan. quæ Lex propin-*

quos, notos, familiares. quos reos sceleris societas non facit, à calumnia submovet, si verò ex delicto defuncti ad illos quidpiam pervenerit, vel lis cum defuncto contestata sit, omnimodo hæredes ex illo tenentur, GAIL: *de pac. publ. lib. 1. tit. 20. & 21.* In hac actione Fiscali idem servatur, cum non ad impositionem pœnæ, sed pœnam in Privilegio impostam exigendam agatur, merito namque hæc ad hæredem transit, etiamsi ad eum nil pervenerit, per ea quæ habet GAIL: *de pac. publ. lib. 1. cap. 20. n. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.* Quoties ergo ante Sententiam declaratoriam, vel litis contestationem reus moritur, instantia non perit, sed insecuta declaratoria ad pœnam hanc pecuniariam solvendam hæredes sunt obstricti, per ea quæ tradit BLUM: *tit. 29. n. 61. & 71. it.* GAIL: *loc. cit. n. 23. & 24.* maxime cum illa regula, quod actiones pœnales non tangerent hæredes, aliquando tantum in pœnis corporis afflictivis, non pecuniariis locum habeat & hoc delictum sc. violatio Privilegii de non appellando daret etiam post mortem defuncti secundum illa, quæ assert. GOMETZ: *tom. 3. variar. resol. cap. 1. n. 80.* CARPZOV. 3. *Resp. 38. n. 15.* LAUTERBACH: *compend. Jur. tit. de Obl. & Act. p. m. 486.* add. BLUM: *pros. Camer. tit. 29. n. 61. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.* cujus tradita de fracta pace publica suo sensu ad hunc quoque casum applicari possunt.

§. 10. Qu: An Procuratores fiscales appellatione deserta contra appellantes ad pœnam Privilegio insertam agi possint? Rf: distinguendo, aut desertionis talis est causa, ex qua apparet non ex malitia appellationem interpositam, deinde omissam esse, aut verò nil reperitur, quod desertionem ab ista suspicionem

cione purget; priori casu elucet iusta appellandi causa, ideo litis odio desertio facta intelligitur, nec punienda. MEV: *Part. 4. Dec. 287. n. 4.* cum in illo non reperiatur temeritas appellandi & dolus; ubi autem dolus non adest, ibi nec delictum pœna dignum *L. 7. §. 4. ff. de Jurisdic. L. 23 §. 2. ff. de Edict. L. 20. Cod. ad L. Corn. de falsis* sive appellans appellationem deseruerit ante, vel post illam introductam, sive Judex à quo, sive Judex ad quem desertam pronunciaverit, paria enim sunt appellatum non esse & appellationem esse desertam, MEV: *Part. 7. Dec. 13. n. 3.* FAB. in *Cod. L. 7. tit. 27. defin. 24. n. 1.* posteriori casu, si de appellationis jure nil apparet, sed tantum non prosecutæ appellationis haud improbabilis ratio, tunc desertor tantum in expensas condemnatur, si vero plane nihil, nequidem excusatio probabilis reperitur, præter condemnationem in expensas pœna pecuniaria pro arbitrio Judicis, vel, si Privilegio de non appellando pœna inserta, illa desertori irrogatur, cum hæc cum contemptu Judicis sit conjuncta. MEV. *Part. 4. Dec. 287.* ad violandam illius Jurisdictionem, temeritatemque & dolum involvat.

§. II. Sed quid si Processus denegentur à Judicio Aulico vel Camera Imperiali, incidunt tunc appellans in pœnam violati Privilegii, ita, ut Fiscalis ad eam exigendam actionem instituere possit? primo intuitu hoc affirmandum videtur, cum Processus petendo in frivola appellatione, appellans animum declarat, illam protervam appellationem prosequendi, ast, quia ob interpositam solam appellationem & non prosecutam nulla pœna appellanti dictanda. MEV

Part. 4. Dec. 252. nec hoc casu Fiscalis agere potest, propter impeditam enim prosecutionem, ab appellante Jurisdictionem & Privilegium temere violatum esse dici nequit, Pullus quippe in ovo necatur, & ita appellatio absque pœna per denegationem Processuum, licet interdum in expensas ob multas & longas moras ac dilationes quæsitæ, nec non damnum parti adversæ illatum condemnatur, rejicitur per tradita MEV. *loc. cit.* CARPZ. *Dec. 150* quamvis huic non parum objici possit, quod quoties quis delictum consummare voluit, sed non potuit, illud pro consummato habeatur, *argum. 1. F. 1.* ubi teloniam incurrit, qui cum uxore Domini concumbere se exercuerit, i. e. tentaverit *L. Qui eâ mente 65. ff. de furt. FACHIN: 9. Controv. 87. STRYK: in Exam. Jur. Feud. c. 13. qv. 14.* Alia adhuc adest ratio in illo, qui proprio motu à lite ante sententiam desistit, quippe qui temere appellasse pariter non dicitur, adeoque, quoniam temeraria appellatio sine prosecutione non puniatur, MENOCH: *de A. J. Q. Cas. 445. n. 11. & 12.* pœnam Privilegio insertam non incurrit, nec fisci Procurator de ea agere potest, pœnitentia enim in delictis nondum planè consummatis excusat, ANTHON: *Disp. Feud. 11. th. 5. lit. B. add. BARBOSA L. 14. C. 55. Axiom. 2.*

§. 12. Si appellatio in forma consistit, quoad materiam vero per sententiam in Camera vel Aulico Judicio pro non devoluta declaratur, & causa absque ulla mentione pœnæ & condemnatione in expensas remittitur, qu. an hoc casu violatio adsit, & de pœna in Violatores statuta per Procuratorem Fiscalem agi possit? Affirmatur, cum enim appellans hoc modo

modo appellationem frivolam ad sententiam usque prosequutus sit, quod in temere appellante puniendo requiritur, BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 44. n. 12.* eo ipso temeritas appellandi & sub illa latitans dolus, nec non propositum violandæ Jurisdictionis, absque quibus violatio subsistere non potest, BLUM. *Tit. 39. n. 10.* se exferit, dum bene judicatum & male appellatum esse pronuntiatur. Causâ itaque remissâ, quæ remissio plerumque in sententia expressis verbis fit, licet & interdum, si sc. expresse de remissione mentio non facta, illi formulæ bene judicatum & male appellatum esse, insit, CARPZOV. *Part. 1. Const. 10. defn. 18.* Fiscalis recte contra talem ad pœnam privilegio insertam actionem instituere valet, quia sententia remissoria docet, non ex necessitate, sed ex temeritate partem appellasse per tradita §. *anica. 11.* quod impune procedere non potest REC. IMP. *de anno 1654. §. 19.* Objic. hoc casu Imperator pœnam tacite remittit, sicque Fiscali Statuum ad pœnam insertam agere non permitendum: Huic autem objectioni obviam itur, respondendo, licet Imperator casu præsentis multam in Violatores Privilegio statutam, dum neque expresse absolvit, neque condemnavit, remisisse censeatur, hoc non de tota pœna, quamvis disertis verbis appellanti eam sententia remiserit, intelligendum esse, sed tantum de sua dimidia. Concurrent quidem Fiscus Cæsariensis & Privilegiarius, attamen alter alteri sicque Imperator Statibus & vice versâ præjudicare nequit, & licet unus offensam & pœnam remittat, alter tamen agere & partem suam petere non prohibetur. MAGER: *de Advocat.*

§. 4. Ad ea, quæ in contrarium afferri poterant, facilis est responsio, sic quando (1) dicitur, quod cujus est Privilegia concedere, ejus etiam sit, eadem interpretari, & de eorum validitate cognoscere, Ergo hoc Imperatoris erit, quia privatæ Interpretationis non sunt Privilegia, COTHMAN: *Vol. 5. Conf. 10. n. 39.* Facile hoc concedimus, sed in præfenti casu non agitur de Interpretatione, aut validitate Privilegii, sed de ejus Violatione, ubi quidam Camerae tribuunt cognitionem, quia ejus Jurisdictio in prima instantia fundata, sed hoc est, de quo queritur, rectius, Statibus ea tribuenda videtur; Objicitur, Privilegia esse stricte explicanda, MEV. *Conf. 10. n. 27.* nec ultra Literam extendenda, KLOCK: *Vol. 1, Conf. 7. n. 1035. Cap. 2. 7. & 10. X. de Privil. & ita accipienda, ne noceant concedenti, MEV. Conf. 106 n. 22* quia vero in Privilegiis de non appellando Cognitionis & Exactio pœnæ insertæ Statibus non concessa. Ergo nec iisdem competere, quam objectionem firmare videntur verba Privilegiis addi solita, & supra §. 2. h. Sect. allegata: **So lieb es nem jeden unsere und des Reichs schwere Ungnade &c.** sed nec hoc thesin nostram infringit, nam sicut, quod de stricta Privilegiorum interpretatione dictum, in personalibus quidem procedit, MEV. *Part. 2 Dec. 171. n. 1. & seqq.* è contrario realia vel mixta latissime explicanda, CARPZOV. *Part. 2. Conf. 6. Def. 8 n. 7.* ita privilegiatus fines Privilegii egredi non videtur, quando pœnam statutam exequitur, quæ Executio ei tacite eo ipso concessa intelligitur, dum non adempta, nec in specie Imperatori reservata, permillum namque censetur, quod

quod non prohibitum CARPZ. P. 1. *Confl. 11 Def. 33*.
 Quando tandem (3) urgetur ex thesi nostra Status Imperii in propria causa Judices constitui, quod tamen *t. t. Cod. ne quis in sua caus. Judic.* propter affectionem ad causam, indeque oriundam suspicionem *L. 18. ff. & L. 10. Cod. de Testib.* prohibitum est, irrelevantia hujus objectionis statim apparet, si enim hæc obiectio procederet, contra Dissidentes retorqueri & dici posset, Ergo nec Cameram de pœna Violatoribus Privilegiorum imponenda cognoscere posse, cum pœna pro parte inferenda sit, in Unstr. nud. des. *Art. 6 & 7* immo / accedit, quod fata, quæ omnes communiter regulæ patiuntur, dum regulariter nulla earum tam firma, quæ non patiatur Exceptiones. *L. 1. r. & §. 1. ff. de Injur. L. 1. ff. de R. 7.* adducta regulæ, quæ aliquem in propria causa Judicem esse prohibet, etiam patiatur, dum inter alias Exceptiones, quæ legi possunt apud SCHWENDEND. *in Not. ad Eckolt, 111 ff. de 7. & 7. §. 7.* hæc quoque assertur, nisi Judex injuriam sibi ut Judici illatam vindicare velit, MEV. P. 5. D. 124. In hoc enim casu non suum, sed publicum agit, GAIL: *L. 1. Obs. 19. n. 1 (99).* Ut sic non in suo, sed alieno procedere & condemnare videatur. GAIL. *d. 7. n. 4.* Status itaque Imperii, quibus vix majorem injuriam inferri posse credimus, quam per contemptum Jurisdictionis contra Privilegium de non appellando illam rectè vindicare possunt quod eo magis in iis procedit, ubi cognitio generaliter disertis verbis concessa, & Statibus reservata. de quo, cum infra pluribus hic loci tacemus & reliqua, quæ huic materię insuper addi poterant, ut temporis habeatur ratio, omittimus.

Lege appellare velit, non repugnamus, cum Privilegium istud vim Legis habeat add. Gylman. *Symphon. Tom. 1. p. 2. Tit. 11. vol. 7. n. 2.* & sit Lex nova, qualis omnis illa dicitur, quæ est post LL. XII. Tabb. lata, FRANTZ. *ad Tit. ff. De Condict. ex Lege n. 7.* LAUTERB. *ed. negotium* hic nobis facessere videtur GROENEWEGEN, *ad h. 1.* existimans in judiciis nomen hujus actionis non frequentari, sed resp. etiamsi hoc concefferimus, usus tamen ipsius rei negari non potest. STRYK. *in us. modern. ff. ad Tit. De Condict. ex Leg. §. 1.* Cum hac actione ad petendam pœnam Privilegio insertam concurrere possunt & alia remedia sc. Imploratio officii Judicis Nobiliss. injuriarum &c. MAGER. *de Advocat. Cap. 17. n. 345. seqq.* de quibus hic loci plura differere nolumus.

§. 7. Fiscales Statuum, quamprimum de Violatione constat, ad pœnam insertam agunt, hoc modo, porrigunt supplicam, in qua factum narratur & petitur, ut citatio ad videndum incidisse in pœnam violati Privilegii decernatur, qua exhibita citationes ad videndum se incidisse & audiendum quomodo in pœnam Privilegio insertam declaratur, cum Judex non ex eo quod debetur, sed quod petitur, Jurisdictionem suam metiatur L. 19. §. 1. ff. *de Jurisdic.* MYNSING: 2. Obf. 9. decernuntur, si ita reus comparuerit, nec Exceptionibus petitionem elidere possit, in pœnam declaratur, ac Executio sequitur. Ab Executione nunquam inchoandum, nec ad sententiam ferendam sine causæ cognitione properandum esse sæpius diximus, sed reus primum citandus, quo ita defensionem suam, quæ nemini deneganda, allegare atque Judex causa cognita ad Sententiam & Exe-

& Executionem rite & recte progredi possit, vid. *l. 1. de Execut. rei Jud.* Hoc etiam obtinet in causis violati Privilegii de non appellando quoad pœnam exigendam, non enim, licet verba unabhissig zu bejahren/Privilegiis inserta, ipso facto absque ulla cognitione præcedente in pœnam Violator incidit, sed citatio ad videndum se incidisse, vel allegandum causas quare non, debet præcedere, quam sequitur Declaratoria, si Exceptionibus actionem elidere non potest, & licet absque strepitu, summariter, juris ordine prætermisso, in tali casu procedi possit, per ea quæ habet GAIL: *1. Obs. 39. n. 1. & 5.* non nimium tamen properari, nec citatio, præprimis in Violatione non notoria, debet omitti, quippe quæ tam juri divino, quam naturali consentanea est, nec statuto vel consuetudine tolli potest, RITTERSHUS. *ad Nov. Part. 9. c. 11. n. 4. § 99.* WESENBECK. *in Paratitl. ff. de in Jus vocand. m. 2.*

§. 8. Differt quidem alias citatio ad videndum, a citatione ad purgandum, cum illa potissimum ad pœnam dirigatur, hæc non ita, ast in illo conveniunt, quod etiam citatus ad videndum, comparere, & causam illam refutando, se purgare possit. MINDAN: *1. de process. Cap. 26. n. 4.* Citato itaque ad videndum, causas quare non in pœnam Privilegio insertam declarandus, allegare permittitur, ne defensione destitui dicatur, multas enim contra hanc actionem reo competere Exceptiones, quibus petitio actoris infringi atque elidi possit, nemo dubitabit, quarum primariæ sunt, si reus neget insinuationem, vel Violationem dolo esse factam, vel Privilegium esse.

sub.

subreptitium, vel aliis modis exspirasse & irritum factum esse dicat ac probet, de quibus & aliis **MAGER: de Advocat. Cap. 17. m. 191. & seqq.** an autem solo non usu Privilegium de non appellando amittatur, *curiose* quidem, sed *prolixioris* est inquisitionis, hinc ubi tempori parcendum, hæc scire avidum remittimus ad **RUMEL. P. 2. Dissert. 2. lib. 2.** Quod si reus in probatione Exceptionum deficiat, tunc demum insequitur Declaratoria, pœna enim quæ ipso jure imposita, non habet Executionem ante Sententiam, quæ super Crimine commissio semper necessario requiritur. **GAIL. de pace publ. Lib. 2. Cap. 3. n. 3.** quod etiam procedit in notoriis delictis, **JD. loc. cit. n. 4. 13. & 14.** imo in crimine læsæ Majestatis locum invenit, **n. 15.** quando enim legitur pœnam ipso jure super aliquo crimine impositam esse, hoc ita intelligendum, modo sententia Declaratoria secuta fuerit, per ea quæ tradit **GAIL. loc. cit. n. 9. add. BLUM: proc. Cam. sit. 29. n. 218 219. seqq.** quod tamen limitatur in crimine notoriæ rebellionis actu permanentis, quo casu cum in morâ periculum, citatione & sententiâ opus non est, **sondern er ist ipso facto ohne einige weitere Erklärung in pœnam verfallen** vid. **REG. IMP. de anno 1559. §. Damit dann hinzu 30. 38.**

§. 9. Hæc actio in hæredes transitoria est. Regulariter & quidem jure Civili actiones pœnales, licet hæredes succedant in omne jus, quod defunctus habuit, **L. 17. ff. de acquir. vel omist. hered. non transeunt in hæredes, L. 38. ff. de Reg. Jur. it: L. 16. & 10. ff. de pan. peccata enim tenent suos auctores, & ibi pœna est, ubi noxia, L. 22. Cod. de pan. quæ Lex proprio-**

K

quos,

quos, notos, familiares. quos reos sceleris societas non facit, à calumnia submovet, si verò ex delicto defuncti ad illos quidpiam pervenerit, vel lis cum defuncto contestata sit, omnimodo hæredes ex illo tenentur, GAIL: *de pac. publ. lib. 1. tit. 20. & 11.* In hac actione Fiscali idem servatur, cum non ad impositionem pœnæ, sed pœnam in Privilegio impostam exigendam agatur, merito namque hæc ad hæredem transit, etiamsi ad eum nil pervenerit, per ea quæ habet GAIL: *de pac. publ. lib. 1. cap. 20. n. 14. 15. sqq.* Quoties ergo ante Sententiam declaratoriam, vel litis contestationem reus moritur, instantia non perit, sed infecunda declaratoria ad pœnam hanc pecuniariam solvendam hæredes sunt obstricti, per ea quæ tradit BLUM: *tit. 29. n. 61. & 71. it: GAIL: loc. cit. n. 23. & 24.* maxime cum illa regula, quod actiones pœnales non tangant hæredes, aliquando tantum in pœnis corporis afflictivis, non pecuniariis locum habeat & hoc delictum sc. violatio Privilegii de non appellando duret etiam post mortem defuncti secundum illa, quæ assert. GOMETZ: *tom. 3. variar. resol. cap. 1. n. 80.* CARPZOV. 3. *Resp. 38. n. 15.* LAUTERBACH: *compend. Jur. tit. de Obl. & Act. p. m. 486.* add. BLUM: *proc. Camer. tit. 29. n. 61. sqq.* cujus tradita de fracta pace publica suo sensu ad hunc quoque casum applicari possunt.

§. 10. Qu: An Procuratores fiscales appellatione deserta contra appellantes ad pœnam Privilegio insertam agi possint? Rf: distinguendo, aut desertionis talis est causa, ex qua apparet non ex malitia appellationem interpositam, deinde omissam esse, aut verò nil reperitur, quod desertionem ab ista suspicionem

cione purget; priori casu elucet iusta appellandi causa, ideo litis odio desertio facta intelligitur, nec punienda. MEV: *Part. 4. Dec. 287. n. 4.* cum in illo non reperiatur temeritas appellandi & dolus; ubi autem dolus non adest, ibi nec delictum poena dignum *L. 7. §. 4. ff. de Jurisdic. L. 23 §. 2. ff. de Edilit. Edict. L. 20. Cod. ad L. Cern. de falsis* sive appellans appellationem deseruerit ante, vel post illam introductam, sive Judex à quo, sive Judex ad quem desertam pronunciaverit, paria enim sunt appellatum non esse & appellationem esse desertam, MEV: *Part. 7. Dec. 13. n. 3.* FAB. in *Cod. L. 7. tit. 27. de fin. 24. n. 1.* posteriori casu, si de appellationis jure nil apparet, sed tantum non prosecutæ appellationis haud improbabilis ratio, tunc desertor tantum in expensas condemnatur; si vero plane nihil, nequidem excusatio probabilis reperitur, præter condemnationem in expensas poena pecuniaria pro arbitrio Judicis, vel, si Privilegio de non appellando poena inserta, illa desertori irrogatur, cum hæc cum contemptu Judicis sit conjuncta. MEV. *Part. 4. Dec. 287.* ad violandam illius Jurisdictionem, temeritatemque & dolum involvat.

§. II. Sed quid si Processus denegentur à Judicio Aulico vel Camera Imperiali, inciditne tunc appellans in poenam violati Privilegii, ita, ut Fiscalis ad eam exigendam actionem instituere possit? primo intuitu hoc affirmandum videtur, cum Processus petendo in frivola appellatione, appellans animum declarat, illam protervam appellationem prosequendi, ast, quia ob interpositam solam appellationem & non prosecutam nulla poena appellanti dictanda. MEV

Part. 4. Dec. 252. nec hoc casu Fiscalis agere potest, propter impeditam enim prosecutionem, ab appellante Jurisdictionem & Privilegium temere violatum esse dici nequit, Pullus quippe in ovo necatur, & ita appellatio absque pœna per denegationem Processuum, licet interdum in expensas ob multas & longas moras ac dilationes quæsitæ, nec non damnum parti adversæ illatum condemnnetur, rejicitur per tradita MEV. *loc. cit.* CARPZ. *Dec. 150* quamvis huic non parum objici possit, quod quoties quis delictum consummare voluit, sed non potuit, illud pro consummato habeatur, *argum. i. F. s.* ubi telonium incurrit, qui cum uxore Domini concumbere se exercuerit, i. e. tentaverit *L. Qui eâ mente 6s. ff. de furt.* FACHIN: *9. Contrav. 87.* STRYK: *in Exam. Jur. Feud. c. 13. qv. 14.* Alia adhuc adest ratio in illo, qui proprio motu à lite ante sententiam desistit, quippe qui temere appellasse pariter non dicitur, adeoq; , quoniam temeraria appellatio sine prosecutione non puniatur, MENOCH: *de A. 9. Q. Cas. 445. n. 11. & 12.* pœnam Privilegio insertam non incurrit, nec fisci Procurator de ea agere potest, pœnitentia enim in delictis nondum planè consummatis excusat, ANTHON: *Diss. Feud. 11. lib. 5. lit. B. add.* BARBOSA *L. 14. C. 55. Axiom. 2.*

§. 12. Si appellatio in forma consistit, quoad materiam vero per sententiam in Camera vel Aulico Judicio pro non devoluta declaratur, & causa absque ulla mentione pœnæ & condemnatione in expensas remittitur, qu. an hoc casu violatio adsit, & de pœna in Violatores statuta per Procuratorem Fiscalem agi possit? Affirmatur, cum enim appellans hoc modo

modo appellationem frivolam ad sententiam usque prosequutus sit, quod in temere appellante puniendo requiritur, BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 44. n. 12.* eo ipso temeritas appellandi & sub illa latitans dolus, nec non propositum violandæ Jurisdictionis, absque quibus violatio subsistere non potest, BLUM. *Tit. 39. n. 10.* se exserit, dum bene judicatum & male appellatum esse pronuntiatur. Causâ itaque remisâ, quæ remissio plerumque in sententia expressis verbis fit, licet & interdum, si sc. expresse de remissione mentio non facta, illi formulæ bene judicatum & male appellatum esse, insit, CARPZOV. *Part. 1. Const. 10. defiz. 28.* Fiscalis recte contra talem ad pœnam privilegio insertam actionem instituere valet, quia sententia remissoria docet, non ex necessitate, sed ex temeritate partem appellasse per tradita §. *antic. 11.* quod impune procedere non potest REC. IMP. *de anno 1654. §. 19.* Objic. hoc casu Imperator pœnam tacite remittit, sicque Fiscali Statuum ad pœnam insertam agere non permitendum: Huic autem objectioni obviam itur, respondendo, licet Imperator casu præsentis multam in Violatores Privilegio statutam, dum neque expresse absolvit, neque condemnavit, remisisse censeatur, hoc non de tota pœna, quamvis disertis verbis appellanti eam sententia remisit, intelligendum esse, sed tantum de sua dimidia. Concurrunt quidem Fiscus Cæsariensis & Privilegiarius, attamen alter alteri sicque Imperator Statibus & vice versa præjudicare nequit, & licet unus offensam & pœnam remittat, alter tamen agere & partem suam petere non prohibetur. MAGER: *de advocat.*

Cap. 17. n. 359. & 19. Firmum itaque manet, hoc casu Fiscales Statuum habere pro dimidia, quæ Statibus illaſa manet, fundatam actionem etiam in illo casu ubi ſententia prior explicata, declarata atqve ita remiſſa, cum hoc modo confirmationem potius quam correctionem involvat. CARPZOV. *Part. 1. Conſt. 20. Def. 27.* quod & exinde videre eſt, cum plerumqve Statibus in temere appellantes pœna juris, ſub qua, ſi pœna in Privilegio expreſſa, illa intelligenda, ſi non, arbitraria, reſervatur, quo ipſo probatur Imperatoriam Majeſtatem Statibus ſecundum Capitulationem LEOPOLD. I. *artic. 3.* pœnam Privilegiis in Violatores ſtatutam, intactam ſervare, velle. Secus eſt ſi ſententia à qua in appellationis inſtantia reformetur, & ad exequendum ſolum re-mittatur, tunc enim fiſcalis actio ceſſat, quia absqve temeritate & dolo, & ſic bene appellatum, eſſe elucet.

§. 13. Alius adeſt caſus, ſi enim caſus remiſſa & appellans in expenſas condemnatus, non tamen in pœnam, dubium itidem emergit, an pœna cenſeatur remiſſa & nullam inde actionem fiſco competere, an verò pœnam appellans incurrat & fiſcalis de ea agere poſſit? Hoc dubium per ea, quæ §. præced. 12. tradita, facillime reſolvendum, cum per eandem rationem, qua fiſcali priori caſu agere permittitur, & hoc agere poſſit, præſertim, cum condemnatio in expenſas ſit indicium temere litigantium. MEV. *Part. 4. Dec. 252. n. 1.* GAIL. 1. *Obſ. 152. n. 4.* add. CARPZOV. *Part. 1. Conſt. 20. Defin. 29.* præterquam maligne appellanti ſolet alia pœna, puta quæ præſenti caſu in Privilegiis expreſſa, dictari. Di-cas,

cas temere appellantes sat abunde plecti refusione expensarum juxta dispositionem L. 79. ff. de judic. sed Rf. hac expensarum refusione parti adversæ sc. appellato satis fit, non verò Judici, cujus Jurisdictio violata per illam frivolam appellationem, ideoque & hic per Procuratorem Fisci recte hoc delictum, quod per condemnationem in expensas eo magis declaratur, vindicat & pœnam commissam exigit, propter frivolam enim & temerariam appellationem, veluti si quis non ex necessitate, sed ex temeritate & ad retardandam Executionem latæ sententiæ, vel quo partem adversam ad incitas & desertionem causæ vel improbam transactionem cogat, vel quo diutius occupatis bonis fruatur, appellat, appellans non solum in expensas, sed etiam pro qualitate causæ & litigantium ut & frivolæ appellationis in pœnam Juris legitimam, qualis hæc sit §. 12. b. Sect. demonstratum, condemnatur. BLUM: *proc. Cam. tit. 44. n. 7.* fundata itaque & hoc casu fiscalis intentio est, quæ & insuper extendi potest ad alios casus, quibus præter enumeratos, appellantes temere appellasse dicuntur, non enim porro, ut reliquos taceam, qui provocat, cum videt adversarii intentionem in jure fundatam esse, temere appellasse præsumitur, sed & ille temere appellationem prosequi dicitur, qui quidem ab initio justam causam fovet, ast in Prosecutione novit, se injuria contendere. BLUM: *proc. Camer. loc. cit. n. 12* hi namque ut alii, de quibus jam dictum, pœnam Privilegio insertam incurrunt & ad eam exsolvendam sunt obstricti.

§. 14. Jam dicta locum eo magis habent in terris nostris, ita ut Fiscalis contra Violatores Mecen-

klen

klēnburgici Privilegii de non appellando ad pœnam exigendam agere possit, quo certius quod Imperator *SE-
 RENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS* cognitionem super
 pœnâ sibi non expresse reservarint, potius eam *SERE-
 NISSIMIS DUCIBUS NOSTRIS* concesserint, vid. sæ-
 pius allegatum Privilegium de anno 1651. ibi: auch über
 das dem Judici à quo wie an sich recht und billig / die
 Cognition ob sothanen unrechtmäßigen Appellationen
 zu deferiren sey / oder nicht / hiemit reserviret / und
 fürbehalten haben wollen / Frustra objicitur, hæc
 verba intelligenda, & explicanda esse ex immediate
 præcedentibus & restringenda ad malitiosas, frivolas &
 temerarias appellaciones, ut hæc à Judice à quo, pro
 circumstantiis rejici possint, neutiquam verò ad eum
 extendi debeant casum, quo de cognitione super pœ-
 nam quæstio est, nam Cæsarea Majestas cognitionem
 Causarum quoad Privilegium de non appellando genera-
 liter & indefinitè Ducibus Mecklenburgicis vigore cita-
 ti Privilegii concessit & in specie reservavit, qua gene-
 rali & indefinita cognitionis concessione, quæ juxta vul-
 gatum æquipollet Universali, continetur non solum
 casus, quo an frivolis appellationibus deferendum sit,
 cognoscitur, sed etiam si ad pœnam Privilegio insertam
 propter ejus violationem agitur, specialia quippe sem-
 per generalibus insunt per *L. 147. ff. de R. J. & cum*
nulla Regula tam firma, quæ non patiatur Exceptio-
nem arg. L. 1. pr. & §. 1. ff. d. Injur. & L. 1. ff. de Reg. Jur.
 hoc ipso & illa quæ alias Imperatori cognitionem cau-
 sæ in casu privilegii violati, quando agitur ad pœnam
 huic insertam, tribuit, vitiatur, officiumque suum
 perdit, præprimis cum Imperator ex plenitudine po-
 testa-

testatis & ex certa scientia, aus *Kaiserlicher Macht/Bollenförmigkeit und rechten Wissen* Privilegia de non appellando & in illis cognitionem largitus sit, addita clausula cassatoria & irritante, qua si quid contra factum, annullatur. Duces itaq; nostri Serenissimi hoc jus merito exercent & non iniqu; nam non tantum præter jam dicta per verba Privilegio inserta, den andern halben Theil mehr gemeidten Unsern Lieben Oheim und Fürsten &c. unnachlässig zu bezahlen verfallen seyn sollen/ hanc exactionem Imperator permisit, sed & pœnam juris, quæ hic determinata est ad 50. marc. auri toto die Ducibus Mecklenburgicis in appellantes succumbentes reservat., BLUM. in *Proc. Camer. tit. 47. tab. 3. pag. m. 376.* cujus ulterius argumentum non leve est, quod cautio, quæ exigitur & præstanda, ut appellatus in casum succumbentiae de expensis securus sit, secundum fori observantiam ad pœnam Privilegio contentam Fisco solvendam extendi soleat, & non alia admittatur appellatio, quam cum reservatione pœnæ Privilegio insertæ & protestatione, quæ jus protestantis conservat MEV. *Part. 1. Dec. 14. n. 2. Dec. 219. n. 2. Part. 9. Dec. 192. n. 8.* se absq; præjudicio Privilegii de non appellando appellationi deferre, partem ad solemnia admittere & acta edere; Maximum huic rei pondus affert praxis & observantia, à qua vera interpretatio sumenda, ROLAND. à VALLE *Vol. 2. Conf. 2. n. 7. & 8.* in omnibus quippe Judiciis à quibus in his terris ad Prætoria Imperii suprema appellari posse supra demonstravimus, propter violationem hujus Privilegii Fiscales ad pœnam egisse & adhuc agere videmus, vid. *acta in Regestis Dicaster.*

per. Provinc. Ertlenkampen contra Vossen, Dittmars contra Plessen, Macke contra Lüthauen / &c. In regeſtis Sverinensibus der Regierung / acta Jacob Levin von Plessen contra Dittmars Erben / & alia, quæ in cujuslibet Judicii regeſtis facili negotio inveniri poſſunt.

§. 15. Quam male itaque Exceptio fori declinatoria à nonnullis his temporibus opponatur, intellectu ex traditis haud difficile est, cum non solum ex privilegio, sed & ex praxi, hoc Jus per Procuratores fiscales poenam Privilegio insertam exigendi Ducibus nostris Serenissimis competat. Et licet in causis violati Privilegii de non appellando, si fiscales egerint in his terris, fere omnes sententiæ absolutoriae secutæ, hoc non ob incompetentiam factum, sed ideo, quia extranei Jure Consulti in probatione doli, in qua, cum fere semper acta transmittantur, supra modum citraque necessitatem scrupulosi fuere, & Fiscalem in illa probatione defecisse putaverunt, de quo sententiis adjunctæ rationes decidendi optimum testimonium affere poſſunt, quas tamen, cum illarum communicatio in his terris causarum Patronis non concedatur, vid **gemeiner Bescheid de dato Parchin. d. 17. Jan. 1681. in Princ.** allegare difficile, imo impossibile est, sufficiat ad convincendos eos, qui hoc casu incompetentiam prætendunt, hic inserere sententiam in DICASTRIO PROVINCIALI d. 9. Julii 1709. Güstrovii latam quæ & vires accepit, Declaratoriam: **In Sachen Unseres Land-und Hoff-Gerichts Fiscalis Krs an einem / entgegen und wieder dem Land Marschall August von Lübben / beſt. am andern / und dessen Ehe-Frauen / Abel**

bei Catharina gebörne Brüggmann Interuenientinnen am dritten Theil: In puncto violati Privilegii Cæsarei de non appellando, modo citationis ad videndum se incidisse. Erkennen und sprechen von GOTTES Gnaden Wir FRIEDEERICH WILHELM, Herzog zu Mecklenburg (c. t. t.) nach verlesenen und wohlertwogenen Acten, auch nunmehr in contumaciam angenommenen Schluß der Sachen vor recht: daß dem befl. vorangezogenen Kayserliches / unserm Fürstl. Hause Mecklenburg allergrädigst ertheiltes Privilegium gekläster maffen zu despectiren und zu verkleinern nicht beziehmet noch gebähret / sondern daran zu viel und unrecht gethan / und derowegen in dessen einverleibten unserm Fürstl. Hause Mecklenburg zugeeigneten gehaltenen pœn der so. marck löthiges Goldes zu declariren und zu erklären-sey / wie wir Ihn denn hiedurch und Krafft dieses alles seines einwendens ungeachtet / darin würcklich declariren und erklären/auch in die desfalls unserm Fiscali veruhrsachte Unkosten / salva nostra moderatōne, verdammen &c, V. R. W. Hac ipsa Sententia omnia, quæ habent contra sentientes de pœna Privilegio de non appellando inserta exigenda, disjiciuntur, competentia fori nostri Principis è contrario eò magis fundatur ac firmo stat talo, ita ut contra illam quid moliri & Exceptiones opponere tentantes, in cassum laborare autumemus. add. supra sect. 4. 6. 8. in fine allegatum Responsum Rostochiense per totum.

§. 16. Objicitur: pœna Privilegio de non
L2 appel.

appellando inserta tantum est imposita, si Privilegium intuemur, illi, qui in summa non appellabili sc 2000. aureos Rhenanos non superante, appellat, adeoque ad alios casus v. g. si temere quis in summa appellabili appellat &c. contra naturam Privilegiorum, quæ strictè interpretanda *Cap. 7. X. de Privileg.* non est extendenda, Privilegia quippe non debent ad alia extendi, quam quæ in ipsis continentur *cap. ex parte X. de Privileg.* cui accuratius Privilegio inspecto, respondemus, non tantum prohibitas esse appellationes in summa non appellabili, sed etiam illas, quæ sunt contra Jus commune & Statutarium, verbis: **Meinen / setzen und wollen / daß von hinführo in Ewigkeit niemand &c. In Sachen / da die Klage und Hauptsache nicht über ein tausend Gold-Gulden / oder zwey tausend gilden Keinsich Haupt-Summa, sondern dieselbige Summa oder darunter wehrt wehre / des gleichen auch in allen und jeden Sachen in welchen die gemeine Kayserl. Rechte oder die Constitutiones, observance und löbliche Gewohnheiten J. Ebdem: Lande keine appellation verstaten und zu lassen / in specie in Schuld-Sachen alda das Debitum beandlich &c. und dann in denen Injurien Handlungen / in welchen &c. von J. Ebdem: Cangelleyen oder dero Land- und Hoff-Gericht an unser oder unser Nachkommen am Reich / Kayser oder König. Reichs Hoffrath oder Camer-Gericht im Röm. Reich oder wohin es sonst immerhin seyn möcht. te / nicht appelliren / reduciren oder sonst eine Klage**
ge

ge &c. anstellen sollen noch mögen in keinerley
Weyse/ ideoque non solum illos qui infra *summam* ap-
 pellabilem appellant, sed & illos, qui juxta ulterius
 præscriptum Privilegii in *causa* non appellabili; vel
 in *summa* appellabili ex *temeritate* tamen appellant, pœ-
 nam Privilegio insertam incurrere, Fiscalemque ad
 illam exigendam contra tales agere posse. *Vid. Quod*
que §. antec. adduct. resp. plur.

§. 17. A modo procedendi supra §. 7. h. Sect:
 tradito, in nostris terris in eo receditur, ut expedi-
 ta citatione ad videndum se incidisse, vel allegandum
 causas quare non, Violatores, qui jure Camerali pro-
 pter summariam causæ cognitionem in termino com-
 parere & causas quare non allegare debent, in scri-
 ptis exceptiones, se excusando in termino comparere
 non posse afferant & ita per indirectum à Processu sum-
 mario Fiscalem deflectant, quibus fiscali communica-
 tis & ab utraque parte ulterius insecuta conclusione acta
 rotulantur & denique insequitur vel Declaratoria, vel
 absolutoria, vid. acta supra citata *Christoff Dittmar*
contra Adolph Friedrich von Blessen Wittve und Er-
ben / & alia, quæ hic recensere pro supervacuo duco.

§. 18. Atque hæc sunt, quæ de competente
 foro violantium Privilegium Cæsareum de non appel-
 lando pro ingenii imbecillitate & temporis penuria inda-
 gare licuit, penam itaque eohibeo, & si ob mat-
 riæ, quæ potius tractatum quam dissertationem desi-
 derat, difficultatem, ea minus scite exposita vel con-
 fuse congesta, aut quædam notatu digna prætermissa
 videantur, veniam B. L. dabis, cum vel tibi ea emen-

Part. 4. Dec. 252. nec hoc casu Fiscalis agere potest, propter impeditam enim prosecutionem, ab appellante Jurisdictionem & Privilegium temere violatum esse dici nequit, Pullus quippe in ovo necatur, & ita appellatio absque pœna per denegationem Processuum, licet interdum in expensas ob multas & longas moras ac dilationes quæsitæ, nec non damnum parti adversæ illatum condemnatur, rejicitur per tradita MEV. *loc. cit.* CARPZ. *Dec. 150* quamvis huic non parum objici possit, quod quoties quis delictum consummare voluit, sed non potuit, illud pro consummato habeatur, *argum. 1. F. 5.* ubi telonium incurrit, qui cum uxore Domini concubere se exercuerit, i. e. tentaverit *L. Qui càm mente 65. ff. de furt.* FACHIN: *9. Controv. 87.* STRYK: *in Exam. Jur. Feud. c. 13. qv. 14.* Alia adhuc adest ratio in illo, qui proprio motu à lite ante sententiam desistit, quippe qui temere appellasse pariter non dicitur, adeoque, quoniam temeraria appellatio sine prosecutione non puni-
tur, MENOCH: *de A. 3. Q. Cas. 445. n. 11. & 12.* pœnam Privilegio insertam non incurrit, nec fisci Procurator de ea agere potest, pœnitentia enim in delictis nondum planè consummatis excusat, ANTHON: *Disp. Feud. 11. th. 5. lit. B. add.* BARBOSA *L. 14. C. 55. Axiom. 2.*

§. 12. Si appellatio in forma consistit, quoad materiam vero per sententiam in Camera vel Aulico Judicio pro non devoluta declaratur, & causa absque ulla mentione pœnæ & condemnatione in expensas remittitur, qu. an hoc casu violatio adsit, & de pœna in Violatores statuta per Procuratorem Fiscalem agi possit? Affirmatur, cum enim appellans hoc modo

modo appellationem frivolam ad sententiam usque prosequutus sit, quod in temere appellante puniendo requiritur, BLUM. *in Proc. Camer. Tit. 44. n. 12.* eo ipso temeritas appellandi & sub illa latitans dolus, nec non propositum violandæ Jurisdictionis, absque quibus violatio subsistere non potest, BLUM. *Tit. 39. n. 10.* se exserit, dum bene judicatum & male appellatum esse pronuntiatur. Causâ itaque remissâ, quæ remissio plerumque in sententia expressis verbis fit, licet & interdum, si sc. expresse de remissione mentio non facta, illi formulæ bene judicatum & male appellatum esse, insit, CARPZOV. *Part. 1. Const. 10. defr. 28.* Fiscalis recte contra talem ad pœnam privilegio insertam actionem instituere valet, quia sententia remissoria docet, non ex necessitate, sed ex temeritate partem appellasse per tradita §. *anicc. 11.* quod impune procedere non potest REC. IMP. *de anno 1654. §. 19.* Objic. hoc casu Imperator pœnam tacite remittit, sicque Fiscali Statuum ad pœnam insertam agere non permitendum: Huic autem objectioni obviam itur, respondendo, licet Imperator casu præsentis multam in Violatores Privilegio statutam, dum neque expresse absolvit, neque condemnavit, remisisse censeatur, hoc non de tota pœna, quamvis disertis verbis appellanti eam sententia remisit, intelligendum esse, sed tantum de sua dimidia. Concurrent quidem Fiscus Cæsariensis & Privilegiarius, attamen alter alteri sicque Imperator Statibus & vice versâ præjudicare nequit, & licet unus offensam & pœnam remittat, alter tamen agere & partem suam petere non prohibetur. MAGER: *de Advocat.*

Cap. 17 n. 359. & 19. Firmum itaque manet, hoc casu Fiscales Statuum habere pro dimidia, quæ Statibus illaſa manet, fundatam actionem etiam in illo casu ubi ſententia prior explicata, declarata atqve ita remiſſa, cum hoc modo confirmationem potius quam correctionem involvat. CARPZOV. *Part. 1. Conſt. 20. Def. 27.* quod & exinde videre eſt, cum plerumqve Statibus in temere appellantes pœna juris, ſub qua, ſi pœna in Privilegio expreſſa, illa intelligenda, ſi non, arbitraria, reſervatur, quo ipſo probatur Imperatoriam Majeſtatem Statibus ſecundum Capitulationem LEOPOLD. I. *artic. 3.* pœnam Privilegiis in Violatores ſtatutam, intactam ſervare, velle. Secus eſt ſi ſententia à qua in appellationis inſtantia reformetur, & ad exequendum ſolum remittatur, tunc enim fiſcalis actio ceſſat, quia absqve temeritate & dolo, & ſic bene appellatum, eſſe elucet.

§. 13. Alius adeſt casus, ſi enim cauſa remiſſa & appellans in expenſas condemnatus, non tamen in pœnam, dubium itidem emergit, an pœna cenſeatur remiſſa & nullam inde actionem fiſco competere, an verò pœnam appellans incurrat & fiſcalis de ea agere poſſit? Hoc dubium per ea, quæ §. præced. 12. tradita, facillime reſolvendum, cum per eandem rationem, qua fiſcali priori casu agere permittitur, & hoc agere poſſit, præſertim, cum condemnatio in expenſas ſit indicium temere litigantium. MEV. *Part. 4. Dec. 252. n. 1.* GAIL. 1. *Obſ. 152. n. 4.* add. CARPZOV. *Part. 1. Conſt. 20. Defin. 29.* præterquam maligne appellanti ſolet alia pœna, puta quæ præſenti casu in Privilegiis expreſſa, dictari. Di-
cas,

cas temere appellantes sat abunde plecti refusione expensarum juxta dispositionem L. 79. ff. de Judic. sed Rf. hac expensarum refusione parti adversæ sc. appellate satis fit, non verò Judici, cujus Jurisdictio violata per illam frivolam appellationem, ideoque & hic per Procuratorem Fisci recte hoc delictum, quod per condemnationem in expensas eo magis declaratur, vindicat & pœnam committam exigit, propter frivolam enim & temerariam appellationem, veluti si quis non ex necessitate, sed ex temeritate & ad retardandam Executionem latæ sententiæ, vel quo partem adversam ad incitas & desertionem causæ vel improbam transactionem cogat, vel quo diutius occupatis bonis fruatur, appellat, appellans non solum in expensas, sed etiam pro qualitate causæ & litigantium ut & frivolæ appellationis in pœnam Juris legitimam, qualis hæc sit §. 12. h. Sect. demonstratum, condemnatur. BLUM: *proc. Cam. tit. 44. n. 7.* fundata itaque & hoc casu fiscalis intentio est, quæ & insuper extendi potest ad alios casus, quibus præter enumeratos, appellantes temere appellasse dicuntur, non enim porro, ut reliquos taceam, qui provocat, cum videt adversarii intentionem in jure fundatam esse, temere appellasse præsumitur, sed & ille temere appellationem prosequi dicitur, qui quidem ab initio justam causam fovet, ast in Prosecutione novit. se injuria contendere. BLUM: *proc. Camer. loc. cit. n. 12* hi namque ut alii, de quibus jam dictum, pœnam Privilegio insertam incurrunt & ad eam exsolvendam sunt obstricti.

§. 14. Jam dicta locum eo magis habent in terris nostris, ita ut Fiscalis contra Violatores Mecen-

klen

klénburgici Privilegii de non appellando ad pœnam exigendam agere possit, quo certius quod Imperator *SE-
RENISSIMIS NOSTRIS DUCIBUS* cognitionem super pœnâ sibi non expresse reservarint, potius eam *SERE-
NISSIMIS DUCIBUS NOSTRIS* concesserint, vid. sæpius allegatum Privilegium de anno 1651. ibi: auch über das dem Judici à quo wie an sich recht und billig / die Cognition ob sothanen unrechtmässigen Appellationen zu deferiren sey / oder nicht / hiemit reserviret / und fürbehalten haben wollen / Frustra objicitur, hæc verba intelligenda, & explicanda esse ex immediate præcedentibus & restringenda ad malitiosas, frivolas & temerarias appellationes, ut hæc à Judice à quo, pro circumstantiis rejici possint, neutiquam verò ad eum extendi debeant casum, quo de cognitione super pœnam quæstio est, nam Cæsarea Majestas cognitionem Causarum quoad Privilegium de non appellando generaliter & indefinitè Ducibus Mecklenburgicis vigore citati Privilegii concessit & in specie reservavit, qua generali & indefinita cognitionis concessione, quæ juxta vulgatum æquipollet Universali, continetur non solum casus, quo an frivolis appellationibus deferendum sit, cognoscitur, sed etiam si ad pœnam Privilegio insertam propter ejus violationem agitur, specialia quippe semper generalibus insunt per *L. 147. ff. de R. j. & cum nulla Regula tam firma, quæ non patiatur Exceptionem arg. L. 1. pr. & §. 1. ff. d. Injur. & L. 1. ff. de Reg. jur.* hoc ipso & illa quæ alias Imperatori cognitionem causæ in casu privilegii violati, quando agitur ad pœnam huic insertam, tribuit, vitiatur, officiumque suum perdit, præprimis cum Imperator ex plenitudine potestatis

testatis & ex certa scientia, aus *Kaiserlicher Macht/Bollenförmigkeit und rechten Wissen* Privilegia de non appellando & in illis cognitionem largitus sit, addita clausula cassatoria & irritante, qua si quid contra factum, annullatur. Duces itaq; nostri Serenissimi hoc jus merito exercent & non iniq; , nam non tantum præter jam dicta per verba Privilegio inserta, den andern halben Theil mehr, *geincidten Unserer lieben Oheim und Fürsten &c. unnachlässig zu bezahlen verfallen seyn sollen* / hanc exactionem Imperator permittit, sed & pœnam juris, quæ hic determinata est ad 50. marc. auri toto die Ducibus Mecklenburgicis in appellantes succumbentes reservat, BLUM. in *Proc. Camer. tit. 47. tab. 3. pag. m. 376.* cujus ulterius argumentum non leve est, quod cautio, quæ exigitur & præstanda, ut appellatus in casum succumbentiæ de expensis securus sit, secundum fori observantiam ad pœnam Privilegio contentam Fisco solvendam extendi soleat, & non alia admittatur appellatio, quam cum reservatione pœnæ Privilegio insertæ & protestatione, quæ jus protestantis conservat MEY. *Part. 1. Dec. 14. n. 2. Dec. 219. n. 2. Part. 9. Dec. 192. n. 8.* se absq; præjudicio Privilegii de non appellando appellationi deferre, partem ad solemnia admittere & acta edere. Maximum huic rei pondus affert praxis & observantia, à qua vera interpretatio sumenda, ROLAND. à VALLE *Vol. 2. Cons. 2. n. 7. & 8.* in omnibus quippe Judiciis à quibus in his terris ad Prætoria Imperii suprema appellari posse supra demonstravimus, propter violationem hujus Privilegii Fiscales ad pœnam egisse & adhuc agere videmus, vid. *acta in Regestis Dica-*

bel Catharina geborne Brüggmannin Intervenientinnen am dritten Theil: In puncto violati Privilegii Cæsarei de non appellando, modo citationis ad videndum se incidisse. Erkennen und sprechen von GOZTES Gnaden Wir FRIEDEERICH WILHELM, Herzog zu Mecklenburg (c. t. t.) nach verlesenen und wohlervogenen Acten, auch nunmehr in contumaciam angenommenen Schluß der Sachen vor recht: daß dem befl. vorangezogenen Kayserliches / unserm Fürstl. Hause Mecklenburg allergrädigst ertheiltes Privilegium geklärt masen zu respectiren und zu verkleinern nicht Beziehung noch gebühret / sondern daran zu viel und unrecht gethan / und dero wegen in dessen einverleibten unserm Fürstl. Hause Mecklenburg zugeeigneten gehaltenen pœn der 10. marcß löthiges Goldes zu declariren und zu erklären sey / wie wir Ihn denn hiedurch und Krafft dieses alles seines einwendens ungeachtet / darin würcklich declariren und erklären/auch in die desfalls unserm Fiscali veruhrfachte Unkosten / salva nostra moderatōne, verdammen &c. V. R. W. Hac ipsa Sententia omnia, quæ habent contra sentientes de pœna Privilegio de non appellando inserta exigenda, disjiciuntur, competentia fori nostri Principis è contrario eò magis fundatur ac firmo stat talo, ita ut contra illam quid moliri & Exceptiones opponere tentantes, in cassum laborare autumemus. add. supra Sect. 4. §. 8. in fine, allegatum Responsum Rostochiense per totum.

§. 16. Objicitur: poena Privilegio de non
L2 appel.

appellando inserta tantum est imposita, si Privilegium intuemur, illi, qui in summa non appellabili sc 2000. aureos Rhenanos non superante, appellat, adeoque ad alios casus v. g. si temere quis in summa appellabili appellat &c, contra naturam Privilegiorum, quæ strictè interpretanda *Cap. 7. X. de Privileg.* non est extendenda, Privilegia quippe non debent ad alia extendi, quam quæ in ipsis continentur *cap. ex parte X. de Privileg.* cui accuratius Privilegio inspecto, respondemus, non tantum prohibitas esse appellationes in summa non appellabili, sed etiam illas, que sunt contra Jus commune & Statutarium, verbis: **Meinen / setzen und wollen / daß von hinführo in Privilegkeit niemand &c. In Sachen / da die Klage und Hauptsache nicht über ein tausend Gold-Gulden / oder zwey tausend gülden Keinsich Haupt-Summa, sondern dieselbige Summa oder darunter wehrt wehre / des gleichen auch in allen und jeden Sachen in welchen die gemeine Kayserl. Rechte oder die Constitutiones, observance und löbliche Gewohnheiten J. Lbden: Lande keine appellation verstaten und zu lassen / in specie in Schuld-Sachen alda das Debitum beandlich &c. und dann in denen Injurien Handlungen / in welchen &c. von J. Lbden: Cangelleyen oder dero Land- und Hoff-Gericht an unser oder unser Nachkommen am Reich / Kayser oder König. Reichs Hoffrath oder Camer-Gericht im Röm. Reich oder wohin es sonst immerhin seyn möchte / nicht appelliren / reduciren oder sonst eine Klage**
ge

ge &c. anstellen sollen noch mögen in keinerley
Weyse/ ideoque non solum illos qui infra *summam* ap-
 pellabilem appellant, sed & illos, qui juxta ulterius
 præscriptum Privilegii in *causa* non appellabili; vel
 in summa appellabili ex *temeritate* tamen appellant, pœ-
 nam Privilegio insertam incurrere, Fiscalemque ad
 illam exigendam contra tales agere posse. *Vid. Quo-*
que §. antec. adduct. resp. plur.

§. 17. A modo procedendi supra §. 7. *h. Sect.*
 tradito, in nostris terris in eo receditur, ut expedi-
 ta citatione ad videndum se incidisse, vel allegandum
 causas quare non, Violatores, qui jure Camerali pro-
 pter summariam causæ cognitionem in termino com-
 parere & causas quare non allegare debent, in scri-
 ptis exceptiones, se excusando in termino comparere
 non posse afferant & ita per indirectum à Processu sum-
 mario Fiscalem deflectant, quibus fiscali communica-
 tis & ab utraque parte ulterius insecuta conclusione acta
 rotulantur & denique insequitur vel Declaratoria, vel
 absolutoria, vid. acta supra citata **Christoff Distinere**
contra Adolph Friederich von Blessen Witwe und Er-
ben/ & alia, quæ hic recensere pro supervacuo duco.

§. 18. Atque hæc sunt, quæ de competente
 foro violantium Privilegium Cæsareum de non appel-
 lando pro ingenii imbecillitate & temporis penuria inda-
 gare licuit, penam itaque eohibeo, & si ob mæ-
 riæ, quæ potius tractatum quam dissertationem desi-
 derat, difficultatem, ea minus scite exposita vel con-
 fuse congesta, aut quædam notatu digna prætermissa
 videantur, veniam B. L. dabis, cum vel tibi ea emen-

26 SECT. V. DE EO , QVI DE COMMISSA ACTION.
danda relinquam vel meliora doctus per *Nov. 22. in fin.
prafat.* ea substituere & prioribus competentem corre-
ctionem imponere non erubescam. Tibi vero Sum-
me DEUS, ex quo & per quem omnia , *L. 5. §. 1.
Cod. de Sum. Trin.* devotas exhibeo laudes, quod beni-
gne vires concedere , & manum mentemque in con-
scribenda hac dissertatione dirigere volueris. Adfis in
posterum meis laboribus, quo in tui nominis glori-
am & Patriæ emolumentum vergant , sic Tibi
pro tua Clementia manebit semper
LAUS ET GLORIA.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
1700 EMANUELE

